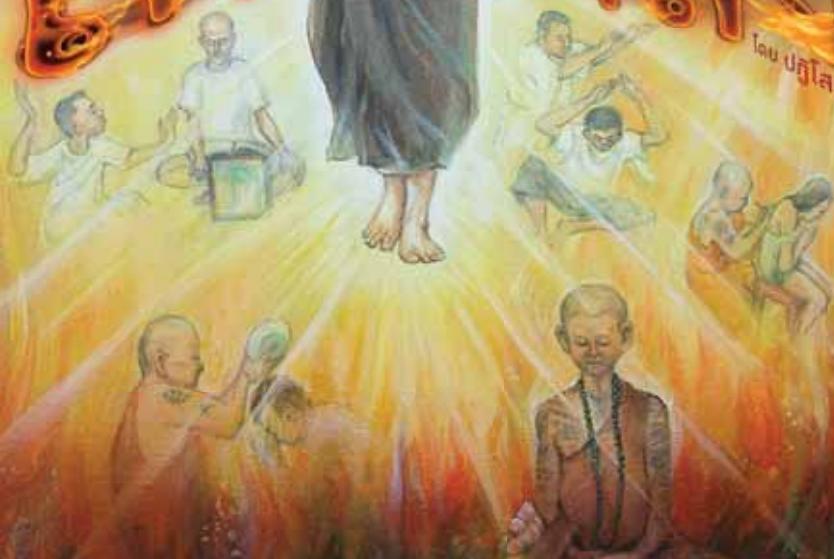

គុប្រវនបានដើម្បីរៀបចំ (សមសាត់ពិភពលោក) ទាំងអស់ជាមួយ “តាមឈរ តែខ្លួន” និងអាស់ដែលបានរៀបចំឡើង

តាមឈរ ពេជ្ជកុង

ឯក ប្រព័ន្ធទី

សាបកដិបកស៊ូនកៅន

នាមេរោគ និង នាមេរោគ
៩៨ ២០១៨ ២០១៨

គុបរវនីខោដើយនហងព្រះសត (សម្រាប់ពិនិត្យ)

រាជករស៊ីមំ “តាមូរពី ពេលវេលា” និងអ៊ីវិជ្ជាសាស្ត្រ

ឈ្មោះ
ព្រះសត

សានកពិនិត្យ

សានកពិនិត្យ
៩២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០១៨

ຕະລຸຍໄຟ ຕະໄລເພີ້ງ

ໂດຍ ບັນສົຕ

ISBN 978-616-93767-0-5

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

- ພິມພົມແຮກ : ເມນາຍນ ແລ້ວ
ຈຳນວນພິມພົມ : ៥,〇〇〇 ເລ່ມ
ແບບປັກ : ແສງຄືລົບ ເດືອນທີ່
ເພີ້ງພິມພົມໂດຍ : ສຳນັກພິມພົມລົ້ນແກ່ນ
ໂທຣັກພົມພົມ : ០៩ ៦៤៤៦ ៣៨៦
ພິມພົມທີ່ : ບຣິໝັກ ພ້າອກັນ ຈຳກັດ
ນັ້ນພິມພົມໃໝ່ : ນາງສາວລັດດາ ປີຍະວາງຄົ່ງເວື່ອງ
ຜູ້ພິມພົມໃໝ່ : ສຳນັກພິມພົມລົ້ນແກ່ນ
ແພີແພີໂດຍ : ນາງສາວລັດດາ ປີຍະວາງຄົ່ງເວື່ອງ
ໂທຣັກພົມພົມ : ០៩ ៦៤៤៦ ៣៨៦
ຮາຄານຸ້ມນິຍມ : ០ ບາທ (ແຈກຝຣີ)

♦ คำนำ ♦

“ตะลุยไฟ ตะไลเพลิง” เป็นหนังสือรวมรวมข้อเขียนของ “ปฏิโสด” (สมณะโพธิรักษ์) จากคอลัมน์ “ตะลุยไฟ ตะไลเพลิง” ในหนังสือพิมพ์เดลิไทร์ ช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๐ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๑ ส่วนอีก ๒ บทสุดท้ายนั้น ตีพิมพ์ใน “สารอโศก” ซึ่งเป็นหนังสือรายเดือนของมูลนิธิธรรมสันติ

เนื้อหาสาระบางตอนเป็นเหตุการณ์ในกาลนั้นๆ เมื่อประมาณ
๔๐ ปีมาแล้ว หรือบางตอนก็เป็นทัศนะที่ “ปฏิโลหิต” หยิบยกมาวิเคราะห์เจาะ
อธิบายเข้าหาธรรมะ ไม่ว่าจะเป็นความเช้าใจผิดในการปฏิบัติธรรม ความ
งมงายในเครื่องของชั้น เรื่องผิวัญญาณ กิเลส ตัณหา อุปทาน ความ
หลงให้ในโลกีย์สุข รูปสกัลล์เลียงสัมผัส อบายมุขต่างๆ สารพัด เช่น
๔๐ ปีก่อนกิเลสถูกนุดลายให้เหลือเลื่อนไปกับ “โลงผี” ที่ตั้งอยู่ในบ้าน
หลอกหลอนทุกเช้าค่ำ ปัจจุบันโลงผีก็ไม่ได้หายไปไหนกลับทันสมัย
ยังขึ้น เพียงแค่แบบมีผีพุ่งลิ่วอกรมาแลบลิ่นปลิ้นตาได้ทันทีทุกที่
ทุกเวลาไม่จำกัด และหลอกคนได้ทั่วทั้งโลกทุกเพศวัยตั้งแต่เด็กทรง
ลีมตาดูโลกไปจนถึงผู้เฒ่าวัยเก้าสิบที่เดียว

“ตะลุยไฟ ตะไลเพลิง” มีเนื้อหาสาระเหมาะสมแก่ชาวพุทธที่ต้องการศึกษาธรรมะและขัดเกลาจิตใจเบื้องต้น เช่น การลดละเลิกอนามัยมุข เหล้า บุหรี่ การพนัน การหยุดหลงมงายวัตถุเครื่องรางของขลังเป็นที่พึงทางใจ เป็นต้น

ขอกราบขอบพระคุณ “ปฏิโลหต” เป็นอย่างสูงที่อนุญาตให้สำนักพิมพ์กลั่นแกล่นจัดพิมพ์เผยแพร่แก่ผู้ใจในการเรียนรู้และฝึกฝนตนเอง

ขอน้อมนำ “ตะลุยไฟ ตะไลเพลิง” เพื่อคุณค่าประโยชน์แด่
สมาชิกและผู้อ่านทุกท่านด้วยความยินดียิ่ง

ด้วยความปราณีดี สำนักพิมพ์กลั่นแกล่น

“เงิน” (ธนบัตรที่ใช้ได้ตามกฎหมาย) นี่แหล่ะ ที่เป็น “อัคคี”
อันโมหะกันอย่างสุดแสบ บอดมีดลีกล้ำ
จนไฟรากะกีท่วมโลกเจียนจะไม่มีที่อยู่สุขกันแล้ว

เคลื่อนไหว

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโลหต”

คติวันนี้ : “เงิน” จะมาได้แม้มนุษย์ยอดสุดฉลาด

“เงิน” จะมาไม่ได้แก่แต่ “พระอริยะ” ที่แท้จริงเท่านั้น เพราะท่านหยุดสะสม หยุดใช้มันได้อย่างแท้จริง... จริง ๆ จะไม่ขอเกริ่นกล่าวเบิก逆行 หรือเปิดจากอะไรกันละ “ปฏิโลหต” ขอตะลุยกันเลยทีเดียว

ไฟกองแรบที่ ปฏิโลหต จะตะลุยก็คือ “เงิน” (ธนบัตรที่ใช้ได้ตามกฎหมาย) นี่แหลก ที่เป็น “อัคคี” อันโมะกันอย่างสุดแลบ บอดเม็ดลึกซึ้ง จนไฟราก็ท่วมโลกเจียนจะไม่มีที่อยู่สุขกันแล้ว ไฟโภคภัยสุดยอด必定ให้หมดหัว ทั้งร้อนจี๊ ทั้งเย็นเจ็บได้ยิ่งกว่า ภาพยนตร์อภิรอมมหาบูชาเลือดเลาปรงดับ ซึ่งนำทางดีนักกันจริง ๆ จัง ๆ

รูปการ์ตูนของคุณประยูร จารยาวงศ์ ที่ตัดจาก “ไทยรัฐ” Malone ประกอบนี้ก็เป็นข่าวระเบิดใหม่ ๆ อุ่น ๆ ที่รู้ ๆ กันอยู่ว่ามันมาจาก เงิน ตั้งแต่เริ่มต้น จนกลายมาเป็น “อิทธิคุณ” มหัศจรรย์ แสดงปาฏิหาริย์ คาดถูกทึกกันกลางเมือง

ยอดเดรัจฉานวิชาแท้ ๆ คือ “เงิน” นั่นแหลก เป็นตัวไฟทั้งล้านทุกราย

ทำไมหนอ : มนุษย์ทุกคนต่างก็ล้วนเกิดมาเพื่อศึกษา เพื่อทำตนให้เกิดความเจริญสูงส่ง สู่ความประเสริฐน่าสรรเสริญ ให้แก่ตนทั้งนั้น แต่ทำไมจึงยังเป็นทาสเงินชนิดปล่อยไม่ไปกันขนาดนี้ ๆ กันนัก?

จะเห็นได้ชัดที่สุดว่า โลภยิ่งอายุยืนยาว คนก็ยิ่งเป็นทาสเงิน ยิ่งขึ้น เพราะ...

แม้จะสามารถเด็กน้อยผู้ยังอุปนิสัยในครอบของคนกำลังเรียนว่า “หนูเรียนหนังลือไปเพื่ออะไร” ? เด็กที่ไม่ซ่างเลและรัง ไม่ซ่างตี ความฉลาด ไม่ใช่มหาเบริญที่โมหะต่อวิลังחרทุจริตของตน ล้วนใหญ่ก็จะตอบตรงตามลำนึกซื้อของตนทันทีว่า “เรียนไปเพื่อทำเงิน!”

นี่คือ มนุษย์ที่ล้มเหลวมาตั้งแต่เด็ก เพราะมีสำนึกในการศึกษาที่ล้มเหลว !

เพราะตามลัจธรรมนั้น ทุกคนเรียนเพื่อจะได้ “ทำงาน” ให้ได้ให้เก่งให้มาก เป็นนักสร้างสรรค์ นั่นต่างหากที่คือ เป้าหมายตรงอันเป็นความดีความเจริญสูงส่งความประเสริฐ น่าสรรเสริญ ของมนุษย์ จะมีเงินได้เงิน หรือไม่มีเงิน ไม่ได้เงินซ่างมันປั่ว

หรือแม้จะมองกันด้วยตาเนื้อ ๆ ตื้น ๆ ง่าย ๆ ในผู้ใหญ่ผู้ใด ทั้งหลาย ที่มีงานมีหน้าที่กันแล้ว ตั้งแต่ผู้หน้าทำงานเล็ก ทำงาน多了 หรือไปงานงานเท่าช้างเท่าโลก ก็จะยังคงใช้ “เงิน” นั่นเอง เป็นตัววัดความดี ความเจริญ ความสูงส่ง ความประเสริฐของมนุษย์กัน ถึงเก้าลิบเก้าเบอร์เซ็นต์

นี่ก็คือ ความล้มเหลวอันมหาประลัยที่สุด เพราะมีสำนึกใน

ສັຈຊຽມທີ່ລົ້ມເຫລວ ເປັນ
ໂມເທິດຕືກແທ້ໆ ຂອງມນຸ້ຍໍ !

ຈະຈໍາໄວ້ວ່າ ດ່ານຂອງຄນອູ່
ທີ່ພລຂອງງານ....ໄມ້ໄດ້ຍູ້ທີ່
“ເງິນ” ເລຍ ຕາມລັຈຊຽມ
ແທ້ໆ

ເມື່ອກລ່າວຄື້ງ ລັຈຊຽມ
ເຮືອງລໍາຄັງທີ່ສຸດ ກີ່ຄົອ
“ພຣະຜູ້ປົງລົງຄູາຕານວ່າ ເປັນ
ສ່ມຜະຂອງພຸທທະກໜ້າລາຍກີ

ຈະຕ້ອງໄມ່ເປັນແບບອຍ່າງນໍາທາງ ໄມ່ເລື່ອມສອນຜິດ ໄມກລ່າວຫລອກ
ຄນ ພຣີອເບີຍວາລື້ອຍ່ອຍ່າງໄຟ (ນຮກ) ໄໝ້ປ່າກ” ເພຣະມ້ວແຕ່ໜຸດ
ວ່າ “ເງິນ” ເປັນປ່ຈຈຍ້າໆ (ປ່ຈຈຍ້າໆ ៥ ພຣີໄໝ ?)

ທັງໆ ທີ່ພຣະໄມ່ຕ້ອງນີ້ເງິນ ໄມ່ຕ້ອງໃໝ່ເງິນ (ວັດຖຸອານາມາລ) ແລ້ວກີ່ຍັງໄດ້
ແຕ່ “ພຣະ” ບາງຈຳພວກ ສ່ວນໃໝ່ຢູ່ກົງຍັງກະຮ່າຍເງິນ ເປັນທາສເງິນ
ອຍ່ອຍ່າງຕະລຸຍໄຟ ຊຶ່ງໃໝ່ຕັ້ງໄໝແຈແລ້ວ ອີກ ອີກ ດ້ວຍອວິ່ຈ່າແທ້
ນີ້ລີ...ປະເທດໄທຈະພລອຍເປັນໂຄມືໂນ້ຕ້ວສຸດທ້າຍທີ່ຈະລົ້ມກີ່
ເພຣະຄາລນາໄດ້ໃໝ່ສູນໄປ ດ້ວຍນຳມືອພຣະເອງນີ້ແລະເພາເອງ
ອັນມາແຕ່ໄຟໂມທະເອງ

ທັງໆ ທີ່ພຸທທະຄາລນາທີ່ມີເນື້ອແທ້ຖຸກວັນນີ້ນັ້ນ ຍັງມີຖີ່ປະໂຄງ
ປະເທດໄວ້ໄດ້ຍູ້ຈົງ

“ປົງລົງຄູາ” ១៥ ມ.ຄ. ៤១

หันนงเดียว
ริบ แผ่นดิน 9000
UNITING THAI

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโลหต”

คติวันนี้... ระวัง! สมบัติอันเป็นยอดเพชรยอดทองคำลูกดินรักสุดแสนหวง ไม่ว่าชิ้นหนึ่งชิ้นใดที่คุณรักษาไว้ในเชื้อฟันหัวเตียงนอนของคุณ ถ้าคุณไม่เคยได้อาสาอภิมาเช็ค เกราออกมากขัดหรือแม้แต่จะเปิดดูบ้างก็ไม่ได้ทำนั้น เป็นความผิดอย่างร้ายแรงที่สุดของคุณ และมันย่อมมีลิทธิ์ลายเป็นลูกพระเบิดเวลาถูกทึ่รังที่จะระเบิดเมื่อใด ก็พินาศฉิบหายทั้งตัวคุณทั้งจะพลาเพาให้เพื่อนบ้านทั้งหลายพลอยพินาศฉิบหายไปด้วยได้ทันที

“ปฏิโลหต” เคยได้วรับคำถามว่า

ศาสนาพุทธ ดียังไง ?

ทำไม.... “ศาสนาพุทธ” ดี มีพุทธคุณคุ้มครองมีฤทธิ์มีแรงมีศักดิ์ศรีสูงถึงขนาดเดิมทุนกันไว้คู่เคียงกับสถาบันชาติ สถาบันพระมหากษัตริย์ แล้วก็ให้ประชาชนรัก ให้ประชาชนเชิดชู ให้ประชาชนรักษา ให้ประชาชนทะนุถนอม ถึงกับว่า ถ้าผู้ใดยอมเลียซีพเพื่อชาติ เพื่อศาสนा เพื่อพระมหากษัตริย์ กันละก็ นั่นแหล่ะคือ ผู้นั้นเป็นคนไทย เลือดไทยรักไทยสุดใจขาดดินกันละยกย่องกันได้ถึงปานนั้นเจียวหรือ ?

สำหรับการจะเลียซีพเพื่อชาติ หรือเพื่อพระมหากษัตริย์นั้นเห็นด้วยว่า เป็นผู้เลิศ เป็นคนไทยเลือดไทยรักไทยสุดใจขาดดิน

เพราะชาติและพระมหากษัตริย์มีคุณมีฤทธิ์มีแรงมีศักดิ์ศรีสูง เป็นเนื้อเป็นตัวคุ้มครองมนุษย์คนไทยไว้จริง เห็นได้ชัดในความ

จริงที่ปรากฏอยู่ ทั้งด้วยเหตุผลและทั้งด้วยความเกิดความเป็น
ความมีอยู่ของลักษณะแวดล้อมทั่วไป

แต่สำหรับพุทธศาสนาไม่เห็นว่า จะมีคุณมีโทษหรือไม่แรงมี
ศักดิ์ครืออะไร เท่าเทียมชาติ เท่าเทียมพระมหาภัตตริย์ (และตามจริง
พระมหาภัตตริย์ยังต้องเคารพนับน้อม ต่อสถาบันพุทธศาสนาอีกเลี้ยงด้วย)

มิหนำซ้ำพุทธศาสนาทำให้คนงมงาย ทำให้คนเฉื่อยชา ทำให้
คนสูญเสียแรงงาน ทำให้คนหลงผันหลงเพ้อเจ้อในเรื่องไม่เป็น
เรื่อง ทำให้คนไม่คิดอ่านพัฒนา เพราะมัวสอน “มักน้อย” เพราะ
สอน “ลันโดไซ” เพราะสอนให้หลบเลี่ยงหลบให้หลีกจากลังคม
เอกสารอุดมด้วย

พุทธศาสนา ดีอะไร ?

แล้วถ้าพุทธศาสนานี้แล้วใช้รัฐบาล - เขมร - ลาว แม้แต่ธิเบต
ล้วนเป็นประเทศที่นับถือพุทธศาสนาทั้งสิ้น ทำไมพุทธศาสนาจึง
คุ้มครองรักษาประเทศไทยเหล่านี้ไม่ได้ ? และเมืองไทยล่ะ จะมี
เหมือนกับ ญวน - เขมร - ลาว - ธิเบต กราบนั้นหรือ ??

พื้นของผู้เป็นมนุษย์ที่อาศัยในผืนแผ่นดินไทยทั้งหลาย
“พังปัญหา ! ” ที่เข้าซ่างวิเคราะห์ແย়েং দুৱাৰিদ
เป็นปัญหาที่ก้มแพะเหลือแสน !

เป็นปัญหาที่พุทธามกหรือคนผู้ใดเชื่อว่า นับถือศาสนา
พุทธทั้งหลายน่าจะดี น่าจะเทื่อนสระท้านแล้วหรือยัง ?

และลองอ่านบททวนดูดีๆ เอาจริง เป็นปัญหาที่แท้นั้นหมายตะลุย
เผาตะลุยยิงเอกสาร “พุทธศาสนา” เดียวๆ แบรี่งๆ แท้ๆ ที่เดียว
“ปฏิโโลต” ได้ตอบปัญหาแก่ผู้ถามเข้าไปแล้ว ว่า....

ก็ เพราะ “พุทธศาสนา” ในประเทศไทย - ลาว หรือ
ยิ่งในธิเบตนั้นแหล่ง มันไม่มีเนื้อมีตัวของ “พุทธลัจธรรม” ไม่มี
ความเป็น “ศาสนาพุทธ” ที่ถูกต้องตรงธรรมตรัตนัยของพระ^๑
ลัมมาลัมพุทธเจ้าจริงแล้วนั่นเอง มันมีแต่ศาสนายังคงเปลือกๆ
ปลอม ๆ กันจริง ๆ มันจึงช่วยคุ้มครองรักษาประเทศไทยชาติ
เหล่านั้นไว้ไม่ได้ ส่วนประเทศไทยนั้น “ปฏิโลหต์” ได้ยืนยันไปแล้ว
อย่างสุดใจขาดดินเหมือนกัน ว่า...

ที่ประเทศไทยยังทรงตัวอยู่ได้ทุกวันนี้นั้น “ปฏิโลหต์” ขอ^๒
ยืนยันว่า เพราะ “คุณ” ของศาสนาพุทธแท้ ๆ เที่ยว เพราะใน
เมืองไทยยังมีเนื้อมีตัวของ “พุทธคุณ” ที่ยังไม่กล้ายังตัวอยู่จริง ๆ
นั่นเอง รักษาประเทศไทยช่วยประเทศไทยไว้

จิตวิญญาณของคนไทยเกือบทั้งประเทศ ไม่อ่อนแอด้วย
“โภสมุล” จริง ๆ จึงแม้จะได้ถูกปลุกระดมกันเพื่อให้กราดแคน
ซึชังแตกแยกฆ่าพัน ก็ยังไม่สำเร็จลงได้อยู่อย่างทุกวันนี้... แต่
ก็มีมากแล้วนะ ไทยเอี่ย !

จิตวิญญาณของคนไทยเกือบทั้งประเทศไทยยังไม่กระเหียน-
กระหรือรือด้วย “โลภมุล” จริง ๆ ถึงแม้จะถูกปลุกระดมเพื่อให้
หลงผิดเป็นถูก ก็ยังไม่ได้ลมใจปราถอน

“ปฏิโลหต์” ขอยืนยันสุดใจขาดดินจริง ๆ ว่า ประเทศไทยยัง
ทรงอยู่ได้ทุกวันนี้ ไม่ใช่แต่เพราะคนไทยต่างรักชาติช่วยชาติ
และไม่ใช่แต่เพราะพระบรมเดชานุภาพแห่งพระมหากรุณาธิคุณ
แต่เพราะอำนาจแห่ง “คุณของพุทธลัจธรรม” อย่างจริง ๆ แท้ ๆ
นั่นแหล่งล้นเหลือเพื่อแผ่ปกป้องอยู่

ทว่า.... “คุณของพุทธลัจธรรม” ที่ว่า “นี้นั้น มันเป็น “บัญเก่า” เท่านั้นจริง ๆ และกำลังกร่อนเกือบจะหมดฤทธิ์หมดแรงอยู่แล้ว เพราะคนไทยใหม่ เพราะวิกิชุลชนใหม่กำลังช่วยกันกัด ช่วยกันแทะ ช่วยกันทุ่มทำลาย “พุทธศาสนา” อยู่อย่างเร่งรีบด้วย “โมหัคคี” และ “ราชัคคี” จนกำลังจะล้มครืนโกร穆ลงมาทันตาเห็นอยู่แล้ว !

ครอได้รีบวิงโอมกาเข้าอุ้มเข้ารับ ครอได้รีบฟันฝ่าเอาบ่าเข้า
แบก “พุทธศาสนา” กันไว้แล้วบ้างคนไทยทั้งหลายเออย? !!

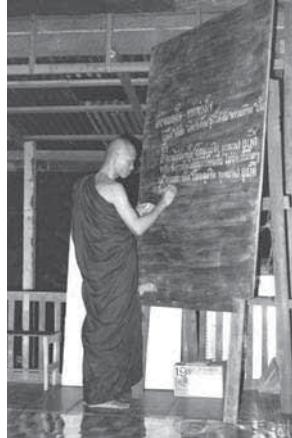
“ປະເທດ” ແກ້ມ.ຄ. ແຈ

เดลิไทร์ ตะลุยไฟ

๒๕ มกราคม ๒๕๖๑

โดย...“ปฏิโลสต”

คติวันนี้....ข้าพเจ้ายอมรับว่า ตัวเองไม่เก่งเลย ที่ไม่อาจสามารถหลอกคนโง่ได้เป็นผลลัพธ์ เช่น ข้าพเจ้าจะหลอกได้ก็แต่ผู้ฉลาดแท้ๆ จริงๆ เท่านั้น จริงๆ

มือนี้ “ปฏิโลสต” ขอตะลุย....ไฟในประดาคุณ “ครู” ทั้งหลาย ด้วยคน ในฐานะที่ “ปฏิโลสต” ก็มีอาชีพครู และจะขออยู่กับอาชีพ “ครู” เยี่ยงนี้แหล่ตลอดนิรันดร์กาล “ปฏิโลสต” ไม่เห็นอาชีพอะไรจะเป็นอาชีพที่ประเสริฐสุดเท่าอาชีพนี้อีกแล้ว

เพราะแม้แต่เจ้าชายลิทธัตถะ ผู้มีโอกาสพรั่งพร้อมไปด้วย “อำนาจ” ฟรีๆ ที่จะเป็นที่จะได้ซึ่งจะให้ลั่งจ่ายเงินหัวละ ๒๐๑ บาท แก่บรรดาพระภณ์อามาตย์ใช้ประจำ ก็ยอมได้ ยิ่งกว่านายกฯ หรือยิ่งกว่าประธานาธิบดีฯ พึงมีอำนาจด้วย (พระสมัยนั้น “สมบูรณญาณลิทธิราชย์”) จะให้สวัสดิการแก่พระภณ์แก่อามาตย์ทั้งหลาย เท่าเทียมพระองค์เลย ประดุจกาหลิบให้แก่อาบูอะชันก์ได้ จะให้พระภณ์น้อยให้อามาตย์เล็กเข้าหมวดเข้าหมู่กันเป็น กระทรงช้าง เป็นทบวงไดโนเสาร์ ยิ่งกว่ากระทรงพระภณ์ใหญ่ ทบวงอามาตย์โตได้ ก็ยอมทำได้

แต่เจ้าชายลิทธัตถะ ก็ไม่เอาโอกาสนั้น ไม่เอา “อำนาจ” ออย่างนั้น และทั้งไม่เอาไม่เป็นเยี่ยงพระภณ์เยี่ยงอามาตย์ดีนๆ

พื้นๆ ทั่วไปทั้งปวงเข้าเป็นเขาเอาด้วย ท่านมาເອົາຄວາມເປັນ “គຽງ” ແລະພຣະອອກໆ ທ່ານກີບເປັນ “ບຣມគຽງ” ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຈິງ ຈ

ບອກກັນກ່ອນນະວ່າ ທີ່ “ປະລິໂຕ” ຕະລຸຍເຂື່ອນອູ້ນິ້ນັ້ນ ເພວະ “ປະລິໂຕ” ເໜີໃຈគຽງ ເໜີຈິງທຸກຈານນຸ່ຈານ ແຕ່ “ປະລິໂຕ” ກີ່ຕ້ອງ ຕະລຸຍໄຟໄປຕາມຈານະຂອງ “ປະລິໂຕ” ເພວະ “ປະລິໂຕ” ກີ່ເປັນគຽງ ທີ່ໄໝອຍາກເຫັນ “គຽງ” ໄມ່ເປັນ “គຽງ”

ພຣະພຸທຮອງໆເປັນ “គຽງ” ທີ່ຢ່າງຄົງແລະມີຈິງໃນ “ພຸທທີສຶກຂາ” ອຍ່າງແຈ້ງຊັດ ມີແທ້ເປັນແທ້ໃນ “ຈິຍທີສຶກຂາ” ອຍ່າງເຫັນໄດ້ໂທນໂທໃນ ພຣະອອກໆທ່ານ ມີແທ້ເປັນແທ້ໃນ “ທັດຄຶກຂາ” ອຍ່າງໂສ່ວໄດ້ວັດໄດ້ ເຮີຍກັນມາດູໃດ້ ແຫັງແຮງຄຣບຖີ່ຄົວໃນ “ພລຄຶກຂາ” ອຍ່າງ ຖຸກທາງຄຸກທຣວມໄມ່ໜັງ ພລະເລ່ນ-ພລະພັນນັ້ນ ນຳຄັນໃຫ້ເປັນ “គຽງ” ແທ້ ຈີບຕ່ອງ ຈາມາໄດ້ ແກ້,500 ກວ່າປີແລ້ວອອກປານນີ້

ເຈົ້າໝາຍລີທີ່ຕະໂໂຈ່ທີ່ອ ? ທີ່ມີກຣພົມທາສມບັດ ກີ່ສະລະກີ່ລະທຶງ ມີອລິຍິຍຄ ກີ່ສະ ກີ່ລະທຶງ ມີໂລກີ່ລຸ່າ ເທົ່ານັ້ນຝໍາມາສວຣົກຍິ່ງ ກວ່າໂຄຣ ຈ ທີ່ອຍາກມີບັງໄດ້ເທົ່າບັງ ກີ່ສະ ກີ່ລະທຶງ ແລ້ວກົມາສອນ ໄທັນທັດທານ ທັດສະ ທັ້ງລາກ - ທັ້ງຍຄ - ທັ້ງໂລກີ່ລຸ່າມາສວຣົກ ທັດກິນນ້ອຍ ໃຊ້ນ້ອຍ ທັດມືນ້ອຍ ທັດປະຫຍັດ - ທັດທຳລົງທີ່ເປັນ ປະໂຍື້ນ ທຳລົງທີ່ມີ “ຄ່າ” ສູງໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ

ຄ້າເຮັມນັ້ນໃຈວ່າ ເຈົ້າໝາຍລີທີ່ຕະໂໂຈ່ໄໝ ແຕ່ກລັບເປັນຍອດປຣະໝົງ ສຸດຜລາດ ກຣະທຳຄຸກແລ້ວ ເປັນຜູ້ປຣະເລີຈູ້ສຸດແລ້ວ ກີ່ທຳໄມເລ່າ ? ເຮັມໄມ່ຝຶກທັດ ໄມ່ກຣະທຳຕາມທີ່ທ່ານທຽງສອນ ແມ້ຈະໄມ່ໄດ້ເກົ່າ ເທົ່າເຫັນພຣະອອກໆ ກີ່ນ່າຈະທຳໃຫ້ໄດ້ນັກທີ່ສຸດ ເຮັມໄດ້ເປັນຄູ້ປຣະເລີຈູ້ຂຶ້ນບັງ ທີ່ໄດ້ເກີດມາເປັນນຸ່ໜ່ຍ່ ໄມ່ເຫັນນັ້ນ ເຮັມໄດ້

อะไร เป็นความประเสริฐ พระลัมมาลัมพุทธเจ้าแท้ๆ ยังทรงพระชนน์ชีพเป็นอยู่อย่างผู้ไม่มีทรัพย์ ไม่มีอิลิวิyyค เป็นผู้ประยัดสุด-ทำแต่ประโยชน์สูงตลอดที่ทรงมีอายุกาล ท่านโง่หรือที่ไม่เอาลิงที่เรา “หลง” แต่จะเอาๆ ? (โมหกค) ท่านเป็นครูที่นำพาคนผิดหรือ ที่ไม่มีลิงที่เรา “อยาก” มีกันนัก?? (รากคค)

ลัญชาติ “ครู” นั้น ต้องจนลาก - ยศ จนโลเกียลุข แต่จะร่าวยด้วย “ความน้อยหน้า” และจะมากเด่นด้วย “ความเลี้ยงลະ” เท่านั้นสุดยอด “ครู” จึงจะคงความเป็น “ปูชนียบุคคล” ไว้จริงตามลัจธรรม

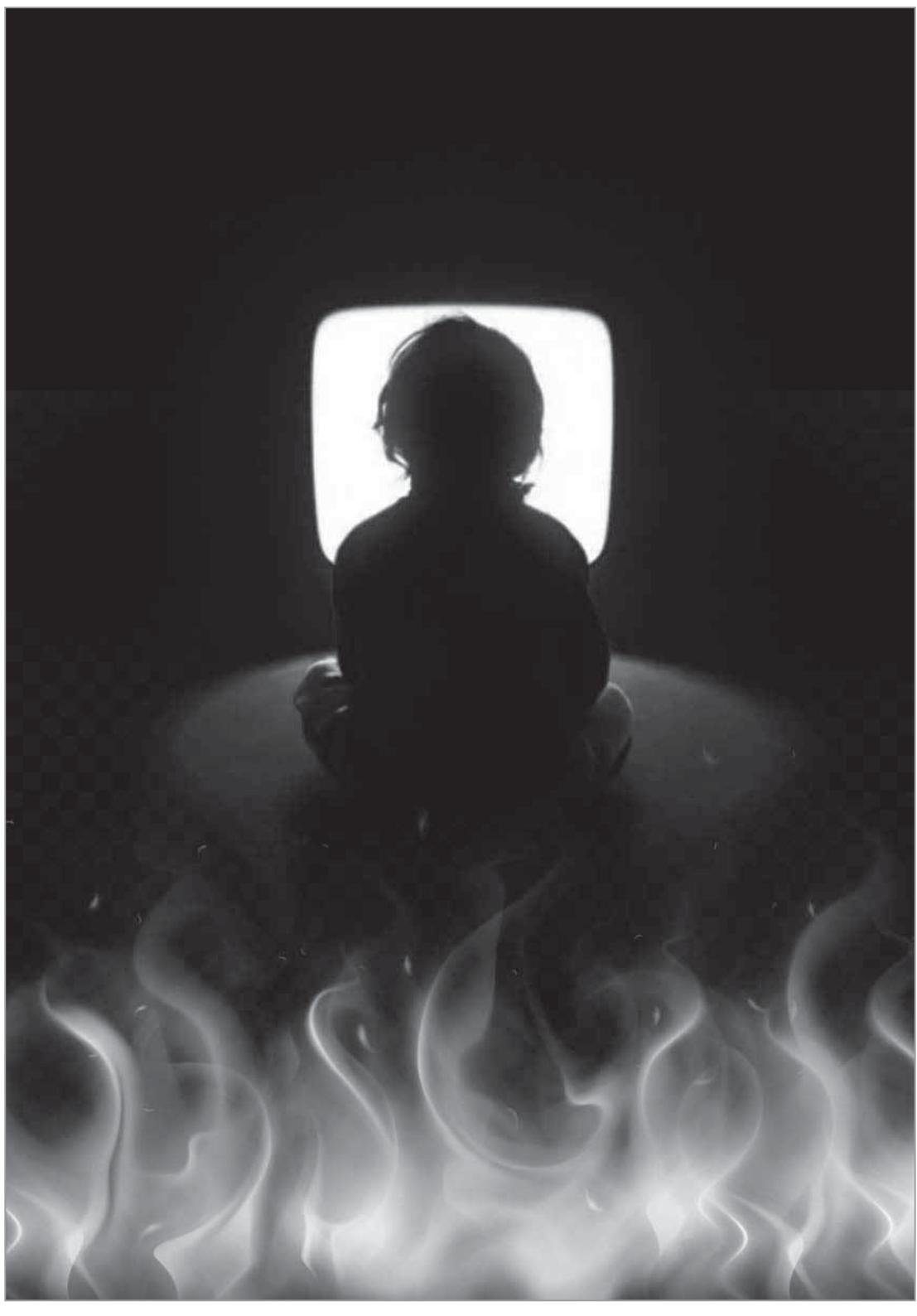
ลัญชาติคนต่างหากที่ยังหลงลาก - ยศ - กระหายโลเกียลุข - น้อยใจ เพราะ “ความน้อยหน้า” และยังหลงให้ได้ปลื้มกับ “ความได้เปรียบ” หรือแม้แต่ยังหลงให้ได้ปลื้มกับ...ความได้เท่าเทียม “คนดีนๆ พื้นๆ ทั้งปวงทั่วๆ ไป (The masses) ที่เข้าเต็มไปด้วยไฟรากะ - ไฟโภละ - ไฟโมหะ

ลัญชาติแห่งความเป็น “บรมครู” หรือ “บรมคน” อย่างพระลัมมาลัมพุทธเจ้าทรงได้ทรงมีทรงเป็นนี้ ต่างหากที่คนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นครู หรือเป็นขัตติยบริษัท - พระมหาณบวิษัท - คหบดีบริษัท - สมณบวิษัท ควรจะระลึก “เปรียบ” โน้มน้อมเข้า “เทียบเอาเยี่ยง” แม้จะเทียบได้ยาก ก็ต้องพยายามให้ได้

โดยเฉพาะ “คุณครู” ที่ปฏิญญาตนว่าเป็น “พระ” หรือเป็นพระมหาณบวิษัททั้งหลายนั้นแล จงตื่นรู้ตื่นเห็นด้วยเถิด !

“ปฏิเสธ” ๒๕ ม.ค. ๒๑

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโลสต”

คติวันนี้.....ผีออม “หลอก” เป็นธรรมด้า ขึ้นชื่อว่า “ผี”
คือ “ความไม่จริง” หรือคือ “ความหลอก” ทั้งสิ้น ผู้ที่ยังกลัวผี
หรืออยังรักผีก็คือ ผู้ที่ยังไม่เดียงสาแท้ๆ

ไฟที่ “ปฏิโลสต” จะขอตะลุยวันนี้ก็คือ “ผี”

แต่ในระหว่างนี้ เห็นที่จะตะลุยเจ้าไฟลงไปถึงตัว “ผี” ยัง
ไม่ได้ จึงขอตะลุยแค่ “ลองผี” กันก่อน

“ลองผี” ที่ชาวโลกศิริใช้ในปัจจุบันนี้ถูกประดา “ผี” หลอก
ให้เชื่อเข้าไปไว้ปล่อยผีหลอกคนในบ้านก็คือ “โทรทัศน์” แท้ๆ
นี่แหล่ะ

ข่าวก็แพร่กันออกมานะ สถิติอันเลวร้ายที่เพิ่มขึ้นๆ ไม่มีนาที
จะหยุดด้วย

เช่น ข่าวไม่นานมานี้เอง... เด็กอายุ ๗ ขวบต้องขาดใจตาย
 เพราะความกลัวสุดขีดจากผีดุในจอโทรทัศน์!... เด็กอายุ ๑๒
 ขวบชอบดูหนังบู๊ประเภทเลือดท่วมจอ พอผู้ใหญ่เหลอกก็ไปคว้า
 เอาเป็นมาคงเล่น ปืนเลยลั่นถูกตัวเองตาย!..... เด็กที่ดูบทรัก^๑
 อันโจ่งครึ่ม แล้วก็กระโดดเข้าจูบปากแม่ดังจีบ พลาดสามอย่าง
 ภูมิใจว่า “หนูทำเหมือน ที.วี. มั้ยแม่!.....” ฯลฯ

มันไม่ใช่มีเท่านี้ และมันไม่ใช่เลวร้ายกันแค่นี้ !!

นำอดสู ที่มีเครื่องมืออันน่าจะได้ใช้ “ลือสาร” แต่เมื่อนุษย์นำ
 ไปใช้ “ลือผี” เลียลิน

มหาปราชญ์ชั้นบรมปราชญ์ทรงยืนไว้ชัดแจ้ง ไม่ยอมคำ
ออมความเลยว่า มหาลพ หรือ การละเล่น คือ อบายมุข
และ “อบายมุข” แปลอย่างไม่ยอมคำออมความเลย
ก็แปลว่า “หัวหน้าผู้ร้าย” (อบาย = พิณรัก, มุข - หัวหน้า)
ผู้ซึ่อ “โรงมหราพ” ทั้งโรงเข้าไปไว้ในบ้าน
มันก็เท่ากับหอบเอา “โลงหัวหน้าผู้ร้าย” เข้าไปไว้ในบ้านทั้ง
โลง แท้ๆ

ประตามหาคนทั้งหลายเอย! “โลงผู้ร้าย” นี้แหลจะม่า
มนุษย์ในโลก เพราจะทึมมันแรง และมันกำลังกลืนกินมนุษย์ทั้ง
เป็นๆ ออยู่ทุกวี่ทุกวัน... ไม่รู้สึก....ไม่เฉลียวใจ !!

หากยังไม่รู้สึกตัวกันได้ โลกจะถึงไฟประลัยกัลป์ในไม่ช้า
 เพราะมัน!

คิดดูลักษณะก็ได้ว่า

“โลงผี” นี้ที่มันตั้งอยู่ในบ้านของคุณนั้น มันทำงาน “หลอก”
อยู่อย่างแนบแน่นประติดประต่อสำนึกของคุณทุกคนโดยเฉพาะ
เด็กซึ่งเริ่มเกิด ก็เริ่มรับเอา “วิญญาณผี” เข้าไปอยู่ตลอดเวลา

คุณจะปฏิเสธใหม่ว่า “โลงผี” เหล่านี้คือ สือแห่งไฟรากะ
(ยอดรัก, ยอดสาวาท) ไฟโพลະ (ยอดนู, ยอดเตี้ยม) ไฟเมฆ (ยอดบ้าฯ บอา)

แม้มันจะมีล่วนเป็น “สาระ” บ้าง รายการเหล่านั้นเด็กยอม
ดูหรือ? ถ้าคุณไม่ปฏิเสธในสถานภาพแท้จริงเหล่านี้

เด็กของคุณอัดไฟเหล่านี้เข้าไว้ในสำนึกในจิตวิญญาณตั้งแต่
เกิดใช้ไฟ?

แล้วคุณเคยเฉลียวใจบ้างไหมว่า ทำไมหนอเด็กสมัยนี้จึง

แก่เดด รู้เรื่องการ รู้เรื่องราคำได้เร็วและแรง ทั้งพิสดารได้เกินกว่าสมัยคุณฯ ยังอายุเท่าๆ เขามากนัก ทำไมหนอดีกสมัยนี้จึงให้ร้ายดืดดึงขวางระเบิด ยิงปืน เที่ยมเกรียมดุดันได้เกินกว่าเด็กๆ สมัยที่คุณมีวัยเท่าๆ เขาเหลือล้น ทำไมหนอดีกสมัยนี้จึงบ้าๆ บ้องๆ ได้ง่ายแล่นง่าย น่าจะสุดงง สุดฉงนกันได้แล้ว

ก็ “ผีร้าย” เหล่านี้ คุณขอบมันเข้าไปในบ้านเพื่อให้มันทำการหลอก ทำการย้อม ทำการทรง ทำการเข้าสิงเข้าสู่จิตวิญญาณของลูก ๆ คุณเองทุก ๆ คน

“ໂທຣທັກນ໌” ເປັນເຄື່ອງຈິວທີ່ມາດຕະຖານາສັນຕະພາບ ແລະ ເປັນເຄື່ອງຈິວທີ່ມາດຕະຖານາສັນຕະພາບ ແລະ ເປັນເຄື່ອງຈິວທີ່ມາດຕະຖານາສັນຕະພາບ

แต่ถ้าคนป้อนแต่ “ผี” ออกมากลอกเด็กกลอกผู้ใหญ่อยู่ เช่น ทุกวันนี้ ก็ขอยืนยันว่า มันก็คือ “โลงผี” ที่จะเร่งไฟประลัยกัลเป ให้ไหม้โลกเร็วที่สุด

“ປະເທດ” ແລ້ວ ກ.ພ. ແຕ

ຕະລູຍີ່ພີ ຕະໄລເພີ້ງ

เรื่องสาวปฏิหาริย์ “ปิดตา” ขับรถยนต์รอบ ๆ สวนลุมพินี
เหมือนคนตาดีได้นั่ง เป็นเรื่องตื้นเต้น เกรียวกรา
สำหรับสักบาทที่ผ่านมา
บ้างก็ว่าไม่ใช่เป็นเรื่อง “ปิดตาอย่างเดียว”
แต่เป็นเรื่อง “แหกตา” ครั้งสำคัญเอาด้วย ว่างั้น...
เรื่องนี้แม่นี้ “ปฏิโสต” ก็ขอออกตัวก่อนว่าไม่ร่วมด้วย

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโสต”

คงตีวันนี้... “ความรู้” ของคนจะพากนยิ่งใหญ่ได้ ก็จริงที่สุด แต่ “ความไม่รู้” ของคนหลงตนเองว่าใหญ่ ว่ายิ่ง ก็เลวสุด และจริงที่สุดเลย

เรื่องราวปฏิหาริย์ “ปิดตา” ขับรถยนต์รอบ ๆ สวนลุมพินี เห็นอ่อนคนตาดีได้นั้น เป็นเรื่องตื้นเต้น เกรียงกราวลำบับลับดาห์ที่ผ่านมา บ้างก็ว่าไม่ใช่เป็นเรื่อง “ปิดตาอย่างเดียว” แต่ เป็นเรื่อง “แยกตา” ครั้งสำคัญมากๆ ว่าจะนั้น... เรื่องนี้ແนี่ “ปฏิโสต” ก็ขออภัยตัวก่อนว่าไม่ร่วมด้วย

ต่างก็ได้ “โต้แย้ง” กันยังไม่ถึงขั้น “โต้เถียง” และใช้ “มีดโต้” กันเท่านั้น เพราะยังไม่ประจันหน้ากัน และไฟโถลงก็ยังไม่ได้อุณหภูมิถึงรอบ “ติดไฟ”

การโต้แย้งก็ล้วนเจตนาจะเป็นไปในทางที่ดีที่สุดกันหลายวันแล้ว หลายลังเวียน หลายเวทีด้วย

แม้ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ก็ได้นำขึ้น “ข้างลังเวียน” บดําลับ ๆ นวด ๆ ถาก ๆ เจาะ ๆ ไช ๆ เป่า ๆ เล็ก ๆ แล้วก็ภาดลงถังผงไปแล้ว

แต่มันก็ยังคงเป็นเรื่องของ “ไฟโมฆะ” (โนท็อกซ์) อยู่นั่นเอง “ปฏิโสต” เห็นสำคัญในจุดที่ควรจะร่วมตะลุยไฟโมฆะนี้ด้วย และก็มี “เจตนาดี” เช่นกันกับทุก ๆ ท่าน

ไม่ว่าจะเป็น “เจตนาดี” ของ ดร.ระวี ภารวิไล ในข้อที่ว่า ตน

ไม่ ต้องการที่จะทำสังคมปากกับผู้ใดที่อยากจะให้ทางฝ่าย
นายบุญมีพิสูจน์เรื่องอำนาจจิตตน์ ก็เพื่อต้องการข้อมูลทาง
วิชาการ เปิดเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ ตามขั้นตอนตามหลัก
วิทยาศาสตร์ โดยไม่ต้องการให้ประชาชนงมงายในสิ่งที่ยังไม่ได้
พิสูจน์ หรือพิสูจน์ไม่ได้

และที่ ดร.ระวีมี “เจตนาดี” ยิ่งไปกว่าอีกว่า “การพิสูจน์ซึ่ง
ถ้าจะมีขึ้น ก็ขออย่าได้คิดว่า เป็นการทำลายหรือรับคำทำลาย
ควรจะถือว่า เรามาทดลองร่วมกันในผลงานทางวิชาการจะดีกว่า”
นั้น “ปฏิโสต” ก็ยิ่งมี “เจตนาดี” เช่นนี้ ร่วมด้วยตรงกันยิ่ง

หรือจะเป็น “เจตนาดี” ของอาจารย์บุญมี เมธากูร ในข้อ
ที่ว่า “เพื่อคนทั้งหลายจะได้ทำชั่วน้อยลง” นั้น “ปฏิโสต” ก็มี
เจตนาดีเช่นนี้ด้วยจริง ๆ ซื้อ ๆ ตรง ๆ

แต่ก็คงเป็นไก่ต่าแตกเหมือนกันว่า “ปิดตา” ขับรถได้ มันจะ
ช่วยให้คนทำชั่วน้อยลงได้ยังไง? มีแต่ว่าคนที่ทำได้นั้นมันก็จะนำ
ไปแสดงหาลาง-หายศมาก ๆ ขึ้น ถ้าไปหาลาง - ยศ ก็หา
“สรรเลริญ” ดังที่บางคนก็ทำเพื่อลิ้นซีอุ่ย ทว่า “ความไม่รู้” ของตน
มันก็เลยทำให้คน “ไม่รู้” ในความจริงตามความเป็นจริงนี้นั้น
เท่านั้น

หรือแม้จะอ้างว่า “ปิดตา” ขับรถได้ เพราะมีวิญญาณผี
วิญญาณเทวดา ของคนที่ตายไปแล้ว เข้ามาลิงเข้ามาทรง และว
ก็จะใช้ “ข้อมูล” นี้เป็นเหตุ เพื่อยืนยันว่า “วิญญาณผีวิญญาณ
เทวดามีจริง โลกหน้าเป็นลิ้งมีจริง” คนตายแล้ว วิญญาณก็ยัง
วนเวียนลิงคนไปทรงคนมาอยู่อย่างนี้ แล้วคนก็จะได้กลัวบ้า

ทำชั่วน้อยลง” ก็ยังไม่เห็นว่า คนจะเชื่อในวิญญาณผีวิญญาณ เทวดาล่องลอยคอยลิงคอยทรงคนที่อาจารย์บุญมี หรือบรรดา คนทรงอื่น ๆ บรรดาอาจารย์ได้ ๆ ที่ยังชอบทำเยี่ยงนี้ใช้อ้างว่า เป็น “พุทธศาสนा” เรียกเป็นภาษาบาลีว่า “โอบปติกะ” นี้ได้ ยังไง? ในเมื่อผู้สอนเอง ก็ยังไม่รู้จัก “โอบปติกะ” เป็นลัมมาทิฐิ หรือ เป็นอภิธรรมได้จริง

แม่�.ร.ว. คึกฤทธิ์ กได้เคราะห์ที่ในแห่งนี้อยู่และแล้วก็ได้ก้าวต่อ การวิเคราะห์นี้ลงถังลงไปแล้ว

และหรือ จะเป็น “เจตนาดี” ของอาจารย์บุญมีอีกทีว่า “เป้าหมาย ที่ตั้งไว้ก็คือ ผลต้องการที่จะเผยแพร่พระอภิธรรม ที่พระพุทธเจ้าได้จากรักไว้ในพระไตรปิฎกให้ประชาชนทั่วไปได้ รับรู้” นั้น “ปฏิโลหิต” ก็แلنที่จะมี “เจตนาดี” เช่นนี้ร่วมด้วยอย่าง สุดกำลัง

แต่ก็อ่อนกำลัง เป็นม้ำได้กลืนเลือ ปากเบียกไปเลย เหมือนกัน เมื่ออาจารย์บุญมีอ้างว่า “ตามหลักของศาสนาพุทธ นั้น.... หากผู้ใดเม้มานิจิตสูงแล้ว ก็สามารถมองเห็นได้ทั้งที่ถูก ปิดตา” นั้น มันอยู่ในพระอภิธรรมที่พระพุทธเจ้าได้จากรักไว้ใน พระไตรปิฎก เล่มไหน? หน้าไหน? ข้อไหน? สูตรไหน?

เรื่อง “ปิดลูก García” แล้วมองเห็น “แสงสว่าง” เห็นภาพ เห็นลี เห็นถนนหนทาง เห็นตัวผู้ตัวคน เห็นหมูมากาก่าໄก่ ๆ ฯลฯ “ที่เป็นวัตถุธรรม” ข้างนอกนั้น “ปฏิโลหิต” ว่าพระพุทธเจ้าไม่เคย สอนไว้เลย ณ ที่ใด !

แต่ถ้าหลับตาหรือแม้จะปิดตาแล้ว ก็ยังเกิด “ปัญญาณ”

ยังมองเห็นได้ชัด รู้ได้ชัดใน กุศล - อกุศล, ในสุจริต - ทุจริต, ในบากบุญอย่างนี้จะก่อ พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้มากมายจริง

แม้แต่คำว่า “สมารธิจิต” ที่อาจารย์บุญมีหมายว่าได้สูงนั้น มันก็เน้นลุյไปข้างเดียวchanวิชชา มันยังไม่มีสภาพเป็น “ล้มมา-สมารธิ” ของพระอริยะ ตามหลักของ “อภิธรรม” เลย

การสอนธรรมะขึ้น “วิญญาณ” นั้น เป็นการสอนขึ้น “อภิธรรม” จริง!

แต่ถ้าสอน “วิญญาณ” หรือ “โอบปاتิกะ” มีสภาพเป็น “สรีระ” (มีรูปร่าง) เป็น “อัตตา” (มิตัวมีตน) เป็น “ลัตตะ” (ไม่เปลี่ยนแปลง, เที่ยง) เป็น “ผีลิง” เป็น “วิญญาณเข้าทรง” วิตถาร ๆ อย่างที่อาจารย์บุญมีนำมาแสดงยืนยันนี้นี่แหละ ถือได้ว่าเป็น “การทำพระบาทของพระพุทธเจ้า ให้ห้อพระโลหิต” เป็นอนันตतิยกรรม มันทำให้ “พระพุทธศาสนา” ฉบับหาย

อาจจะโดยไม่เจตนาเลย แต่ด้วย “ไฟโมหะ” (การหลงผิด) ด้วย “มิจฉาทิฐิ” (การเห็นผิด) ด้วย “อวิชชา” (ความยังไม่รู้จริงของตน) โดยแท้

“ปฏิโลหิต” มีเจตนาดีเช่นกับ ดร. ระวี ในข้อที่ว่า “ผลเลี่ยหาย นั้นมีมากที่เกิดขึ้นเห็นกันอย่างชัด ๆ ก็คือ ทำให้เกิดความหลง เชื่องมายในลิ่งที่ผิด ๆ โดยเฉพาะผิดเรื่อง “พุทธธรรม”) ซึ่งไม่เป็นผลดี เลยกับประชาชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์

และพระอาจารย์บุญมี เมธาง្គរ นั้นเป็นถึงประธานมูลนิธิพระอภิธรรมฯ เป็นผู้ที่พยายามทำงานเผยแพร่ “พุทธศาสนา” อยู่อย่างวิริยะอุตสาหะเลียดดวย แต่จะต้องไปบรรยายให้กับขึ้นอนุศาสนาจารย์ฟัง ซึ่งเขาเหล่านั้น มีบางท่านจบปริญญาโท มา

จากอินเดีย (ตามที่คุยกับ) เลี้ยด้วย นีลี! “ปภิโลต” จึงยิ่งจะต้องขอ
ตะลุยไฟน์ด้วยคนจริง ๆ

พระรักษ้าบิดเบี้ยว “พระพุทธศาสนา” และ “ปภิโลต” ถือ
เป็นหน้าที่โดยตรงที่จะต้องขอเกี่ยวข้องเท่าที่จะเป็นไปได้ที่เดียว

“ปภิโลต” ๑๗ ก.พ. ๒๑

ถ้าบิดเบี้ยว “พระพุทธศาสนา” และ
“ปภิโลต” ถือเป็นหน้าที่โดยตรงที่จะต้องขอเกี่ยวข้อง
เท่าที่จะเป็นไปได้ที่เดียว

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโสต”

คงต้องนี่....ไม่มี “ผี” ที่ไหนจะเป็นผีแท้ ๆ ที่ร้ายกาจและทุเรศ
ที่สุดเท่า “ผี” ในตัวของคุณเอง !

มะ....มา....มา เปิดกรุตะลุยเรื่อง “ผี” กันให้ทะลุทะลวงกัน
ดูทีซี !

เมื่อพูดคำว่า “ผี” คนไทยแทบทุกคนก็ต้องคิดออกกันได้
ง่าย ๆ เลยว่ามันหมายถึงอะไร?

และໄอี้ที่คุณนึก ໄอี้ที่คุณหมายว่า “อย่างนั้น ๆ ” นั่นแหล่ะ
คือ “ผี”

และนี่แหล่ะมันคือ “ความหลอกหลวง” มันคือ “ลิงที่ไม่เป็นจริง”
มันคือ “ความหลอก” จริง ๆ มันไม่มีจริงในโลกจึงเรียกมันว่า
“ผีหลอก” !

สำหรับคนไทยเก้าลิบเปอร์เซ็นต์กล่าว “ผีหลอก” ที่ได้ถูก
หลอกมาแล้วตั้งแต่ปั่ย่าตาหวาน ๆ ลีบทอดกันมานานนนนนน
และก็ได้โง่งมงายกันมาให้คน “หลอก” เรื่องผีกันต่อ ๆ ไปอีก
ไม่รู้หยุดยั้ง

ที่จริง “ผี” หลอก ๆ เหล่าได้ทั้งหลายแหล่ ก็ล้วนเกิดจาก
“คน” นี่แหล่ะล้วงขึ้น

แม้ทุกวันนี้ก็ยังช่วยกันสร้างอยู่อย่างแข็งขึ้นมาก
หย่อน หั้ง ๆ ที่มันมากแล่นมาก มันทำงาน “หลอก” กันอยู่จน
เกือบทั่วทุกอณูแห่งบรรยายการ ในโลกอยู่แล้ว

นักประพันธ์ ก็กำลังคิดอย่างสุดกำลังเพื่อให้ “ผี” ที่ตนสร้าง เป็นผีที่พลิกกีกือที่สุดมหาวิตรการที่สุดที่จะ “หลอก” คนให้เชื่อ ให้หลงติดตามว่า “เป็นจริง” เข้าท่าเข้าที่ที่สุดให้ได้

นักประพันธ์เอง คนนี้แหล่ะ คือ “ตัวผี” แท้ๆ

เพราะเขากำลัง “หลอก” คน!!

นักเขียนการ์ตูน เขียนภาพ “ผี” หลอกเด็กหลอกผู้ใหญ่อยู่ อย่างขณะมักเข้มนั่น เพียงหวังขายເອງເຈີນ ທາລາກ - ຍຄ - ສວຣເລົງ ເພື່ມາແລກເລີໂລກີຍສຸຂ່າ ໃຫ້ແກ່ຕົນໃນຂນະນິດ້າຍດື່ນມາກລັ້ນ

นักเขียนการ์ตูน เขียนภาพ เหล่านี้แหล่ะคือ “ตัวผี” แท้ๆ

เพราะเขากำลัง “หลอก” ເຕັກ “หลอก” ຜູ້ໃຫຍ່อย่างເລວ້າຍ!!

นักสร้างภาพยนตร์ ผู้กำลังคิดสร้างทั้งเทคนิค ทั้งเนื้อเรื่อง ทั้งอื่นๆ เพื่อจะให้เกิด “การหลอก” คนให้หลงว่า “เป็นจริง” และ “สมจริงที่สุด” น่าเชื่อถือ (สร้างโมะ) ทั้ง ๆ ที่รู้แล้วรู้ว่าตนสร้างขึ้น เองแท้ๆ ตนประกอบภาพเหล่านั้นเลียงเหล่านั้นล้มผัลเหล่านั้น ให้เกิด “รล” เพื่อยั่วคน เพื่อหลอกคนให้ติดใจจำ (สร้างራຄะ) เพื่อ หลอกคนให้ตื่นเต้นดุเดือดลายของขวัญเกิดขลาดกลัว ผลักໄລໄມ່ ประรรณายยะແຂຍງ (สร้างໂທລະ)

เพราะโดยจริงโดยแท้แล้ว ในໂລກນັ້ນ ມັກນີແຕ່ “ສິ່ງທີ່ນ່າຮັກ” กับ “ສິ່ງທີ່ນ່າເກລີຍດ” ເຖິນັ້ນ ທີ່ຄົນ “ອຍາກ” ດູ “ອຍາກ” ລັບຮູ້อย่าง ເຕັມໃຈບ້າງ ໄມເມື່ອນເລຍ

นักสร้างภาพยนตร์ ตัวร้ายเหล่านี้แหล่ะ คือ “ตัวผี” แท้ๆ

เพราะเขากำลัง “หลอก! ວາຍຮ້າຍທີ່ສຸດ !!

นักໄລຍຄາສຕ່ຽງ ນັກເຂົາທຽງ ນັກເລັ່ນຝຶກົງຄາມກົກຳລັ້ງ

โพนทะนาอวดอ้าง สร้างพุทธิกรรม ทำท่าโน้นท่านี้เพื่ออ้างชี้ เพื่อยืนยันเพื่อพิสูจน์ว่า “ผี” มีจริง “ผี” มีคุณว่า “มีบทบาทอยู่ในโลก

นักไถ่ศาสดร์ นักเข้าทรง นักเล่นผีเล่นวิญญาณทั้งหลาย แหล่เหล่านี้เอง คือ “ตัวผี” แท้ๆ

เพราะมันทั้งหลายกำลัง “หลอก” คนทั้งโลกอยู่อย่าง Lewaway ขณะกเข้มัน !!

“ผู้คิดว่าตนฉลาด” หรือผู้ประกาศตนว่า “นักธรรมะ” หรือ ผู้ที่ห่มจีวรโภกหัวมีสมมุติสัจจะว่า “พระ” แต่ไม่รู้สัจธรรมของ พระพุทธเจ้า ทว่า คนทั้งหลายให้ความเชื่อถือแนบถือ และแล้ว ก็กำลังร่วมยืนยัน รับรอง... “ผี” หลอก ๆ อย่างนักประพันธ์ ทั้งหลายคิดเห็น อย่างนักเขียนการ์ตูนวาดขาย อย่างนักลั่งร้าง ภาพยนตร์ประดิษฐ์ขึ้นหาเงิน อย่างนักไถ่ศาสดร์ นักเข้าทรง นักเล่นผีเล่นวิญญาณกำลังอวดอ้างโพนทะนา...ต่าง ๆ นั้นว่า “เป็นจริง” ว่า “มีจริง” อยู่นั้นแหล่

“ผู้ฉลาด” “นักธรรมะ” “พระ” อย่างนี้ ๆ นี่เองคือ “ตัวผี” แท้ๆ เอง

เพราะมันกำลัง “หลอก” คน !!

และขอบอกด้วยว่า ขณะใดที่มันกำลัง “หลอก” อยู่นั้น ขณะนั้นมันกำลังคือ “วิญญาณผี” แท้ๆ ไม่ใช่ “ผู้ฉลาด” (ผู้อวิชชา) ไม่ใช่ “นักธรรมะ” (ตัวอุกคุลธรรม) ไม่ใช่ “พระ” ล่าวกของ พระพุทธเจ้าเลยจริง ๆ (สมมุติพระ)

“ผี” หลอก ๆ ที่ลือกันว่าอยู่ป่าช้า อยู่ตามต้นไม้ใหญ่ อยู่ใน

ที่มีด หรือ “ผี” ที่คนตาย หรือ “ผี” ที่เป็นวิญญาณล่องลอยอยู่ทั่วไปนั้น จะ “หลอก” ได้ ก็แต่คนที่โง่เง่างมงายที่สุดเท่านั้น เพราะมัน “ไม่มีจริง” และนาน ๆ จะปรากฏ ตัวมาหลอกได้ลักษณะล้วน “ผี” แท้ ๆ ที่อยู่ในคนเป็น ๆ ที่คิด ที่เขียน ที่สร้าง ที่กระทำอยู่ตลอดเวลา นี้ลิร้ายกาจมหาวิรายยิ่งนัก เพราะมัน “มีจริง” และมัน “หลอก” ได้ หลอกดีทุกวี่ทุกวัน หลอกลำเร็ว แม้แต่คนที่ฉลาดสุดฉลาดที่สุด

อย่างน้อยมันก็ “หลอก” ตัวคุณเองอยู่แทบทุกเมือง ใจ เข้าออก

ผู้ที่ยังกลัว หรืออยังสนใจ “ผีหลอก” อยู่นั้นคือ ปัญชาน ล้วน ผู้ที่กลัว “ผีแท้ ๆ สนใจ “ผีแท้ ๆ ” นั้นคือ อริยบุคคล หรือคือ ผู้ที่ศึกษาลัจธรรมที่ถูกทางแล้วเท่านั้น

“ปฏิเสธ” ๑๙ ก.พ. ๒๔

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโลสต”

คงต้องนึก ... เกิดเป็นมนุษย์ทั้งที ก็น่ายินดีที่ได้ “โดงดัง”... แต่ “ความดัง” นั้นลิ! มันน่า “-dom” หรือ มันนา “เดียด” ก็ขึ้นอยู่ที่ค่าแห่งเกียรติ หรือแห่งเกลียดของ “ความดัง” นั้น ๆ

“ปฏิโลสต” ก็ขอตะลุยไฟไปกับ ความดัง-ความดับ ที่เข้ามา กันลับ พากนจวง พากนลาว ลากເອາຄວາໂລກຍ່ອກມາເປີດ ອອກ ມາພຍ ອອກມາແກ້ ຈນແກ່ຈນຫຍາບຈນກວ້ານແສນກວ້ານສຸດກວ້ານ ເຂົກຈະບັງໄມ່ຫຍຸດ ຄໍາມັນມີຮູລືໃຫ້ຫຼຸດ ເຂົກຈະຊຸດຈະກຳນ

ทำไมหรือ! ... หนังลือพิมพ์ຈึงได้ทั้งคันทั้งคันເອາເຮືອງຂອງคน ที่ເຂົ້າຊັກນວ່າ “ดาวา” (คนโดงดัง) ອອກມາຈ່າ ອອກມາປະຈາກນັ້ນ ດຽວກິ່ງຕົກເລີ່ມຕົກຕົ້ນ

ກີພຣະ ມັນເປັນກູງຂອງ “ລັຈຮຽມ” ແຫ່ງ ນັ້ນເອງ

គື້ອ ຕັ້ນກໜັງລື້ອພິມພ່ອງ ກລຸ່ມໝູ່ຜູ້ຮ່ວມອູ່ໃນຄວາມເປັນ “หนังລື້ອພິມພ໌” ຂັບນັ້ນ ๆ ເຂົກຍັງມີໄພຮາຄະທີ່ອຍາກໃຫ້ຕັ້ງຂອງເຂົາ ແລະ ບັນລື້ອພິມພ໌ຂອງເຂົາມີ “ຄວາມດັ່ງ” (ປ່ວຍການພູດກັນໃຫ້ຫຍາບໄປຄົງເຮືອງ ຊື້ອເຮືອງໆ) ແຂ່ງກັບດາຣາບ້າງ ແລະທຳ” ຄວາມດັບ” ໃຫ້ແກ່ດາຣາດ້ວຍ ເປັນ ກາຮລວ້າງສູາະຕາມກຣມວິຣີຕື່ນ ๆ ຈ່າຍ ຈຸ່ງ ຂອງໂລກຍ່ອກຮຽມຮຽມດາ ເວັນແຕ່ຜູ້ນັ້ນ ๆ ຈະມີເມີດຕາ ມີ ທີຣີ-ໂອຕຕັບປະເທົ່າໄດ້ ບ້າງ ເທັນັ້ນ ..

ພຣະເຂົກມີປັບປຸງຄູາແທ້ທີ່ຮູ້ວ່າ ຄໍາເລັນອ່າວຍ່າງນີ້ແລ້ວ ປຸ່ງໆຊັນຄົນທີ່ຍັງທ່ວມໄປດ້ວຍໄພຮາຄະໄຟໂທລະໄຟໂມທະນັ້ນຍ່ອມຈະ ຕ້ອງອຍາກຮູ້ອຍາກເຫັນເປັນຮຽມດາຂອງກິເລສ ແລະ ດາວໂຫຼວງ

อย่างเห็นนั้น มันมีจำนวนมากพอที่จะทำให้หนังลือพิมพ์ของเข้า แพร่จำนวนออกไป เข้าอดได้ยาก ถ้าโอกาสที่จะขยายปริมาณ มันเปิดให้ แม้จะต้อง “ดับ” คนทั้งคนลักษณะคนหรือสามคน...

การแพร่ปริมาณออกไปได้มาก ๆ โดยไม่ต้องอาศัยความเป็น “จริยธรรม” ความเป็น “กุศลธรรม” อะไร อาศัยเฉพาะ “ความมาก” สร้างความดัง มันก็ยอมโดยดังได้เหมือนกัน

และด้วยไฟโมฆะอีก ผู้ที่ยังไม่แม่นยังไม่เบรี่งลงไปได้ว่า “ความโด่งดัง” นั้น มันไม่ใช่ลาระແน່ນ ๆ ของสภาพที่เป็น “ความสูงส่ง - ความประเสริฐ” แห่งมนุษย์แท้ ๆ ก็คงยังจะสร้าง “ความโด่งดัง” ให้แก่ตนแก่หมู่ของตน โดย “ดับ” คนอื่นอย่างเหดหัว หรือเลือดเย็น ได้อยู่

“ความโด่ง” อาจจะไม่เป็น “ความสูง” และ “ความดัง” นั้น ไม่ใช่ “ความประเสริฐ” ก็ดังได้ ดังที่เป็นดังที่มีให้เห็นกันอยู่ เกลื่อนกลาดในลังคอม ในโลก

ทำไฟโมฆะให้เหือดหาย ทำไฟราคะไฟโถสารให้เบาบาง บรรเทากันลงบ้างเถิด เพื่อนมนุษย์ร่วมลังคอมของ “ปฏิโภต” เอ๊ย!!!

และก็ขอขอบคุณต่อนักหนังลือพิมพ์ผู้สร้าง “ความดัง” นั้นแหลกอีก ที่ได้ยืนยันคงครองความเป็น “ตัวลัจธรรม” ให้โลก รู้โลกเห็นว่า “การเต้นกินรำกิน” นั้น มันก็ยังยืนอยู่ว่า ไม่ใช่ “ความสูงส่ง” ไม่ใช่ “ความประเสริฐ” ที่แท้จริง อะไรหรอก หากว่าไร “จริยธรรม”

มันก็คือ โลเกียชนผู้เมื่อหมกมุ่นอยู่แต่กับเกมล็อก แม้จะ

เป็นเพียงเกมลับมุติ ๆ ที่เข้าต้องแลดงแล้วแลดงเล่า เขาก็หาได้ยืนอยู่อย่างผู้ “พันล้มมุติ” นั้น ๆ ได้ไม่

เขาเอง ก็ต้องถูกฉุดให้จมดิ่ง “ดับ” กับ “ความโด่ง” ของตนเพิ่ม “ความดัง” ให้แก่ตนขึ้นอีกจนได้ เพราะลัญชาติแห่งไฟรากะมันยังไม่ “ดับ” จึงเพิ่ม “ความดัง” ได้อย่างดุเดือดด้วยเลือดแห่งความโลภกิจ ดังที่ดัง - ๆ - ๆ อยู่นี้เอง

“ dara” 啟！ ถ้าจะเป็นนักแสดง ก็คงแสดงอย่างใช้ปัญญาเลือกบทเลือกบทบ้างเกิด อย่าแสดงแต่บทที่อุบากวัด้วยหวังแค่เพียง “ความโด่งดัง” เท่านั้นเลย

ถ้าจะให้ดีที่สุดยิ่งกว่าที่เป็นอยู่แล้ว ดาวรุ่งที่ประณานาจจะ “โด่งดัง” loy เด่นอย่างสูงอย่างประเสริฐแท้สมเกียรติถูกแก่นจริง ก็จะต้องเป็นตัวแทนแห่ง “ศีลธรรม” และ “จริยธรรม” อย่างถูกต้องดีจริง ทึ้งในบทและนอกบท

จะทำได้ จะเป็นได้ ก็ต้องศึกษา “ธรรม” กันบ้างว่า อะไรคือ “ศีล” อะไรคือ “จริยา” เกิดเป็นคน หากขาด “ธรรม” มันสูงล่ำ ประเสริฐจริงไม่ได้

แม้รู้ได้แล้ว ก็ยังจะต้องมาฝึกตนให้เป็นผู้มี “ศีล” นั้น ๆ มี “จริยา” นั้น ๆ จริงจังให้ได้อีก นั่นแหลกจะเป็น “ dara” แท้ที่โด่งและดังอย่างไม่มีวันดับ

“ปฏิเสธ” ๒๖ ก.พ. ๗๑

ເທົ່ານຸ້າວພະພຸກອເຈົ້າ ຄຸ້ມຮ້າຍໃຫ້ລາກ

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิสัต”

คงวันนี้... เมื่อกิกขุเจริญด้วย “เดรัจฉานวิชา” มากยิ่งเท่าใด ๆ “พุทธศาสนา” ก็ยิ่งบรรลัยมากด้วยเท่านั้น ๆ

เมื่อไม่กี่วันมา今 อ่านข่าวพระภิกขุ “อุตริ” แนะนำคนที่เป็นพ่อค้าทำภัพยนตร์ ซึ่งแฝ่ละเลยอ่อนเต็มไปด้วยกิเลสอยู่ และเข้าย่อ้ม “ไมรู้” (อวิชชา) แต่พระนั้นลิ!... แทนที่จะช่วยเข้าบ้างกลับกระหน่ำเข้าให้เหิมเกริมเลริมกิเลสหนักขึ้นเป็นนาปนรากซ้ำไปเลียอีก คือ...

อุตริแนะนำให้เข้าสร้างหรือยู “ดวงพระพุทธเจ้า” ขึ้นมาได้ให้คนที่ไมรู้ (อวิชชา) เมามาย งมงายหนักยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีกจากที่ได้เมามาย งมงายอยู่แล้วกับหรือยู มหาหรือยูเกจิอาจารย์ อกิมหาอาจารย์ ซึ่งนับไม่ถ้วนกันแล้ว กับความธนูยอดฤทธิ์อีกบ้าง กับจึงจะก ๒ ทางยอดเดชอีกบ้าง กับพระพุทธรูป ๔ หน้า น้อง ๆ ทศกัณฐ์อันสุดจะวิตถารอีกบ้าง และยังจะวิตถารลร้างหรือยู “ดวงพระพุทธเจ้า” ขึ้นมาออมมาคนเลียอีก พระพุทธเจ้าหรือก็ทรงสู้อุตสาหะสอนว่าอย่าได้เมามายกับ “ดวง” กับ “ดาว” กับฤกษ์กับยามเลย ก็ไม่เลิจเรียนไม่เลิจ “รู้” ให้ได้

ยังอุตติมาแนะนำสร้างให้ออกนอกรีตនอกรอยพระพุทธศาสนา อันเป็นนาปประเด็นที่ ๑ แล้ว เพราเพาคนหลงทาง (มิจฉามรรค คือแทนที่จะบอกทางไปสวรรค์หรือไปนิพพาน กลับบอกทางไปรอก) เท่านั้นยังไม่พอ ยังอุตส่าห์ลากจูงเขาหรือยูนาป ๆ นี้ ไปสมคบดึงเขาภิกขุอื่น

ให้มาทำบ้าป่าร่วมด้วยขึ้นไปอีกคือ เขายังไห้หลงปุ่นนั้น หลงพ่อ
นี่ฯลฯ ทำ “การปลูกเล็ก” ด้วยมนต์คาถาหรือกรรมาธิวีแบบ
“เดร็จฉานวิชา” อันเป็นการผิดศีลของพระภิกษุแท้ ๆ ที่ใน
“ศีลขันธวรรณค” ที่มนิกรายทุกพระสูตร บอกไว้ชัดจริง ๆ ว่า...

“ภิกษุทั้งหลาย จงเว้นขาดจากการเลี้ยงชีพโดยทางผิดด้วย
เดร็จฉานวิชา เช่นอย่างที่ลัมณพราหมณ์ผู้เจริญบางจำพวก
ฉันโภชนะที่เข้าให้ด้วยศรัทธาแล้ว ยัง (มีหน้า) เลี้ยงชีพโดยทางผิด
ด้วยเดร็จฉานวิชาเห็นปานนี้ ๆ (เสียอีก) คือ...เป็นเกจิอาจารย์
ปลูกเล็ก (เป็นหมอบลูกเล็ก)...ฯลฯ แม้ข้อนี้ก็เป็นศีลของເຫຼວປະກາຮ
หนึ่งๆ” ดังนี้ ชัดเจนไหม?

ดึงพระให้ “ผิดศีล” มันก็ปาป มันก็นรกแน่ ๆ ชัด ๆ ทำไมยัง
ทำกันอยู่ได้ ทำไมไม่เค็งชาศีลกันแล้วหรือ? (พระไม่มี “ศีลลิกขา” หรือ?)

พระผู้ใหญ่ผู้เจริญบางจำพวกนั้น ก็แسنกระไร ก็ซ่างทำกิจที่
“ผิดศีล” กันอยู่ได้อยู่ดีเลียจิง “ปฏิโลหต” ไม่อยากจะเชื่อว่า
พระผู้ใหญ่พระผู้เจริญเหล่านั้น ๆ ทั้งหลายไม่รู้ว่า กิจนี้ “ผิดศีล” ...
จริงๆ !

มันไม่ใช่เรื่องลึกลับ มันไม่ใช่เรื่องสูงล่ง หรือเรื่องยากเย็น
อะไรเลย ลึกซึ้งก็ยังไม่ได้ลึกซึ้ง มันแค่ “ศีลลิกขา” โลง ๆ แจ้ง ๆ
ง่าย ๆ พื้น ๆ แท้ ๆ ทำไมเป็นพระภิกษุลีบไม่ทำตนให้บริสุทธิ์ศีล
ง่าย ๆ พื้น ๆ แค่นี้ ๆ

แล้วศาสนาพุทธจะไม่บรรลัยไม่เลื่อมโกรມยังไงให้?

ในเมื่อพระภิกษุไม่รู้ศีล ละเมิดศีลเป็นว่าเล่นอยู่ แຄนยังทำ
ตนเป็นผู้รับใช้ฟ่อค้า อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยตกเป็นเครื่อง-

มีอโโมะณาให้แก่พ่อค้าทั้งหลายอย่างชัดแจ้งก็ยังไม่รู้ตนรู้ตัว
ผู้แนะนำบําป ผู้ทํางานบําปพระพารามิดศีลบําปพระ
ฉุดศาสนากตตําดังกล่าวแล้ว....ยังไม่เท่านั้น

บําปข้อสุดท้ายก็คือ เหรียญ “ดวงพระพุทธเจ้า” นี้ ถูกดึง¹
เอาสมมุติลงไปเกลือกกลัวเที่ยบเคียงคลุกเคล้าผสมผลานตีสนิท
กับลมมุตติถໍา ๆ ของภาพยนตร์ที่อาศัยบัญญัติลมมุตติซึ่งอว่า “ดวง²
เพชรมาด”

ก็บัญญัติคำว่า “เพชรมาด” กับ “พระพุทธเจ้า” นั้น มัน
เป็นดวงลมพองค์กันนักหรือ? มันต่ำมันสูงพอจะตีสนิทพอจะทำ
เกลือกกลัวกันเล่น ๆ ได้โดยไม่เกรงบําปเกรงกรรมเกรงตําเกรง
สูงเลยหรือ?

ดู象าเเกิด “ผี” ตีเลมอ “พระ”!! แผลมไม่ใช่พระเล็กพระน้อยได ๆ
เลียด้วย เหิมหาณไปดึง象า”พระพุทธเจ้า”โน่นແນ່ມາ”ตีเลมอ”

มันไม่บําป มิ่นรวมหาอเวจเมื่อนี้แล้ว จะไปตกมหาอเวจ
เมื่อไหนกันเล่า? คิดกันดี ๆ สำนึกกันให้ถูก ๆ เกิด

และมหาอเวจมีนี้ ครรวมด้วยก็ไดไปแล้วทั้งนั้น หากครร
ไดรู้สำนึกรู้เท่าทัน ก็จะรับถอดถอนตัวออกจากบําปจากนรก
นั้นเทอย

“ปฏิโลหต” ไม่ปรารถนาจะให้ครรแม้ลักษริ่งคนตกนรก ด้วย
ความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ

“ปฏิโลหต” ๒ เม.ย. ๒๑

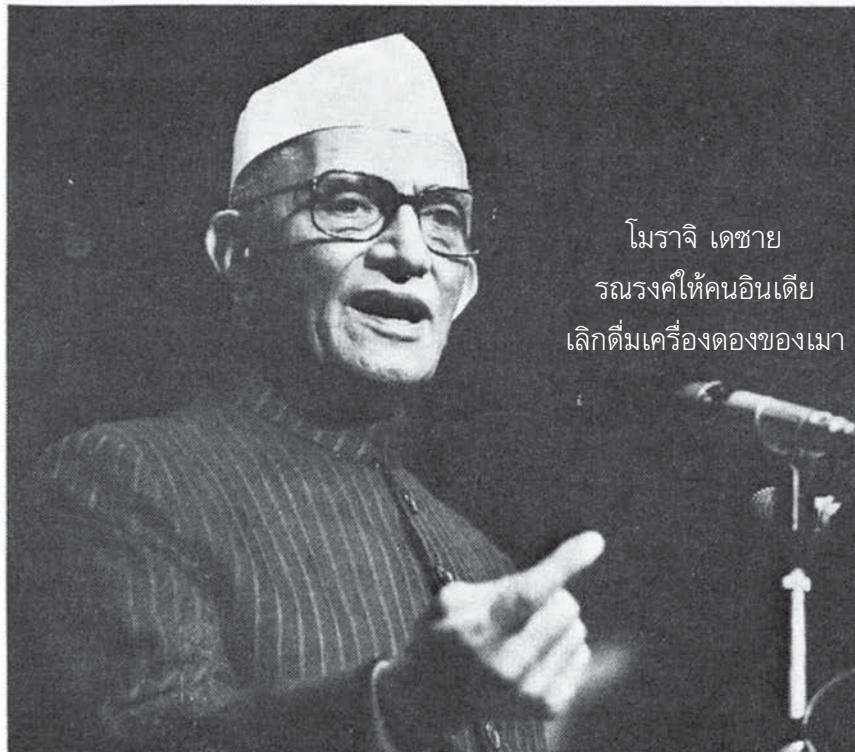
"Alcohol acts as anaesthesia on the body. It does not do anything else.

And if anaesthesia is often done, what happens to the body? It may be all right for an operation. An anaesthesia is no good otherwise...

I am afraid this country will not be true to its heritage if it is not going to introduce prohibition as soon as possible.

As time passes, the evil grows and if the evil catches everybody God help us."

- Morarji Desai

ମୋରାଜି ଦେଶାୟ

ରଘୁରଙ୍ଗକୀଁ ହେଠଳନେଇନାଦୀୟ

ଲେଖଦୀମୁକ୍ତେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

indiatoday.in/magazine/cover-story/story/19770930-pm-morarji-desai-determined-to-enforce-total-prohibition-on-liquor-consumption-818700-2015-03-20

DANGER

DRINK!
A HEALTH DISASTER

ଦୋନ କ୍ଷଣାଂଚୀ ନଶା
କରି ଅରଵେର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା

ଦାରୁଦୀ ନଶା
କରି ଜୀବାଚୀ ଦଶା

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิสัต”

คงต้องนับวันนี้.... การ “อาเจริง” กับลิ่งที่เรามั่นใจด้วยปัญญา อันบริสุทธิ์แล้วว่า “ประเสริฐจริง”.... นั่นแหล่ะ คือทางแห่งความ สำเร็จของ “เอกบุรุษ” ที่จะได้ “เกิดจริง” (ประสมผลสำเร็จ=อรหัตผล) หรือ ได้ “ตายจริง” (หมวดลิ่งเลวน้นๆ สนิท=วิมุติ) อย่างแท้จริง

ในบรรดาความยอดเยี่ยมวิเศษ แปลกประหลาดยิ่ง ทั้งหลายที่ได้เกิดขึ้น หรือได้มีอยู่ของคนปัจจุบัน โดยเฉพาะใน สังคมมนุษย์อันแสนดีน - และร้อน นี้

ไม่มี ความยอดเยี่ยมวิเศษแปลกประหลาดใด ที่จะยอดเด็ด มหัศจรรย์เท่า... การอาเป็นอาตายให้คนอินเดียเลิกดื่ม เลิกเสพติดเครื่องดองของมาของนายกรัฐมนตรีอินเดียผู้มีนาม ว่าโมราจิ เดชาภัยเลย

นับเป็นนโยบายในการสร้างสรรค์ร่อง ประเทคโนโลยีหรือช่วย มนุษยชาติ อันยอดเด็ดที่เหมาะสมแก่การควระลักษณะอย่างสูงสุด ที่พึงมีมนุษย์ผู้นำ ผู้บริหารประเทศ สามารถก้าวกระทำ

มันเป็นสัญลักษณ์แห่งความมีปัญญาสุดชาญฉลาด และเป็น สัญลักษณ์แห่งความมีอำนาจจิตที่กล้าแข็งสูงล่ำจิง ๆ

ยังไม่เคยมีใครอาจหาญแก้ลักษณะมีให้มาตรวจราชการทำ กันอย่างแข็งขันจริงจังและตรงเป้ามากับ “เรื่องเลวร้าย แล่น จะทำลายมนุษยชาติ นานนานกับกับปี” อย่างนี้

ซึ่งที่จริง มันควรจะถึงเวลากระทำกับเรื่องนี้ อย่างนี้กันมา

นานกว่านี้แล้ว แม้แต่ในเมืองไทย

เพราสังคมมนุษย์ก่อนจะมาถึงวันนี้ได้ถูกลิ่งເສພຕິດ
เครื่องดองของมาพลาญพลาลิดรอนทำลายให้เลือมตໍາ ຈະ
ເລີຣມສ້າງບຸຮະນະ ຄວາມເປັນມານຸ່ຍໃຫ້ເປັນມານຸ່ຍກັນໄມ້ເຂັ້ມແລ້ວ ກົດ
ຢັ້ງໄມ້ຮູ້ຕ້ວງຮູ້ຕັນກັນ

ສັງຄົມຄອນຮາຍ ກົດເປັນທາສລິ່ງນີ້ ແລະ ແຄມສ້າງຄ່າ “ນິຍມ”
ໃຫ້ອັກຮູ້ຈາກກວມື່ນໍາຫ້າຍ່ວຍວຸນຜູ້ດ້ວຍກວ່າໃຫ້ເປັນທີ່ນໍາເອາອຍ່າງ
ເລີຍອີກ ສັງຄົມຄອນຈົນ ກົດເປັນທາສລິ່ງນີ້ທຽມານລິ້ນດີທີ່ສຸດ ຈະເປັນ
“ໄທ” ກັນໄມ້ໄດ້ສັກທີ ທັກຄອນຮາຍທັກຄອນຈົນ

ການຮ່າວ້ອງຄວບຄາງຂອງມານຸ່ຍຂຶ້ເໜັກຂຶ້ານັ້ນ ໄມໃຊ້
ສຽບເລີຍທີ່ນໍາເມີຕານໍາສັກສາຮຽກ ສໍາຮັບຜູ້ເຫັນແຈ້ງເຖິງ
ລັຈຮຽມ ເພຣະເປັນເລີຍຄວ່າຄວບຄວຸງຂອງເຂາເວົງ ທີ່ຮ້ອງຂອ້າໃຫ້
ຜູ້ອື່ນມາຊ່ວຍຈ່າເຂາເວົງແລ້ວມັນເປັນຮູ່ທີ່ນໍາເອາຮູ່ຮະນັກຫວີ້ອ?
ດັ່ງນັ້ນ ພາກຜູ້ໄດ້ເຫັນແຈ້ງຈົງແລ້ວດັ່ງນີ້ ກົດຈະກັບເຫັນວ່າເປັນເລີຍ
ຮ້ອງທີ່ນໍາເສື່ອນເລີຍດ້ວຍໜ້າ ລ່ວນທີ່ຮ່າວ້ອງໂອດຄວບແລະຄ່ອນຂ້າງ
ຈະຫຼູ້ເໝັ້ນກົງດັ່ງເລີຍໜຶ່ງນັ້ນ ກົດເລີຍຂອງຜູ້ເສພພລປະໂຍ່ໜົນ
ອູ່ປົນຄວາມເລື່ອມຄວາມທຸກໝໍາຍາກຂອງ “ທາສທີ່ເສພຕິດ” ນັ້ນເອງ
ເຊື່ອກໍາໄລຮົມຕາສັກສາຮຽກຜູ້ເສພພລປະໂຍ່ໜົນພວກນີ້ແລ້ວໃຫ້
ກົດຕ້ອງນັບວ່າ-ຜູ້ນັ້ນອຳນວຍທີ່ຕ້ອງກາຈແທ້ ໄມເຊື່ອນັ້ນກົດເປັນຍັງເປັນ
ຜູ້ຍັງເຫັນແຈ້ງໄມ້ໄດ້ດ້ວຍປໍ່ມູນາ (ຜູ້ຍັງ “ອວິຈ່າ”) ຈົງໆ

ຜູ້ເສພຜູ້ຮັບປະທານ ຍ່ອມທຳວິນາທີປ່າຈຸບັນຂອງຕົນໃຫ້ເລື່ອມສົດ
ທຽມານຫຼົງປະທຸກໝໍາຍຕ່ອງປໍ່ມູນາຂອງດ້ວຍເວົງ ແລະ ລັ້ງສົມກາຮ
ເລື່ອມສົດທຽມານປໍ່ມູນາໃຫ້ແກ່ຕົນເພີ່ມເຂັ້ມໍາ ໄປໃນອາຄາຕ້າງໜ້າ

เล่มอุทกเลี้ยวของวินาที ซึ่งรู้ได้ไม่ยากเลย ถ้าพยาญาณพิจารณาดีๆ
มนุษย์ที่เฉลียวฉลาดและมีสมรรถภาพ โดยไม่ต้องคัย
สิงเสพติด ไม่ใช่เครื่องดองของเมานั้น ไม่มีหรือในโลก?

และมนุษย์ที่เฉลียวฉลาดและมีสมรรถภาพได้ โดยไม่ต้อง
เกี่ยวข้องสิงเสพติด ไม่ต้องเกี่ยวข้องเครื่องดองของเมานั้น ไม่
ดีกว่า ไม่บริสุทธิ์กว่า ไม่ว่างกว่า ไม่เบากว่า ไม่ประเสริฐกว่าไม่ต้อง
เปลืองกว่า ไม่ได้เวลาขึ้นมามากกว่า ฯลฯ ผู้ต้องเกี่ยวข้องหรือ ??

นักเขียนที่จะเฉลียวฉลาดจะมีสมรรถภาพ ทำงานได้ ก็ต่อ
เมื่อได้ดีมเหลา หรือได้สูบบุหรี่นั้น ประเสริฐบริสุทธิ์กว่า นักเขียน
ที่เฉลียวฉลาดมีสมรรถภาพได้ โดย “ว่าง” โดย “ปราศจาก”
เหลาปราศจากบุหรี่ระนั้นหรือ ?

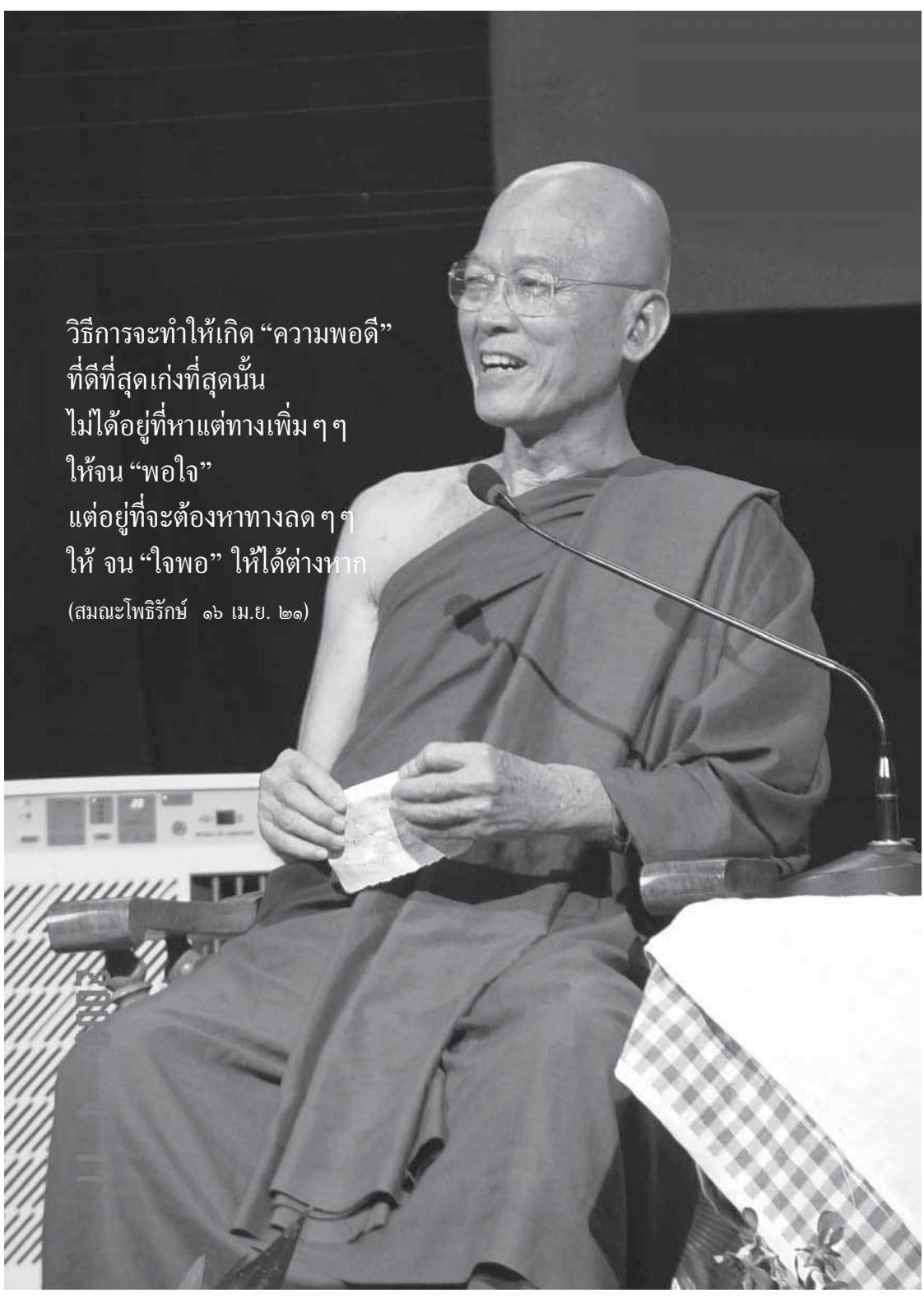
ยิ่งผู้ใดไม่ต้องดีม ไม่ต้องดูด ก็ทำงานได้ ก็ฉลาดได้แล้ว ยัง
จะไปตกเป็นทาสเครื่องดีมเครื่องดูดนั้นอยู่ผู้นั้นก็คือ “ทาスマยา
ของโลก” เห็นกันได้แท้ๆ ชัดๆ กระนี้ๆ

ไม่เป็นทาส รูป-รล-กลิ่น-เลียง-ลัมพัส ก็เป็นทาสค่านิยม
หรือ “หลงตามๆ” (เฟมอะ)แล้วก็ทำตามๆ เข้า โดยไม่มีปัญญา
ความทำลาย ร้ายกาจ นี้เอาเลียจริงๆ

ซึ่งมันเป็นเรื่องที่มนุษย์ควรเลิกจะ หลุดพ้น ว่างขาด ให้เป็น
ตัวอย่างแกมนุษย์ลัตต์ว์เมือง ผู้ยังโง่ออยู่แล้ว ผู้นั้นจะเป็น “ผู้นำ”
ที่ยังใหญ่ที่สุด ที่ได้มีเมตตาธรรมคำจุนโลกแท้ๆ จริงๆ

“ปฏิเสธ” ๕ เม.ย. ๒๑

วิธีการจะทำให้เกิด “ความพอดี”
ที่ดีที่สุดเก่งที่สุดนั่น
ไม่ได้อยู่ที่ทางแต่ทางเพิ่ม ๆ
ให้จน “พอใจ”
แต่อยู่ที่จะต้องหาทางลด ๆ
ให้ จน “ใจพอ” ให้ได้ต่างหาก
(สมณะโพธิรักษ์ ๑๖ เม.ย. ๒๑)

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๗๑

โดย... “ปฏิโสต”

คติวันนี้... วิธีการจะทำให้เกิด “ความพอดี” ที่ดีที่สุดเก่ง
ที่สุดนั้น ไม่ได้อยู่ที่หาแต่ทางเพิ่ม ๆ ๆ ให้จน “พอใจ” แต่อยู่ที่จะ^{จะ}
ต้องหาทางลด ๆ ๆ ให้จน “เจพอ” ให้ได้ต่างหาก

โลกทุกวันนี้ มัน “บาน” มากแล้ว จะไม่รู้จะบานทะโลกกัน
อย่างไรอีก ถ้าขึ้นแก้เศรษฐกิจด้วยวิธีเพิ่ม ๆ ๆ ให้มาก ๆ ๆ ยิ่ง ๆ ขึ้น
ก็ยิ่งนับวันแต่จะบานออก ๆ และหนักยิ่ง ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีวันลินสุด

จึงมีแต่นับวันจะตายดิน จะร้อนระอุ จะระเบิดแรง!

ทุกคนต่างก้มองออกไปแต่นอกตัว แล้วก็เกิดแต่ “ความ
ต้องการ” ที่จะหอบหามาให้แก่ตัวเพื่อให้ตัว “เป็นตืออยู่ดี” หรือ
ไม่ก้มองออกไปเห็นแต่ความผิด ความอาเปรียบของคนอื่น ไม่มี
ใครจะแก้ปัญหาความ “เป็นตืออยู่ดี” ของตัวด้วยการมองเข้ามา
หาตัว และแทนที่จะ เพิ่ม “ความต้องการ” ให้แก่ตัว ก็กลับหา
ทางพยายาม “ลดความต้องการ” ที่มีอยู่แล้วของตัวนั้นแหล่
ลงให้ได้ ให้มากอย่างมากเรื่องลงไป ๆ ๆ เรื่อย ๆ เลีย

จึงไม่มีความลุขเย็น ไม่หมดเดือดร้อน ไม่จับความดันทุรน-
ทุรายลงได้

ความลงบราบเรื่นแห่งชีวิตจึงไม่เกิด สังคมก็ไม่สงบไม่ราบรื่น
ด้วย บ้านเมืองหรือประเทศชาติจึงไม่เรียบร้อย

ซึ่งถ้าผู้ใดเป็นพุทธศาสนาแท้จริง ก็จะทำตนอยู่ในมรรค^{ในทางของพระลัมมาลัมพุทธเจ้ายิ่งแท้จริงคือจะ “ตรวจตน”}

ເອງ ຈະລດຕນເອງລົງແລ້ວລົງອີກ ໆ ຈະຕຽບກາຍໃນບ້ານຂອງຕນ ຈະລດ “ຄວາມຕ້ອງການ” ທີ່ເກີນທີ່ເຫັນຫັດ ໆ ວ່າຄວາມລົງແລ້ວລົງອີກ ໆ ຈະຕຽບກາຍໃນປະເທດຂອງຕນ ຈະລດ “ຄວາມຕ້ອງການ” ທີ່ເກີນທີ່ເຫັນຫັດ ໆ ວ່າຄວາມລົງແລ້ວລົງໃນປະເທດລົງແລ້ວລົງອີກ ໆ ໃຫ້ໄດ້ດ້ວຍມາຕຽກການທີ່ເອາຈິງເດືອນ ແລ້ວຈະປະສົບຜລບຣຣລຸຄວາມລູ້ຂໍເຢັ້ນ ມົດເດືອນຮ້ອນ ຈບຄວາມດິນທຸນທຸຽຍລົງໄດ້

ຈະເປັນອົບຍືນຫຼືອາຮຍບຸຄຄລທີ່ແທ້ຈິງ ອຍ່າງນ້ອຍກີຕນ ນັ້ນແລະ ຈະໄດ້ຈະເປັນດີ ຈະອູ້ດີຈິງ ໆ ກ່ອນໃກຣ ໆ

ແລະຈະໄມ່ “ຈ້າຍໂຄກາສ” ຂໍ້ເຕີມ ລ່າປະໂຍ່ນໃຫ້ແກ່ຕນໃນຂະໜາດຜູ້ຄນອື່ນ ໆ ກໍາລັງດິນຈິງ ໆ ສໍາຫັບອົບຍືນແທ້ ຈະຮູ້ຈັກຄວາມເດືອນຮ້ອນຂອງລັດວໂລກ ຈະມີເມຕຕາຍ່າງຈິງໃຈ ໄມມີແຜງ “ຄວາມປະກາດນາຊ່ອນເວັນ” ຂ້ອນຍູ້ແມ່ນໃນລຸດຈິຕ ລຸດລົກຂອງຕນເປັນອັນຂາດ

ຝູ້ເປັນອົບຍະແທ້ເປັນອົບຍືນບຸຄຄລຈິງ ຈະມີຄວາມເລີຍທີ່ກໍລ້າເລີຍກໍລ້າໃຫ້ອກໄປອ່າງລະອາດບຣິສຸທີ່ “ປຣາຄຈາກເມຕຕາປະລາເລື່ອ” ອຍ່າງແທ້ຈິງ ມົດລາຍທັງນອກ ສະອາດເກລື້ອງລື້ນລາຍທັງໝ່າງໃນກັນປຶ້ງຂອງຈິຕອ່າງຈິງ ໆ

ມັນເປັນຄວາມບຣິສຸທີ່ທີ່ໂລກຕ້ອງກາຮ່າງເຫຼືອເກີນ ມັນເປັນຄວາມໜ້າໄດ້ຍາກທີ່ຄໍານຸ່ງຍູ້ຝູ້ເມື່ອແລ້ວ ຈະຕ້ອງແຊ່ໜ້ອງຄວາມວະກັນສຸດເກລ້າສຸດເຄີຍຮລດຖຸດີ

ຊື່ແມ້ຍາກອ່າງໄວປານໄດ ກີ່ເປັນລັດຮຽມທີ່ຈະຕ້ອງໃໝ່ໃຫ້ເກີດໃນນຸ່ງໝູ້ໃຫ້ໄດ້

ກາຣຕະໂກນຮ່າວ້ອງຂອເພີ່ມ ໆ ກັນຍູ້ທຸກວັນນີ້ນັ້ນ ຈຶ່ງໄນໃຊ່ຄວາມເປັນອົບຍືນຫຼືອາຮຍບຸຄຄລແທ່ງພຸທົ-

ศาสนิกชนที่พยายามเดินตามมรรคตามแนวทางตามพุทธิกรรม
อันประเสริฐของมนุษย์ ตรงตามพระบรมศาสดาได้ประทาน
แบบอย่างและคำสอนไว้เลย !

การตามใจโดยการเพิ่ม ๆ ๆ ให้ตั่งพิดให้ลม “ความต้องการ”
ก็ไม่ใช่วิถีทางแห่งความเมตตาแต่อย่างใดเลย ตามแนวทางของ
พุทธธรรมที่เป็นลัจธรรมและเป็น “ลัลเลขธรรม” (ขัดๆ กันไว้ให้ได้)

ผู้บรรณาความสูชเย็น พั่นความเดือดร้อน และจบลิ้น
ความดื้นทุนทุรายในชีวิตอย่างลงบลนท์ได้แท้จริง ไม่กลับดื้น
ตามโลกตามลังคอมอึก แม้โลกเขาจะเดือดร้อนจะต้องดื้ินขึ้นมา
อึกเมื่อใด ๆ เพราะความไม่เที่ยง เราก็จะไม่เดือดร้อนดื้ินตามอึก
เลยอย่างเที่ยงอยู่ที่เดียว

ก็มีวิธีเดียวเท่านั้น คือต้องหันมาตรวจดูตน อุดรูรั่วของตน
“ลดความต้องการ” ที่เกินที่เห็นชัด ๆ ว่าควรลดของตนให้ได้ก่อน
ใคร ๆ ซึ่งมันจะมีอยู่ให้ “ลด” ได้เลmon ๆ จริง ๆ ทุกคนขอให้คนให้
เจอ ทราบที่ยังไม่บรรลุถึงความเป็น “อรหันต์” แล้ว ยังจะต้อง
มีให้ “ลด” ทุกคนอยู่จริง ๆ นั่นแหละเป็น “มรรคວิธี” แห่งอริยลัจ
ที่จะประสบผลสำเร็จสุดยอด

แล้วเราจะได้เป็นหลักแก่ผู้อื่นภัยในบ้าน

และแล้วเราจะได้เป็นหลักแก่ผู้อื่นภัยในลังคอม

ยิ่งผู้ใหญ่ผู้นำประเทศกระทำได้ กระทำถูกต้องจริงเป็นจริง
ได้นั่นแหละ คือการเป็นหลักแก่ประเทศชาติได้อย่างมีอิทธิพล
 เพราะท่านคือ อาริยบุคคลหรืออัจฉริยชนแท้

“ปฏิวิสัย” ๑๖ เม.ย. ๒๔

หนังสือพิมพ์เราก็คืออะไร
ปีที่ 19 ฉบับที่ 271 กุมภาพันธ์ 2556

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโสต”

คติวันนี้... ผู้ปลดปล่อย “ความเป็นทาช” ให้แก่นุชนชาติ ได้อย่างเก่งนำบุชาน่าเทิดทูนที่ลุด ก็คือ ผู้สามารถทำให้มนุษยชาติ มี.. “อิสระ” จาก โลกธรรม ๘ ได้แท้ๆ จริงๆ

ถ้าเราจะได้เพิ่มขั้นเพิ่มยศหรือเพิ่มรายได้ให้แก่ตน โดย การลงทุนถึงขั้นมั่นคงอย่างไม่ปรานีปราศรัย ผู้เป็นทาช โลกธรรม ๘ อย่าง นรภ-อเวจิ เหลือแล่น ก็จะทำได้อย่างง่ายดาย

หรือ เราจะได้เพิ่มสรรเริญได้เพิ่มโลกียสุขให้แก่ตน แม้จะต้องลงทุนถึงขั้นมั่นคงอย่างไม่ปรานีปราศรัย ก็ยังทำได้งานคือ ผู้นั้นก็เป็นทาชโลกธรรม ๘ อย่างโงหูโงหัวไม่เขื่นอยู่จริงๆ ยอม ตกนรกหมกใหม่อยู่แท้ๆ

หรือ หากผู้ใดยังหลงเป็นทาช ลาภ-ยศ-สรรเริญ-โลกียสุข ออยู่ แม้จะต้องลงทุนถึงขั้นมั่นคงตัวตัดชีวิตไม่ปรานีปราศรัย เขา ก็ยังทำได้อยู่ ผู้นั้นก็ยังถูกผูกผูกจำกองอยู่กับนรก จะ “อิสระ” แท้ หลุดรอดแท้จากความเป็นทาชยังไม่ได้อยู่นั้นเอง นึกเพียง นรกแค่ขั้นต่ำเท่านั้นที่เรากำลังหมาย

หรือ ผู้ใดยังหลงเป็นทาช ลาภ-ยศ-สรรเริญ-โลกียสุขอยู่ แม้จะต้องลงทุนถึงขั้นต้องยื้อแย่ง แฟงปลัน ทุจริต คดโกง ก็ ยังกล้าทำ เพื่อแลก ลาภ-ยศ-สรรเริญ-โลกียสุขนั้นๆ มาให้แก่ ตนอยู่ เขาผู้นั้นก็ยังเป็นทาชที่ถูกจองจำอยู่กับนรกแท้ ผูกอยู่

กับความต่อธรรม จริง ๆ นั่นเอง เป็นลัจธรรม

“โลเกียลุข” ทั้งหลายในโลกนั้น คือ “มายา” ตัวใหญ่เหลือเกิน ที่คนทั้งหลายน่าจะรู้จักมันให้ชัดให้แจ้ง แล้วก็ปลดปล่อยตนเองให้หลุดรอดออกจากความเป็นทาชมันเลี้ยงให้ได้

แล้วท่านจะเห็น “ความอิสรภาพ” อันบรรเจิดจ้า เหนือความลุข ยิ่งกว่าความสบายนี่ท่านจะเห็นได้เมื่อท่าน “อิสระจริง” จริง ๆ

“สรรเรวิญ” ทั้งหลาย มันก็เป็นเพียง “ความจริง” กับ “ความหลอก” ที่มีอยู่ในโลก เพื่อลดระพายคนผู้ยังหลงเป็นทาชอันปล่อยไม่ไปจริง ๆ เท่านั้น

ผู้พันความเป็นทาชาจาก “สรรเรวิญ” ได้แท้จริงนั้น แม้ท่านจะได้รับสรรเรวิญนั้น และเป็น “ความจริง” แห่งสรรเรวิญนั้น ๆ ด้วย ท่านก็จะเพียงรู้ “ความจริง” นั้น ก็เท่านั้น จะมิใช่ความลุข ความซึ่นซมเหลิงลอยอันใดไม่เลย ป่วยการกล่าวถึง “ความหลอก” แห่งสรรเรวิญได้ ๆ

“ยศ” ทั้งหลายในโลก ก็ไม่ได้หมายถึง ฐานแห่งอำนาจใด ๆ หรือยิ่งจะไป “หลงผิด” ว่า คือที่มาแห่งลาภ ทรัพย์สมบัตินั้น ก็ยิ่งโง่งมงายผิดลัจธรรมไปอีกใหญ่โต

แท้จริง “ยศ” คือ ฐานแห่งสมรรถภาพของบุคคลแต่ละบุคคลแท้ ๆ ไม่ต้องมีใครแต่งตั้ง ก็เป็น “ยศ” ที่แท้จริงแล้ว ถ้าผู้นั้นฯ มีความสามารถ-มีสมรรถภาพอย่างนั้น ๆ จริง

แม้จะมีการแต่งตั้งสมมุติเครื่องหมายกันขึ้นในโลก เพื่อชี้บอกความสามารถ - ความมีสมรรถภาพจริง ของคนเรียกันว่า “ยศ” ผู้มี “ลัจธรรม” จริง ก็จะรับขึ้นรับยศที่ “ตน” มีจริง มี

เพียงพอสมฐานะ แห่งขั้นแห่งยศอย่างยืนยันได้นั้น ๆ เท่านั้น
ผู้มี “สัจธรรม” จริง จะไม่รับขั้นรับยศที่ “ตน” ไม่มีจริงเป็น
อันขาด เพราะมันน่าอยากรกินกว่าผู้มี “สัจธรรม” จริงจะลงโลกล
ได้ลงคอ

และแม้ที่สุด “ลาภ” ก็คือ ผลผลิตของเจ้าของงาน “ลาภ”
คือ ลิ่งที่ผู้มีคุณงามความดีจะได้อย่างเต็มใจจากผู้ครัวที่หา
เลื่อมใสเห็นจริงใน “คุณงามความดี” จริง ๆ นั้นแท้ ๆ

“ลาภ” ไม่ใช่ลิ่งที่จะได้มาโดย ๆ จะได้มาอย่างไม่สมควร หรือ
ได้ด้วยทุจริต “ยศ” ก็ไม่ใช่ลิ่งที่ได้มา เพราะแกกลังแต่งตั้งกันหรือ
ยื้อแย่งเข้าได้ “สรรเสริญ” ก็ไม่ใช่ลิ่งที่ล่าเข้าได้หรือเจตนา
จะทำให้มี ยิ่ง “โลเกียลุข” แล้ว ยิ่งไม่ใช่สัจธรรมเลย มันคือ
“มายา” ที่แทรกอยู่ในทุกอณูแห่งวิญญาณของผู้ที่ยังได้ชื่อว่า
“ทากษา”

“ปฏิโลหต” ๕ มี.ค. ๒๑

●●

เท่าที่ตัวหนังสือนี้บอก ก็หมายความ คุณ“ประสาท” ยึดมั่นเลยว่า

พระอรหันต์ท่านจะประกาศตัวว่า “ท่านสำเร็จแล้ว” ไม่ได้!

นี่คือ “ความเข้าใจผิด” ของพุทธศาสนา

โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับได้เรียนทางพุทธธรรมมาบ้าง..

ขออภัยยันว่า การประกาศสักจะอันเป็นลักษณะ

“ตัวเองสำเร็จแล้ว” นั้น ประกาศได้

คุณ“ประสาท” หรือใคร ๆ ที่ยึดมั่นตายตัวจุดนี้ โดยนัยจะดังกล่าวว่า นี่

ก็คือรูปแบบทวนความรู้ให้รู้จริงให้ละเอียดด้วย

ไม่ เช่นนั้น พุทธศาสนาจึงพยายามด้วย

ยิ่งยุคกาลนี้ยิ่งจำเป็นที่สุด

ที่ผู้บรรลุเป็นพระอรหันต์แล้ว “จริงๆ” (ต้อง “จริงๆ นะ!)

ยิ่งจะต้องประกาศตนที่เดียว ให้เป็นการรับรองสังฆธรรม

●●

เข้าใจด้วยแล้ว

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโสต”

คติวันนี้....คนที่โง่ และเจียมตนอยู่ตามประสาโง่นั้น ไม่มีพิชัยไม่มีฤทธิ์ทำลายมนุษย์ปกติทำลายลังคอมได้ดอก แต่คนที่ฉลาดและหลงตนเองว่า ตนรู้ดี - รู้ยิ่ง นั้นต่างหาก ที่มีพิชัยมีฤทธิ์ทำลายมนุษยชาติทำลายลังคอม ได้ร้ายกาจนัก

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ คอลัมน์ข้างวัด ของ “ประลักษณ์” เมื่อ ๖ มี.ค. ๒๕๖๑ นี้ ก็แจ้งว่า “อรหันต์กำลังจะเพื่องในเมืองไทย”

และแล้ว “ประลักษณ์” ก็ไขคำให้ความว่า ไปได้ข่าวหลวงพ่ออายุ ๔๙ ปี ลูกศิษย์หลวงพ่อจำรูญ ปานจันทร์ แห่งวัดถ้ำระบบอกรองค์หนึ่ง ซึ่งนับว่าแยกไปอยู่วัดถ้ำเข้าญี่ เลยสรับบุรีขึ้นไป擔นารายณ์ ถึงอำเภอไชยบادาล

รายละเอียดว่า “ท่านประกาศตัวเองว่า ท่านลำเร็วแล้ว !”

ซึ่ง คุณ “ประลักษณ์” ก็แสดงต่ออุกทางด้วยหนังสือนั้นมาด้วยว่า... พอดียินเช่นนี้ คนกิเลสหนาเช่นผมากเลยมืออ่อน จะยกขึ้นสาธพระอรหันต์เอาบุญลักหน่อย ก็ยกไม่ไหว

คุณ “ประลักษณ์” แจ้งความจริงใจ นั้นเป็นสิ่งที่ดียิ่งแล้ว ขออนุโมทนาในความจริงใจอันนี้

แต่เท่าที่ด้วยหนังสือนี้บอก ก็หมายความ คุณ “ประลักษณ์” ยืดมั่น เลยว่า พระอรหันต์ท่านจะประกาศตัวว่า “ท่านลำเร็วแล้ว” ไม่ได!

นี่คือ “ความเข้าใจผิด” ของพุทธศาสนา โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับได้เรียนทางพุทธธรรมมาบ้าง หรือเรียนมาก หรือถึงขนาดเป็น “ผู้รู้ดี - ผู้รู้ยิ่ง” บางคนเป็นส่วนใหญ่เขาเลี้ยด้วยซ้ำ แล้วมัก

จะเข้าใจกันเลียทำนองนี้

“ปฏิโลหต” ขออีนยันว่า การประภาคลัจจะอันเป็นลัจธรรม เช่น “ตัวเองลำเร็วแล้ว” นั้น ประภาคได้ คุณ “ประลอก” หรือ ครา ที่ยึดมั่นตายตัวจุดนี้ โดยนัยะดังกล่าวนี้แล้ว ก็กรุณา ทบทวนความรู้ให้รู้จริงให้ละเอียดด้วย ไม่เช่นนั้น พุทธศาสนา ฉบับหายหมดแน่ๆ ยิ่งเป็นเดียวหนึ่ง บุคคลาณนี้ยิ่งจำเป็นที่สุดที่ ผู้บรรลูเป็นพระอรหันต์แล้ว “จริงๆ” (ต้อง “จริงๆ” นะ!) ยิ่งจะต้อง ประภาคตนที่เดียว ให้เป็นการรับรองลัจธรรม

เพราะขณะนี้ ก็มีนัยะเดียวกันกับสมัยเมื่อ ๒๕๖๖ ปีมาแล้ว ที่พระพุทธเจ้า เมื่อทรงบรรลูธรรมอย่างจริงยิ่งแล้ว ก็ต้องรีบ ประภาคตัวว่า ท่านนี้แหล่เป็นผู้ยิ่งใหญ่ เป็นผู้บรรลุลัมมา- ลัมโพธิญาณแท้ อันไม่มีใครยิ่งไปกว่า เพื่อยืนยันลัจธรรม เนื่องมาแต่คุณผู้แสวงหาในยุคโน้น ก็ตี ก็เหมือนในทุกวันนี้ ที่ผู้ แสวงหาต่างก็พินເเพื่อ งงเต็ก จนไม่รู้ว่า จะเชื่อธรรมอย่างไร ? ของผู้ใดดี เพราะไม่มีใครกล้ายืนยันจริงอย่างเด็ดขาด

ถ้าพระอรหันต์เอง ไม่รับรองความเป็น “อรหันต์” แล้ว (“อรหันต์” เท่านั้นนะ อย่าเลยเกิดไปหมายเอาว่าเป็น ... “อรหันต์ลัมมาลัมพุทธ” เข้าล่ะ!) จะทำให้ แต่ปุถุชนและผู้ไม่ลุงถึงขั้นนั้นจริง รับรองแต่ถ่ายเดียวอยู่ มัน ก็ไม่ปริบูรณ์หนะซี และไม่เป็น “ลัจธรรม” อันจริงแท้เข้าด้วย

เพราะพระอรหันต์เท่านั้น ที่จะรู้ “ความเป็นอรหันต์” ได้ แท้ๆ !.... ครา ที่ศึกษามาดีกรีชัดอย่างนี้

ถ้าพระอรหันต์ไม่ประภาคความเป็น “อรหันต์” ของท่าน นั่น แสดงว่า ผู้นั้นยังไม่ใช่ “อรหันต์” เพราะท่านยังไม่พ้น “วิจิกิจชา”

(ความคลางแคลงในตนยังมีอยู่) ยังไม่พ้น “อุทธัจลังโยชน์” (ความสะเทิน
สะท้านเก็บเขินในตนยังมีอยู่) ยังไม่รู้ภารกิจแท้จริงถึงขั้น “รู้เอง” (ปัจจตั้ง^๔
เวทิตตพะ วิญญาณ) เป็นที่สุดในตนจริง

พระอรหันต์แท้ ๆ จริง ๆ ท่านจะไม่เก้อยาก (มัจก) เป็นอันขาด
ที่ท่านจะบอกว่า “ท่านสำเร็จแล้ว” แต่ท่านจะฉลาดรู้ประมาณ
รู้กากล รู้หมุน รู้บุคคล ในการจะบอกอย่างไร ? แค่ไหน? คือ
ต้องคำนึงถึง “อนุปัลลัมบัน” บ้างเท่านั้น แต่แม้จะขาดตก
บกพร่อง - ล่วงเลย ไปบ้าง ใน “ปاجิตติย” ข้อนี้ พระอรหันต์แล้ว
ก็ต้องถือเลียว่าบริสุทธิ์ได้ด้วย “สติวินัย เพราะวานาการมีของ
พระอรหันต์ก็ยังอีกหลายระดับ ไม่ต้องไปถูกร่านถึง “ปราชิก”

“ผู้รู้” ทั้งหลายขอให้บทวน เป้าจุดนี้กันให้สำคัญ ๆ เถิด ไม่
เช่นนั้น “พุทธศาสนา” จะกลายเป็นศาสนาแห่งความเป็นคน
ขึ้นมา ไม่อาจหาญแก่กลักล้าเป็นที่สุด ไม่เป็นจริงไม่มีจริงเป็น
ที่สุด เป็นศาสนาอัมพราง เป็นอาณาจักรแห่งความหวาดระแวง
แห่งความกลัว (ไม่ลื้น “ภยาคติ”) ประลิทธิภาพแห่งความจริง ก็ไม่
แสดงผล และสุดท้าย “สัจธรรม” ก็ไม่มีเหลืออยู่ในโลก เนื่อง
มาแต่ พระอรหันต์ท่านไม่รับรองสัจธรรมแห่ง “คุณธรรม” ของ
ตน เป็นกิจจะลักษณะเสียแล้ว

“สัจธรรม” ของพุทธ ก็เดินทางสู่ความอับปางเลื่อม
สูญลายสิ้นหมด เท่านั้นแล

ทราบได้ที่มีผู้ปฏิบัติชอบอยู่ โลกไม่ว่าจากพระอรหันต์
(หมายความว่า จะยังมี “ผู้ที่ตื่นแท้สูงสุดกว่าผู้อื่นในจำนวนผู้ที่ได้แล้วทั้งหลายอยู่เสมอ”
ทราบนั้น ตามธรรมตามวินัยของพระพุทธเจ้าองค์นั้น ๆ)

ในที่นี้ไม่ได้กล่าววิเคราะห์ไปจนถึงแต่ขั้นต่อไปคุณ “ประสก” เล่าถึงพระอรหันต์องค์นี้ ชี้งหลงตนว่าตัวเป็น “อรหันต์” ท่าว่าแค่ศีลแคร์วินัยของพระพุทธเจ้า “ไม่ถูกต้องกายหญิง” ก็ยังไม่รู้อาโนสังฆ์แห่ง “วินัย” อันควรอนุเคราะห์ให้เป็นไปในธรรมวินัยนี้ และยังทำไม่ได้แล้ว ก็อย่างไปพูดถึงเลยว่า ขนาดจะต้องให้ผู้หญิงนวดฟันกันไปถึงขั้นลามก ขนาดกล่าว หมายฯ ต่อฯ อุญญอย่างที่เล่าไว้นั้น “อรหันต์เก” ผู้นี้ จะไปรู้ธรรมเรื่องเมตุนลังโภค ณ ที่พระพุทธเจ้าทรงพรรดาสอนไว้กันนั้นไม่มีแน่ ก็ไม่ต้องพูดกัน

พระฉะนั้น ขั้นแค่ยังหลงให้หายแม่น แล้วต่อว่านี่คือ “อรหัตคุณ” ก็ยังไม่ต้องพูด

และยังแม้อุดแสดงว่า ตนมี “อาแทนปาฏิหาริย์” ทายใจคนออก ดักใจคนได้ แล้วหลงว่า นี่คือ “พุทธคุณ” ชี้การเก่งอย่างนี้ก็ เช่นเดียวกันกับอาจารย์บุญมี เมธากูร ผู้ก็กำลังกระทำ “เดรจฉานคุณ” พร้อมกับการประกาศอย่างไม่เกรงใจว่า นี่คือพุทธธรรมอยู่ ทำลายศาสนาอยู่ จนแรมไปกระทั่งจุงເອາ พ.ຕ.ອ. ชลอ อุทกภาชน์ มาร่วมรับรองว่า นี้เป็นของควรแสดง แล้วทำอ้างอิงพาดพิงมาถึงพุทธศาสนาเสมอ โดยมีความรู้ในเรื่อง “โอปปاتิกะ” ก็ตี รู้ในเรื่อง “ปาฏิหาริย์” ก็ตี ยังไม่ “ลัมมาทิฎฐิ” ตามทางแห่งพุทธศาสนาตร์ เอาเลย ยังเป็นเลียง “จิตศาสดร์” และเป็นแค่ “ผี-เทวดาศาสดร์” อันไม่เป็น “เบื้องต้น” แห่งพุทธศาสนานี้อยู่นั่นเอง ก็ยังไม่มีโอกาสพูดในที่นี้ (เกรงใจ บ.ก. ยังแล้ว)

ก็เลยต้องขอให้ย้อนกลับไปอ่าน “คติวันนี้” นั้นເถີດ เป็นประโยชน์จะแห่งบทความตะลุยไฟในเมืองนี้

“ปฏิเสธ” ๑๙ มี.ค. ๒๑

สาวโอดคุณไฮสัย นิมนต์พระกำพรีขับไล่

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโลหต”

คติวันนี้...จะไม่มีครุกรรมการทำลาย “พุทธศาสนา” ลงจากหัวใจของพุทธมานมภก์ได้เลยเป็นอันขาด นอกจากพุทธศาสนิกชนเอง โดยเฉพาะ “พระภิกษุสามาṇ” นั้นแหล่ะ คือตัวผู้จะทำลาย “พุทธศาสนา” เลียเงื่องอย่างลำบากญ!

“ปฏิโลหต” ได้อ่านข่าวเรื่อง “ปัดรังควาน ไล่อารธรรมผีตายโหง” จากหน้า ๑ colum ข่าวสุดท้ายของ น.ส.พ. ไทยรัฐ ฉบับวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๑ แล้วก็ยังได้แต่สงสาร “พุทธศาสนา” และ

ສົງລາຍພຸທອສຳລັບນິກຫຼາຍີ່ງ ຈຶ່ງ

ເນື້ອຂ່າວສຽບໄດ້ຈ່າຍ ຈຶ່ງວ່າ ທ່ານບ້ານປະມານ 400 ດັນໃນຍ່ານ
ຄົນນພ່ອຮູບໃຈ ກທມ. ໄດ້ຮ່ວມໃຈກັນນິມນຕໍ່ພຣະອາຈາຣຍ໌ວລັນຕໍ່
ທຍາລຸໂກ ແລະ ວິກຊູອີກ ດຽວປະຈຸບັນ ມາທີ່ປັດຮັງຄວານ ຈັດເຊັ່ນໄທ້
ດວງວິຄູ່ງານຜູ້ເລີຍສືວິຕ ເພຣະອຸບັດໜ້າກຮັດໜາຍທີ່ທາງ
ນໍາລາຍຄົນນພ່ອຮູບໃຈ ເບົກລ່າວຄື່ງ ທີ່ມີຈຳນວນຮົມ ແລ້ວກີ່ລາຍ
ລືບຮາຍເຕັມທີ່

ເນື້ອຈາກປົ້ມລັບງານໄຟລ່ວ່າທີ່ຕິດຕັ້ງອູ້ເກະລາກຄົນນ
ທີ່ທາງນໍາລາຍແທ່ນີ້ ຖົກຮັດໜັນພັງໄປ ແລະ ໄມມີກາຣຕິດຕັ້ງໃໝ່ ເປັນ
ເຫດີໃໝ່ຮົວເລັນດັ່ງກ່າວ ມີມາກໃນເວລາກລາງຄື່ນ ຄນັບຮັດຈຶ່ງມອງ
ໄມ່ເຫັນເວລາມີຄົນເດີນຂ້າມໃນເວລາກລາງຄື່ນ ແລະ ຂັບຮັດພຸ່່ໜົນເກີດ
ອຸບັດໜ້າເລັມອ ຈຶ່ງ

ແລະ ທ່ານບ້ານກົດໜ່າເຊື່ອກັນວ່າ ມີ “ວິຄູ່ງານປີຄາຈ” ສິນສົດີຕ ທ່າ
“ເຂີຍ ຈຶ່ງ” ອູ້ຕຽນນັ້ນ ຈະເກີດອັນຕຽຍໄມ່ຫຍຸດ ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມ
ຫວາດກລ້າ “ວິຄູ່ງານປີຄາຈ” ກັນມາກຈຶ່ງ ຈຶ່ງ

ພຸທອນມານກະທີ່ເກີດຄວາມກລ້າ ເກີດຄວາມທຸກໆພຣະຄວາມ
ເຂົ້າໃຈຜິດ (ອ່າຍທີ່ກຳລັງເຂົ້າໃຈອູ້ນີ້ແລະ) ພຣີຍັງດ້ວຍໃນປົ້ມລັບງານອູ້ (ອວິຫຼາຍ)
ແລ້ວກີ່ໄປຫາພຣະວິກຊູສາວກອນເປັນຮັດຕຽຍລ່ວນໜຶ່ງຂອງ
ພຸທອສານາເພື່ອຈະໃຫ້ ຂ່າຍດັບຄວາມກລ້າ ດັບຄວາມທຸກໆ ພຣີຍ
ຂ່າຍທຳໃໝ່ລາດຈຶ່ງ ແລະ ໄດ້ແກ້ໃໝ່ຄວາມບກພວ່ອໃຫ້ສື່ນັ້ນ ກີ່ໄດ້
ກະທຳແລ້ວຕາມໜ້າທີ່

ແຕ່ພຣະວິກຊູຂອງພຣະພຸທອສານາ ນັ້ນລື ! ຕາມເຫດຸກຮັດໜັນຂອງ
ຂ່າວນີ້ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ໄມມີລ່ວນທີ່ທຳໃຫ້ກັບຄວາມກລ້າກັບຄວາມທຸກໆ

หรือทำให้ลดลงดีขึ้นและได้แก่ไขความบกพร่องให้ดีขึ้นได้แต่อย่างใด นอกจักรวงมายกันต่อ และกระจายความมายเผยแพร่ กันต่อ ๆ ไปอีก ให้อาอย่าง อันไม่น่าอาอย่างกันต่อ ๆ มา และมันก็ได้ทำกันต่อ ๆ กันมา จนกระทั่งบัดนี้ ๆ ดังได้เป็นได้มีกันอยู่นี้แล

เพราะ.....

๑. การที่พระภิกษุไปยอมรับด้วยอาการ ด้วยกิริยา หรือ ด้วยคำพูด หรือโดยปริยายได้ ๆ ก็ตามว่า “วิญญาณผีปีศาจ” แบบที่เข้าใจผิดไปจากพุทธธรรม (มิฉะนั้น) กันอยู่นี้ว่า “มีจริง” คนก็ยิ่งกลัวใหญ่

๒. กรรมพิธีที่พระภิกษุนำ “น้ำพระพุทธมนต์” ไปพรرمที่บริเวณทางม้าลาย กับเสลาลัญญาณไฟเหลือง (กะพริบ) ด้วยหวังว่า จะดับความกลัวได้ ดับความทุกข์ได้ และช่วยให้ลดลงดีขึ้น แก้ไขความบกพร่องได้ดีขึ้นนั้น เป็นความตกลงดีจะไม่มีผลตามหวังเลย นอกจักรจะเป็นไปในทาง “กลับกัน” ยิ่งขึ้น

เพราะพิธีกรรม “สิญจนยัญ” (การทำพิธีโดยอาศัยน้ำเป็นเครื่องประกอบ) ไม่ใช่ลัทธิของพุทธศาสนา มันเป็นพิธีกรรมของลัทธิศาสนาเก่าแก่ที่ยังคง “วิญญาณผี-วิญญาณเทวดา” (THEISM) อยู่เท่านั้นศาสนาพุทธ นั้นคือ “ตัวพัฒนา” จากลัทธิมายากล่าๆ นี้ต่างหาก

และแทนที่จะไปจัดการซ่อมลัญญาณไฟ (ด้วยเงินที่เรียกว่ามาได้ตั้ง ๒ พันนั้นแหล่ แทนที่จะนำมาดำเนินพิธีกลางสายแม่น้ำ ทำบุญไม่เข้าทำ ก็ยังได้ หรือไปช่วยกันเร่งเจาหน้าที่โดยตรงให้เขามาจัดการให้ได้ก็ยังดี) และช่วยให้ “ไทยยาม” เข้าใจความแท้จริง “หายกลัว” ไม่เข้าทำเสียจะได้ช่วยเผาดูแล

และพระวิกขุก็แสดง “สัจธรรม” ให้คนทั่วไป “รู้ถูก” ไม่ไปหลง
กลัว “วิญญาณผี” ผิด ๆ เห לו ให ฯ อ ย่างนี้ คน ก็จะช่วยกันเป็น
หูเป็นตาให้แก่ผู้ซึ่บรรดาผ่านมาในที่ตรงนี้ ไม่ให้ประมาทตาม
อำเภอใจ (แทนที่ “คน” ก็ยังจะกลัวผี แล้วไม่มีครอกล้าอยู่ตรงนั้น) เมื่อมีความ
สำนึกเกรงใจ เหตุการณ์จะดีขึ้นทุก ๆ อ ย่าง

นี่อะไรได้....พระวิกขุ พานาไปสู่อานาจักรแห่งความกลัวยิ่ง
ขึ้น เมื่อไม่บำบัดเหตุ ก็ปลดทุกข์ไม่สำเร็จแน่ แรมใจงมาย
(อวิชา) ยิ่ง ๆ ขึ้น พุทธศาสนาอุจากจะไม่มีผลให้แก่คน เยี่ยง ๆ
นี้เอง เป็นต้นแล้ว คน ก็นึกว่า “ตัวแทนศาสนา” ท่านพำนัก
แล้วเลี้ยงอ อนุชนรุ่นหลัง “ผู้เมรู้” ก็จะหลงเข้าอย่างตามผิด ๆ

และมันก็ได้ตามกัน “ผิด ๆ” มาจนหลงกันว่าเป็น “ถูก” อ ยู่
จนเห็น ๆ กัน กระนี้ ๆ เอง !!

“ปฏิเสธ” ๑๙ มี.ค. ๒๑

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโลหต”

คงต้องนึกถึง “คน” ผู้ไม่รู้จักภาษาไทย ไม่รู้จักบัญญัคติ คือ ผู้ไม่มี “ศานนา” แม้เรื่องการแก้ไขเศรษฐกิจของคนใจดีอย่างพิษณุโลก ก็ตามที่ด้วยแบบวิธีเอ่าลูกไก่ไปทิ้งทะเลเป็นแสนเป็นล้านตัวนั้น จะมีผู้พูดถึงมากแล้วปานได้ก็ตาม “ปฏิโลหต” ก็ขอตะลุยไฟโมหะองนี้ด้วยคน ก็คงจะรู้ข่าวกันถ้วนทั่วแล้ว โดยไม่ต้องกล่าวสืบโดย仗着 ก็คงจะได้ เรื่อง เขาแก้ปัญหาเศรษฐกิจกันด้วยการเอ่าลูกไก่ไปโดยทิ้งทะเลเป็นแสนเป็นล้านตัวกันในประเทศไทยที่เป็นเมืองพุทธแท้ๆ

นั่นคือ ความล้มเหลวอย่างยิ่งของเศรษฐกิจศาสตร์สมัยใหม่อันเป็นวิชาการที่ให้หลักการแกมนุษย์ ก็หมายว่า เพื่อจะให้สร้าง

ความเจริญแห่ง “ความเป็นมนุษย์” ให้สุดขีดในลังคมในโลก
แต่...มันเจริญอะไรกัน? ในเมื่อไร้ศีลธรรมก็ปานนั้น ไร้
ศักดิ์ภูมิ ขายขึ้นนำวิชาเศรษฐศาสตร์ก็เหลือแสนจริง ๆ มนุษย์
โลกที่สาม หรือมนุษย์ที่ยังเรียกเขาว่า ชาวป่าเตือน เขายังไม่
ชำนาญทิตกันลึกลงปานนี้

เอาก็ได้.....อะไร ๆ ก็พอว่า แต่ที่มันน่าตระหนกเป็นที่สุดก็คือ
อธิบดีแห่งกรรมการศาสนาของประเทศไทย ซึ่งได้ชื่อว่า เมือง
พุทธ ที่เริ่มนั้นด้วยศีลด้วยธรรมข้อแรกแท้ ๆ ก็ว่า “ปณา-
ติปata เวรมณี” นั้นลี ช่างเผยแพร่จากประกาศภูมิอุกมาได้ว่า...
“การเอาลูกไก่ไปทิ้งทะเล้งเป็น ๒ ล้านตัวนั้น ไม่บาป
ไม่กรรมอะไรหรอก..” !!!

มันล่อลงให้เราตระหนักชัดว่า คนเอี้ย! จนตัวแล้วหนา!
 เพราะผู้นำ ผู้บริหารชั้นหัวหน้าของลังคมเมืองแท้ ๆ กำลังนำคน
เข้าไปปลุกความอ่อนน้อมถ่อมตน

ถ้าคนทั้งหลายไม่หันเข้าหา “ศาสนา” กันอย่างแท้จริงแล้ว
“ปฏิโถต” มองไม่เห็นทางรอดของมนุษย์เลยจริง ๆ

“ปฏิโถต” ๒๖ มี.ค. ๗๑

เดลิไทร์ ตะลุยไฟ
ประจำวันอาทิตย์ที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโลสต”

คงต้องขออภัยในความไม่ดีของบทความนี้..... การสร้างหรือล่ำเลิม “พระเครื่อง - พระบูชา” ให้หลงถูกทิ้งลงเดชกันขึ้นมากเท่าใด ๆ ก็คือ การมา “พระพุทธศาสน์” ให้ตายลงไปเร็วขึ้น ๆ เท่านั้น ๆ

วันนี้ขอตะลุยไฟไปในดงโมะ - โลภะทั้งหลายอันมีคำว่า “พระเครื่อง - พระบูชา” นี่เป็นตัวเรื่องลักษณ์ของ “แม่จะพัด กระพือเพิงโถละของผู้หลงผลประโยชน์อันเป็น “อามิสบูชา” เพราวยังเกี่ยวด้วยพระเครื่อง - พระบูชานี้อยู่ให้ลูกโซชนี้ใหม่ โลกทั้งโลก ก็จะขอຍอมให้เกิดกันละ

เพราະ “พระเครືອງ - ພຣະນູ່ຈາ” ໃນວາງກາຣພຣະພຸທທິຄາລັນາ
ທຸກວັນນີ້ ມັນຍຶ່ງກວ່າໄຟມໍາປະປະລັຍທີ່ກຳລັງພລາຍຸເພາພຣະພຸທທິ-
ຄາລັນາລັງຕ່ອໜ້າຕ່ອຕາເອາ “ຈຣິງ ໆ” (ສັຈຮຽມ)

ກາຮຳ “ພຣະພຸທທິຄາລັນາ” ທີ່ອຳນົມທິດແລະຮ້າຍແຮງທີ່ລຸດໜິດ
ໜຶ່ງໃນປະຈຸບັນນີ້ ໄມມີອະໄຮບາປໜັກເຖ່າກາຮ່າຍກັນທຳໃຫ້ຄົນ
ທັ້ງໝາຍ “ເຂົ້າໃຈເພື່ອນ ລ່ອງຜິດ” (ມິທະ, ມິຈຳທີ່ສີ) ຄືດວ່າ ພຣະເຄືອງ
ພຣະນູ່ຈາທີ່ທີ່ກາຮ່າງສ້າງກັນຂຶ້ນມານັ້ນ ຄືວ່າ “ພຣະ” ກັນຈຣິງ ໆ ອີຣ່ວ
ຄືວ່າ “ທີ່ພິ່ງ” (ສຣະນະ) ແລ້ວພຣະພຸທທິຄາລັນິກິຈນ ແມ້ຕລອດຈົນກະຮະທັ້ງຜູ້ມີເຊີ້ນ
ພຣະພຸທທິຄາລັນິກິຈນ ຜູ້ຮັ້ງເຖິງໄຟມໍາເຖິງກາຮົນທັ້ງໝາຍຕ່າງພາກັນຫລຸ “ພິ່ງ”

ແລ້ວກີ່ພລອຍເຂົ້າໃຈຜິດຄັດຄົນໄປເປັນວ່າ..... ຄືວ່າ “ທີ່ພິ່ງ” (ສຣະນະ)
ຂອງຄາລັນາພຣະ... ນີ້ເປັນເວື່ອງຂອງພຣະພຸທທິຄາລັນາແທ້ ໆ ຕຣົງ ໆ

ອັນທີຈຣິງແລ້ວເປັນມິຈຳທີ່ສີ ແລ້ວມິທະ, ອວິຈ່າ ແທ້ໆ !

ໂຄຣໄມ່ເຫັນກົດາມ ແຕ່ “ປຣິໂສຕ່” ເຫັນ! (ຂອວດດີໂດຍບອກໂດຍກລ່ານີ້

ດ້ວຍເຄອະ)

ເຫັນຍ່າງແລ່ມ້ຳ ເຫັນຍ່າງສ່ວ່າງແລ້ງ ຍ່າງໄມ່ພ່າງເກີນ ແລະ
ໄມ່ມີດພຣາງເລຍຈຣິງ ໆ ! ຈຶ່ງຈະຂອພູດດ້ວຍ “ກາຮເຫັນ” ອີຣ່ວດ້ວຍ
“ຄວາມເຫັນ” ນີ້ຂອງຄົນຕາມລີທທີມນຸ່ງໝຍ່ານ ຜູ້ມີລີທທີ່ເຕີມອັນເປັນ
ເຈດາທີ່ຈະປກປ້ອງພຣະພຸທທິຄາລັນາຍ່າງບຣິລຸທີ່ຈຣິງໃຈເປັນ
ທີ່ສຸດ

ຈະຂອພູດຍ່າງໄມ່ອ້ຳມຄ້ອມ ໄມ່ມີເຈດາຈະພູດອອມໝອມ ໄມ່ມີ
ເຈດາຈະໄສ່ຮ້າຍໂຄຣຫີ່ອກຮະທບກະຮ່າຍບໂຄຣໃດ ແຕ່ເປັນກາຮວ່າ
ຕຣົງ ໆ ກລ່າວຍ່າງຜ່າ ໆ ພາງ ໆ ຕັດລິນຍ່າງ “ແຍກຂາດ” (ວິເຄຣະທ໌,
ຮຣມວິຈັຍ) ແລະຍ່າພາລເຂົ້າໃຈຜິດວ່າ ຈະກ່ອ “ຄວາມແຕກແຍກ” ເປັນ

อันขาด เพราะกับอกแล้วว่าขอ “แยก” ให้ชัด ขอ “แตก” ออกให้เห็นเป็นผิด - เป็นถูก เป็นดี - เป็นไม่ดีกันเลย มันก็ต้องแตก มันก็ต้องแยกแน่ ๆ

คระจะไปละลุ่มอย่างไร คระจะอนุโลมกันที่ไหน? เมื่อใด? ก็ย่อมได้ ย่อมเป็นลิทธิของแต่ละคน “ปฏิโลหต” ก็เคยอนุโลม และก็ยังมีคราวที่พูดอนุโลม แต่คราวนี้ ขอพูดผ่าน พูดแยก พูดแตก ชนิดตรง ไม่เอียง ไม่อ้อมอย่างเด็ดขาดกันเสียที ตามที่ได้พูดมา ทั้งหมดนี้ เป็น “ความจริงใจ” แห่งความเห็นแจ้งของ “ปฏิโลหต” เองจริง ๆ

อัฐ-หิน-дин-ปุน-โลหะ จะเลือกยอดอย่างไร ก็เป็น “พระ” ไม่ได้อวย่าไปม้าปลุกม้าเล็กกันอยู่ เป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้า แล้วไป “เป็นหม้อปลุกเล็ก” (ลิววิชชา) เข้า ก็ผิด “ศีล” อญโญโน่ (ใน “มหาศีล” ข้อ ๑ สุตตัน. ทีม. สีลขันธ. ทุกสูตร ผู้ศึกษาค้นถูกต้อง) เพราะไปเป็นสาวกของพระคิริว (ลิว) ไปมัวทำ “วิชชา” ที่พระพุทธเจ้าทรงเรียก ว่า เดรัจฉานวิชชา กันอยู่ แล้วยังจะถือยังเพื่อ “ทำ” ความผิด นั้น ๆ อญโญได้ยังไง ควรจะละอาย ควรอนุโมทนา กับคนล่อนที่ถูก ต่างหาก

วิชาการอย่างนั้นมันเป็นวิชาของพวก “เทวนิยม” คือ ศาสนานั้นบลีอ “พระเจ้า” นับบลีอ GOD เช่นในสมัยพระพุทธเจ้าท่านก็ตรัสชัด ๆ แท้ ๆ ว่า เดิร์รีถีyleเหล่านี้ ก็คือผู้มี “ลิววิชชา” อันหมาย เอาว่า ผู้เอาแต่เก่งแบบเล็กแบบเป่า แบบพ่นมนต์ อย่างนี้นั้น มันไม่ใช่ “พุทธวิชชา” หรือ ผู้มี “ภูตวิชชา” อันเป็นแบบหลงฤทธิ์ หลงพลังอำนาจศักดิ์สิทธิ์บันดาล มีอำนาจผี อำนาจเทวดา

บันดலบันดาลต่าง ๆ นี้ เป็นต้น หรือผู้มี “ภูริวิชชา” อันเป็นแบบไปมัวทำเลขทำยันต์ เจ้มนั้น ลักษณะนี้ ทำเลศ ทำเลห์ด้วยพุทธิกรรมอำพรางอย่างต่าง ๆ โดยใช้ความฉลาดที่แฟงโกลาภอยู่ ก็ล้วนแต่เป็นวิชาการที่ “อวิชชา” อยู่ทั้งลิน ผู้เรียนรู้ต้องพยายาม “รู้” และทำความเข้าใจให้ได้ว่า “ถูก” คืออย่างไร “ผิด” คืออย่างไร

แม้จะทำตามที่ “ถูก” นั้น ๆ ยังไม่ได้ ก็ไม่ควร “ขัด” ไม่ควร “แย้ง” แนวทางที่ถูก (มารคอริยสัจ) หรือขัด - แย้ง “ความถูกต้องแท้ ๆ” (สัจธรรม) เพียง เพราะ “ตัวเอง” ยังทำไม่ได้

ทุกวันนี้ เดรัจฉานวิชชาอันเป็น “ลิวิชชา” (เป็นอาจารย์ปลุกเสก) ก็ “ภูริวิชชา” (เป็นอาจารย์ที่ยังคงฝึกเทวดา ทำอำนาจลึกซึ้ง) ก็ตี “ภูริวิชชา” (เป็นอาจารย์เก่ง เป็นผู้ทรงภูมิ ยังลงยันต์ ยังเจิม ยังลัก ยังลงอักขระ หรือ ยังใช้เลศ เลห์แห่งปัญญากระทำพิธีกรรม เพื่อแลกลาภแลกยศแลกสรรเสริญ แลกโภคภัยสุขแฟง ปนอยู่) ก็ตี ล้วนเป็นการกระทำที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติ เป็น “ศีล” ห้ามไว้ ซึ่งพระภิกษุสาวกของพระพุทธเจ้าทุกรูปจะต้องศึกษา และ ละเว้น เลิก หยุดกระทำให้ได้ นั่นต่างหาก เพราะ ศาสนากे่า ๆ หรือศาสนาที่ยังยึด “เทวะ” (อำนาจศักดิ์สิทธิ์ หรือ GOD) เข้าหลงผิด หลงเห็นดี งมงายอยู่ เข้าหลงยึดอย่างนี้กันมาก่อน ศาสนาพุทธเกิดเลี้ยงอิก เขางมงาย เพราะคนยังไม่เจริญ ยังมีปัญญาไม่สูง พระพุทธเจ้าตั้งศาสนาขึ้นมาแก้มาล้างความ งมงายนี้ ไม่ใช่ให้วนกลับไปงมงายอย่างเดิม หรือองมो่งอยู่ อย่างเก่า

พระพุทธเจ้าเป็นคนพัฒนา เป็นคนคิวไลซ์ เป็นคนมีเหตุ

มีผล มีปัญญาที่ลึกซึ้งจริง ๆ จึงพาระสาวกเลิกงมงาย ทรงห้ามเป็น “ศีล” ตรง ๆ อธิบายเป็นธรรมก็อีกมาก แล้วไม่ทำตามไม่เลิกให้ได้ ไม่หลุดให้ได้ ทั้ง ๆ ที่เรียนกันมาก ๆ บางคนเรียนมาจนจะแก่ตาย

แล้วยังจะนั่งหลับตาทำ “สมาธิ” (งมงาย) จนหลงผิดใช้ฤทธิ์เดชแห่งอวิชชาทั้งหลาย อันมี “สิริวิชชา” บ้าง “ภูตวิชชา” บ้าง “ภูริวิชชา” บ้างนี้ เป็นต้น มาล้าง “ศีล” ของพระพุทธเจ้า ซึ่งถ้าสาวกได้ทำได้ตาม “ศีล” ก็จะเกิดขัดเกลาจิต ให้เป็น “สมาธิ” อันเป็น “ลัมมาลามาธิของพระอริยะ” เคราด้วย

แต่สาวกที่หลงผิดลิ กลับไปลับใบหนังหลับตาเอา “สมาธิ” เครา พลัง เคราอำนวย (ที่ตนก็ไม่รู้จริง) มาปลุก มาเลสก (สิริวิชชา) กลับไปล่ไปหลงพลังลึกลับ อำนวยพิ อำนวยเทเว อำนวยศักดิ์ลิทธิ์มานะย (ภูตวิชชา) หรือกลับไปล่ไปทำเลขหมายันต์ กลับไปเจิมไปลักไปทำยัณพิธิ อันไม่ลืนเลคเล่ หด้วยปัญญาเพื่อ แฟงอยู่ แฟงกิน (ภูริวิชชา) นั้น ว่าเป็นลิ่งที่ควรทำ เป็นลิ่งเก่งที่น่าภาคภูมิ มันก็เป็นการ “ย้อนคร” กับทิคทางแห่งพระบรมศาลาลัมมา-ลัมพุทธเจ้ากันเท่านั้นเอง

อย่างนี้แล้ว พุทธศาสนาไม่ตาย ไม่เลื่อมสูญเมื่อนี้ จะไปดับไปสูญเมื่อไหนเล่า ?

คิดกันดี ๆ เห็นกันให้ได้เดิด.....แล้วรีบกลับตัวกลับใจกลับทิคทางตรงกับพุทธศาสนาที่เป็นของสมเด็จลัมมาลัมพุทธเจ้าแท้ ๆ กันเถอะคุณ

“ปฏิเสธ” ๒๓ เม.ย. ๒๑

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิสัต”

คิดวันนี้.....มนุษย์ที่หลงเหลือ ทั้งไม่รู้ว่า มีความเลี่ยหาย
ร้ายกาจซ่อนปนอยู่กับเหยื่อนั้น และทั้งที่รู้ๆ อยู่ด้วยซ้ำ ทว่าด้วย
ความหลงจดหรือด้วยความประมาทowardดี ก็ล้วนคือผู้ตอกอยู่ใน
ความชิบหายแล้วทั้งลีน

เมืองไทยกำลังจะฉบับหายด้วยการจะตั้งบ่อนคาลิโนขึ้นมา
 เพราะเห็นแก่เหยื่อ โครงผู้หลงในเหยื่อ ก็จะต้องสนับสนุนกัน
 ทั้งนั้นแหละ

บางคนนั้น เหยื่อ คือการได้มาซึ่ง ลาภ-อำนาจ อย่างมหาศาล
 ทันทีที่ทนตาที่เดียวโดยตรงของเข้า บางคนอาจจะได้มาทางอ้อม
 ทางซ่อนเร้นแอบแฝง แม้จะมีนินทาเป็นส่วนที่ต้องเลียแลก
 เปลี่ยนไปบ้าง ก็ยังจะอุดล่าห์พยาภยามินดีพลีเป็นทุนแลกอย่าง
 เต็มใจ

บางคนนั้น เหยื่อ คือการได้มาซึ่ง “โลเกียรล” แม้เขาจะต้อง¹
 พลีลาภ พลีอำนาจ และพลีการนินทาให้แก่มั่นคงๆ เขา ก็จะ
 ไม่เลียดายเลย ผู้นี้ยิ่งคือผู้ทำความฉบับหายให้แก่ตนอย่างลีนใจ
 ลีนเนื้อ หรือยังลีนเชื้อลีนชาติ (แห่งความเป็นมนุษย์) กันที่เดียว ก็มีอยู่
 มากในประเทศไทย

คนที่ตอกอยู่ในไฟ莫ะ ดั่งกล่าวนี้ มีมาก กระจายอยู่ทั่วไป
 หมด แม้กระทั่งข้างๆ หัวใจของคุณ อย่าเพิ่งเลียง!. ตรวจดูดีๆ
 ก่อนเกิด ถ้ามันไม่มีจริง ก็เป็นมหabolญมหารมีลั้นพันลำหรับ

คนผู้นั้น

และเขาเหล่านี้ จะพยายามออกความเห็นสนับสนุน ด้วยเหตุผลตรง ๆ ทั้งเชิงชั้นอันเหนือเมฆ ที่ดูประหนึ่งเขามาได้สนับสนุนเลย เพียงเขานั้นไปโภนทะนาถึง ความได้ - ความเลี่ยของสิ่งที่เกี่ยวพันอันใกล้แสน กับการนื้อย่างเอาเป็นเอตายเท่านั้น มันก็ยอมล่งผลแรงได้ตามปริมาณ ความเกิดที่มีล้มพังภาพจริง คนเหล่านี้ล้วนเป็นผู้นำสังสาร อันมาแต่ไฟโมฆะ และไฟรากะ

ถ้าหากผู้มีอำนาจที่จะลั่งการระงับให้เลิกได้อย่างแท้จริง ไม่ช่วย คือใช้อำนาจลั่งระงับ ลั่งเลิกเลีย อย่าให้มี เขาก็จะต้องมีฉิบหายและฉิบหายมากถึงท่านผู้มีอำนาจเองอาจเอาด้วยก็ได้ โปรดช่วยเขาด้วยเถิด

แม้การช่วยเขา จะเป็นการ “ขัดใจ” เข้า ก็นั่นแหล่ะ คือ “ลัลเลขธรรม” อันหมายความว่า เป็นการรักษาโรคชนิดขัดใจบางไม่เต็มใจให้เท่าได้นัก ก็ต้องทำกันละ หรือจับวางยาผ่าตัดกันเอาโรคออกได้จริง ๆ จะ ๆ หรือไม่ยอมก็ต้องทำ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของพุทธศาสนาวิธีหนึ่งที่เดียว

เหมือนกันเลยกับ พุทธศาสนากำลังจะฉิบหาย ด้วยการสนับสนุน เลริมสร้างพระเครื่องขึ้นมา เพราะเห็นแก่เหี้ยอ ในเมืองไทยปัจจุบัน ผู้ที่หลงในเหี้ยอ ต่างก็สนับสนุนกันทุกแบบ ทุกวิถีทางมากแบบมากท่ามากที่ มากวิถีล้มพันธ์ที่สุด จนยกตัวอย่างก็ยังไม่ไหวในที่นี้

และเช่นเดียวกัน บางคนนั้น เหี้ยอ คือการได้มาซึ่ง ลาภ-

อำนาจ อย่างมหาศาลทันทีทันตาที่เดียวโดยตรงของเขา
บางคนอาจจะได้มาทางอ้อม ซ่อนเร้นแอบแฝง แม้จะมีนินทา
เป็นส่วนที่ต้องเลี้ยกลอกเปลี่ยนไปบ้าง ก็ยังจะอุตสาห์พยายาม
ยินดีพลีเป็นทุนแลกอย่างเต็มใจ

บางคนนั้น เหยื่อ คือการได้มายัง “โลเกียร์ส” ที่ได้จากพระ
เครื่องอาเจริญฯ ดงนั้น แม้ พลีลาภ พลีอำนาจ และพลีการณ์
นินทาให้แก่การนี้ตรงๆ เขาก็จะไม่เสียหายเลย

คนเหล่านี้ล้วนเป็นผู้นำลัทธาร อันมาแต่ไฟโมหะ และไฟ
ราคะทั้งสิ้น

ถ้าหากผู้มีอำนาจที่จะลั่งการระงับให้เลิกได้อย่างแท้ ไม่ช่วย
เข้า พุทธศาสนาจะต้องฉิบหาย และจะฉิบหายมาถึงท่านผู้มี
อำนาจเองอาจด้วยแน่ๆ โปรดช่วยเขาด้วยเดิด

แม้การช่วยเขาจะเป็นการขัดใจผู้ช่วยเอง ก็นั้นแหล่ะคือ
“สัลเลขธรรม” แท้ๆ อย่างถูกอรรถ ถูกพยัญชนะ ตามหลักของ
พุทธศาสนาตรงๆ เลยเชียวแหล่ะ

“ปฏิวัติ” ๓๐ เม.ย. ๒๑

°C °F

50 120

40 100

30 80

20 60

10 40

0 20

20 0

30 20

40 40

เดลิไทร์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิสัต”

คงต้องนี่....ผู้เกิด “ความฉลาด” ที่จริง (อธิบาย) และพบความถูกต้อง “ที่ตรง (สัมธรรม)” เท่านั้น ที่จะลำนิกรว่า “ตัวเอง” แล้วแก่ไข

ความร้อนอันแสนร้อนเพราะคดูร้อน ทำให้คน “ร้อน” จนเป็นบ้าไปนั้น มีอยู่ทุกปี และเป็นความจริงที่สุด

เหตุเพราคนไม่รู้ความจริงของ “ความร้อน”

ก็เมื่อคดูร้อน พระอาทิตย์ต้องเวียนมาทำอย่างนี้ทุกปี ชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วจะผ่านไป ก็อยู่อย่าง “รู้” ตามสภาพที่เป็นจริงนี้ เลียว ใจผู้รู้นั้นก็枉ก็ปล่อยไปตามคดูตามที่เป็นจริง เพราเราจะไปบังคับไปห้ามคดูร้อนไม่ได้ มันก็จะ มันก็พยายามใจ แม้กายจะร้อน

คนที่รู้ได้และ “วางแผน” ได้อย่างนี้ ก็ไม่เป็นบ้า เพรารู้ความจริงแท้ๆ ความร้อนทางโลกก็ต้องมี

ส่วนคนที่ไม่รู้ “ความร้อนของโลก” จริง วางแผนและยิ่งไปหลงตามโลกยิ่มหาย เช่น หลงเชือเขาว่า จะต้องหาแอร์มาติด หาพัดลมมาเป่าฯลฯ คนนั้นก็ยิ่งจะร้อนหนัก แล้วก็จะต้องเกิด “ความร้อนเครษฐกิจ” ให้แก่ตัวเองหนักหน้ายิ่งๆ ขึ้น และเคยตัว-เคยใจ ยิ่งขึ้น

ถ้าไม่ได้ตามใจ หนักๆ เข้าๆ ก็จะเป็นบ้า

ส่วนคนฉลาดแท้ รู้เท่าทันความจริง แม้จะมีเงินมีทองเพียงพอจะซื้อหาเครื่องประเทืองเหล่านั้นมาใช้ให้เคยตัว - เคยใจยิ่งขึ้นก็ได้ แต่เขาก็จะไม่ซื้อ ไม่ดื่นرنพุงเพื่อ รู้จักความจริง

รู้จักกอดทนผ่อนปรน สำคัญที่สุดคือ รู้จัก “วางแผน” เข้าก็จะอยู่ เป็นสุขลงลึก หากร้อนจัดสุดทนลักษี อบบน้ำลักษมนันก์ บรรเทา ทำงานไปอีกได้สบาย “ความร้อนเศรษฐกิจ” ก็ไม่มี ไม่ต้องอ่อนแอก โดยเฉพาะมีปัญญาอิริยะและรู้จัก “วางแผน”

ส่วนคนที่ติดจัด หลงโลภิยมายาจัด เชื่อโลกหลอกว่า จะริง ไม่มีน้ำออดน้ำหนน ด้อยปัญญาเอาเลี้ยดด้วย ก็จะมีทั้ง “อยากอวด” มีทั้ง “อยากได้” วัตถุอย่างนั้น ๆ มาเสพสมสุขลงตัว ๆ แม้ไม่มีเงิน ก็ไปซื้อผ่อนล่งมาบ้าง ผู้นี้ความร้อนก็เข้มถึงขั้น “ร้อนดอก” ซึ่งเป็นความร้อนที่ทำให้ “บ้า” ได้ง่ายยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก

ผู้รู้จะริง และเก่งยิ่ง จะรู้จัก “ความร้อนของโลก” ตามเป็นจริง ผู้ไม่รู้จะริง ไม่เก่งยิ่ง ก็จะมี “ความร้อนเศรษฐกิจ” ตามมา ยิ่งเป็นผู้ใจไปเลย และไม่มีน้ำออดน้ำหนนเลย ก็จะยิ่งถึงขั้น “ร้อนดอก” ดังกล่าว

ยิ่งใจหนัก ไม่มีน้ำออดน้ำหนนหนัก ทำตามโลกมาก อยากให้ญี่ อยากรังดังมาก ก็จะยิ่ง “ร้อนใจ” ถูกระบบค่านิยมของโลภิยมายา เล่นงานเขา ที่สุด “ความร้อนใจจัด” นั้นแหลกคือ ความบ้าที่แท้ หรือ คือ ความทุกข์อิริยลัจ

ดังนั้น ยิ่งคนที่หลงตามโลกว่า ถ้าร้อนก็จะต้องดับร้อนด้วย การไปพัทธยา ไปบางแสน ฯลฯ เป็นต้น นั้นแหลกยิ่ง “โง่” ให้ญี่ และยิ่งคือ ผู้ก่อ “โลภิยมายา” ให้โลกหลงตาม เอาอย่างตาม ๆ กัน เพิ่มปริมาณคนให้ “บ้า” ให้พบความทุกข์อิริยลัจกันมากขึ้นให้ญี่

เพราะคนที่จะดับร้อนด้วยการไปพัทธยา ไปบางแสนอะไรนั้น แท้จริง ถูกหลอกให้ไปพบกับความร้อนที่ยิ่ง ๆ ขึ้น เพียงออกจาก

“ร่วมบ้านพัก” ไปเบียดเยียดยัดเดินทาง มันก็ล้วนร้อน ๆ แล้ว แม้จะมีความหวังว่า จะไปแซ่น้ำทะเลขแล้วจะเย็น มันก็เย็นแต่ ส่วนที่แข็ง เนื้อตัวส่วนที่ถูกแಡดมันก็ยิ่งร้อน ยิ่งถูกแಡดเผาก็ยิ่ง ร้อนกว่าอุญี่ในบ้าน อุญี่ที่ทำงาน จนผิวไหม้ ผิวแตก ต้องซื้อ น้ำมันมากันมาทาเลียอิก หัวร้อนก็ต้องไปซื้อหมาก ซื้อผ้ามา คลุม แซ่น้ำเค้มก็ต้องมาหาน้ำจีดอาบอีกอยู่ดี

อะไรไม่อะไร ทุกคนต่างร้องว่า เครษฐกิจยำแย่ ๆ แล้วเรา ทำ “เครษฐกิจ” ของเรารอย่างนี้หนะเหรอ ดีแล้ว! ถูกแล้ว! ยิ่งคนที่ “เห็นซ้างชี้แล้วขี้ตามซ้าง” ทั้ง ๆ ที่ตนก็ไม่ใช่ซ้างลักษณ์อย นั่นแหล่ะยิ่งจะถึงขั้น “ร้อนดอก” กันทีเดียว ก็ยิ่งจะ “ร้อนใจ” เป็นบ้า - เป็นทุกข์ กันง่ายกันใหญ่

คนฉลาด ถ้าจะแซ่น้ำให้เย็น ก็นอนอยู่ที่บ้าน หาอ่าง หา กะลังมังใหญ่ ๆ มาນั่งแซ่นอนแซ่ก์ได้ ละดูกว่าเป็นไหน ๆ เครษฐกิจก็ถูกกว่าไปพัทยาแน่ ๆ อุญี่ในร่วมบ้านเลียด้วยเย็นแท้ ไม่ต้องไปเหนื่อยวิ่ง เหนื่อยเดินทางด้วย พักพอด้วย แซ่พอด้วย จะลูกออกจากการอ่ำมาทำงาน ก็ได้เลียอิก ไม่เลียเวลา ไม่เลียแรง ไม่เลียงาน ไม่เลียเงินที่จะถูกหลอกอื่น ๆ อีกนานัปการ

คนที่สร้างค่านิยม ว่า การดับร้อนในหน้าร้อน ต้องไปพัทยา ไปบางแสน ฯลฯ จึงหลอกได้เฉพาะ “คนโง่” จริง ๆ เท่านั้น

นี่คือ ความจริงที่ “ปฏิโลต” เห็น ถ้าเป็นความหลงผิด “ปฏิโลต” ก็คือ “คนโง่” ที่จริงกว่า และ “ปฏิโลต” ยินดีที่จะโง่

“ปฏิโลต” ๗/ พ.ค. ๒๑

เปิดทุกประเพณีแห่ง...

สืบสานมหัศจรรย์

ห่วงโซ่ นาฬิกา ในสังคมไทย

ความรับผิดชอบของ

“สื่อ”

ในการรายงานข่าว

ความรุนแรงทางเพศในเด็ก

เปิดโปง...ซึ่ง
เจาะทุกประเพณีแห่ง...

โดย ทีมช่าง

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิสต”

คงต้องน้ำเสียงของคนที่เคยดูรายการ “กังหันลม” ที่ออกอากาศทางช่อง ๓ ก็คงจะคุ้นหูกันเป็นอย่างมาก สำหรับคนที่ไม่ได้ดูรายการนี้ ก็คงจะไม่รู้ว่า “กังหันลม” คืออะไร แต่ในวันนี้ “กังหันลม” ไม่ใช่แค่รายการที่ออกอากาศทางช่อง ๓ แต่เป็นรายการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในประเทศไทย ไม่ใช่แค่รายการที่ออกอากาศทางช่อง ๓ แต่เป็นรายการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในประเทศไทย

เชื่อไหมว่า คนที่กระทำการ “ข่มขืน” ทั้งหลายนั้น เจ้าตัวก็ล้วนเข้าใจดี รู้ดีกันทั้งลีนว่า การข่มขืนนั้น คือ ความชั่วช้า ความบ้าป่า และเป็นความผิด ยิ่งข่มขืนแล้วก็ “ฆ่า” ชาเลียอก นั่นแหล่ะ ยิ่งยืนยันว่า มันผู้นั้น รู้ในความชั่ว ความผิดนั้น มันจึงยิ่งทำความผิดความชั่วเพิ่มเติมร้ายกาจเข้าไปได้อีก

แต่ทำไม มันจึงยังต้องทำอยู่เล่า ?

ก็เพราะ “จิตวิญญาณ” ของมัน “อดไม่ได้ - ทนไม่ได้ หนะซี !

และก็เป็นการอดไม่ได้-ทนไม่ได้จริง ๆ ตามขนาดของมันผู้นั้น ๆ เหมือนกันกับคุณเอง ก็ยังทำในสิ่งที่คุณรู้ว่า ยัง “ไม่ประเสริฐ” อยู่ตามขนาดของคุณ เพราะคุณก็ “อดไม่ได้ - ทนไม่ได้” เช่นเดียวกันนั้นแหล่ะ จะ “ชั่วมาก” ขนาดไหน จะ “ชั่วน้อย” ขนาดไหน มันก็ตามขนาดของผู้นั้น ๆ จริง ๆ

“จิตวิญญาณ” ที่ขึ้นถึงขนาด “อดไม่ได้ - ทนไม่ได้” นี้ ในตัวของคุณเป็น ๆ ทั้งหลายนี่เอง อย่าไปหลงงมงายถึง “จิตวิญญาณ” หลอก ๆ ที่ไหน ๆ เป็น

อันขาด) คือ เชื้อที่ได้รับเพิ่มรับเติมเป็นไฟรากะ มาจาก รูป รล- กลิน - เลียง - สัมผัส รับลงทะเบียนเข้ามา จนมันมีจริง เป็นจริงในคน คนโง่มากก็รับเขาง่าย ๆ รับเขาแบบหยาบ ๆ ช้ำ ๆ ร้าย ๆ มาก แล้วเมื่อมันมีปริมาณ มีคุณภาพถึงขนาด มันก็มีอำนาจเต็มขนาด แล้วมันก็มีอำนาจเหนือคน จนคนต้องกระทำซึ่งร้ายอยู่ เม้มคุณ ก็ยังกระทำในลีสซึ่งทั้ง ๆ ที่ก็รู้ด้วยปัญญาว่า ยัง “ไม่ประเสริฐ” อยู่ ตามขนาดที่ยังทันไม่ได้ ของผู้นั้น ๆ

“ร้ายมาก” มันก็เกิดแบบ “พรดโพล์” ขึ้นเองเป็นเองไม่ได้ มันก็ต้องมาจาก “ร้ายน้อย” อันประหนึ่งน้ำที่หยดลงชะ hin - ทำลายหินนั้นแหละ และหรือมาจากตัวที่ “ร้ายมาก” โดยตรง ก็ใช่

การจะมัวเกี่ยง มัวโทษแต่พวก “ร้ายมาก” โดยผู้มีความ “ร้ายน้อย” ก็ไม่พยายามลดหรือปرمความ “ร้ายน้อย” ของตน เลียด้วย หรือเลียก่อนนั้น

ก็คือ “ความฉลาดน้อย” (เง = อวิชา) ที่ผู้นั้นไปมัวลงทะเบียนเชื้อ หรือห่วงเห็น “ความร้าย” ของตนไว้ในจิตวิญญาณ ให้มันโถวัน โตคืนอย่างประมาทถือดี (pmathakruana) โดยตรง นั้นหนึ่ง

ทั้ง ๆ ที่ “ร้ายน้อย” อันจะลด ละ ล้าง ได้ง่าย ได้เร็กว่า ผู้เขามี “ร้ายมาก” กลับไม่รีบทำ มันก็เป็นความประมาทแท้ ๆ (pmathakruana) อิกหนึ่ง

และแม้เราจะมี “ร้ายน้อย” มันก็คือไฟรากะที่ยังน้อย ยัง ไม่ลินเชื้อ เมื่อไม่ลด ไม่ล้างมันให้ลุญลินلنิท มันก็จะต้อง สังเคราะห์ - สังขาว (จิตวิสัย) กับ รูป - รล - กลิน - เลียง - สัมผัส

ซึ่งมีอยู่ในโลก เกลื่อนโลกเต็มโลก (วัตถุวิสัย) อีก ยิ่งๆขึ้นอยู่จน
อาจสามารถเป็น “ร้ายมาก” เท่าเทียมกับผู้ที่คุณกำลังประนาม
เข้าอยู่ได้อย่างแน่นอน

และขอให้คุณเชื่อเดียวว่า ไม่มี “ความมาก” ใด ที่สามารถจะ
มากทันที โดยไม่เริ่มไปจาก “น้อย” ก่อน

และคุณเชื่อไหมว่า คนที่เข้าเก่งกว่าคุณจริงๆ ก็เคยมีมา
แล้ว แต่เราปกป้องได้พลาดเป็น “ Ler rai hay nah ” ลงไปจนได้
 เพราะความอดดี ถือดี แล้วประมาณ (ปมาทัภรานา) ของเข้า จริงๆ

ลื้อสารมวลชนทั้งหลายเออ耶! ถ้าท่านจะช่วยมนุษย์ ท่านก็
จะทำได้ มาก-มาก จริงๆ เพราะ “ลื้อสารมวลชน” ทุกประเภท
ทุกรูปแบบ ในทุกวันนี้ มีอิทธิพลเหลือเกินในสังคมมนุษย์ แต่ถ้า
ลื้อสารมวลชนไม่คำนึงถึงลิ้งที่ทำนั้นให้มันเป็น “บุญ” ซึ่งจะเป็น
“บุญ” มาก-มาก ก็คงระวังเดียวว่า มันก็จะเป็นบาป มันก็จะ
มาก-มาก ได้โดยนัยเดียวกันจริงๆ

“ปฏิเสธ” ๑๔ พ.ค. ๒๑

●●

ดูกรวิภุชช์ทั้งหลาย

เราฉันอาหารที่อาสนาแห่งเดียว

เมื่อเราฉันอาหาร

ที่อาสนาแห่งเดียวอยู่แล

รู้สึกว่ามีอาหารน้อย

มีความลำบากกายน้อย

มีความเบากาย มีกำลัง

และอยู่อย่างพลาสุก

(พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๒

พระสูตันตปิฎก เล่มที่ ๔ ข้อ ๒๖๕)

●●

ยี่่งหัว ยี่่งสุขภาพดี

「空腹」が入を健康にする

บ.ไบโอโนมิค บร.สุขภาพ
เพลิน

… 南雲吉則

やめるだけで、若返る!

100の習慣

私が実践しているためには
20歳若く見えるために

100の習慣

56

30

1. ニューヨークの壁紙
2. 一日一歩で歩く
3. 健康習慣を中心とした生活で毎日元気
4. おもとじのシャツで着る
5. すこは、ごく簡単な仕事

แต่ที่ในฐานะแพทย์และจากประสบการณ์ของตัวเอง
ผมกล้ามอกได้เลยว่า “ความคิดที่ว่าการกินอาหารอย่าง
สม่ำเสมอจะทำให้วรรกายแข็งแรงหันเป็นความคิดที่ก่อ
แก้ด้วย” ในทางตรงข้าม แม้ยังลืมยืนยักหัวใจว่า “เมื่อ
ท้อห้องพระพิจารณาส่องผลิต่อร่างกาย โดยจะต่ออยู่
เริ่มจากในระดับเซลล์แล้วทำให้กลับไปเป็นหมุ่สืออึก
ครั้ง”

ผมเริ่มดำเนินชีวิตด้วย “การกินอาหารวันละมื้อ”
เมื่อประมาณสิบปีก่อน ตั้งแต่ตอนอายุ 45 ปี ผมมีเหตุผล
ที่ต้องการทำเช่นนั้นครับ

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๗๑

โดย... “ปฏิโลหิต”

คงต้องนึกถึงความสูญเสียที่ต้องอย่างแท้จริง (สัจธรรม) ไม่จำเป็นจะต้องคือความเห็นของคนหมู่มาก หรือไม่จำเป็นจะต้องคือความมีความเป็นกันมาก ๆ ในยุคที่ความสัมพันธ์นั้น ๆ

เชื่อกันใหม่เอี่ยว่า คนเราทุกวันนี้ มี “ความไม่สูญเสีย” อยู่มากในเรื่องของ “การกิน” อยู่มากทั่วโลก

ทั้งผู้ที่สามารถกินได้ตามที่ตัวเองเห็นว่า อย่างที่ตนกำลังทำให้แก่ชีวิตอยู่ เป็นประจำทุกเมื่อทุกขณะทุกวันนี้แหละ คือ “ความสูญเสียที่ต้องอย่างแท้จริง (สัจธรรม)” และ ทั้งผู้ที่ไม่สามารถจะกินได้ตามที่ตัวเองเห็น ตัวเองเข้าใจ เพราะความไม่มีเงิน ไม่มีโอกาส จะกินได้ตามที่ตัวเองเห็นนั้น ๆ แต่ก็ยังเห็น ยังเข้าใจอย่างแน่ใจ อยู่ว่า ต้องกินให้ได้อย่างที่ตัวเองยึดมั่น เข้าใจอยู่นั้น ๆ นั่นแหละ คือ “การกินดิอยู่ดี” ของคนอันพึงควรได้ ความมี ควรเป็นในชีวิต และก็กำลังพยายามอยู่อย่างขะมักเขม้นที่จะเป็นดั่ง “ความเห็น” นั้น ๆ ให้ได้

วิเคราะห์กันดูก็ได้ เอาแค่ประเด็นพื้น ๆ ง่าย ๆ เช่น ปกติ คนทุกวันนี้ที่มีความเห็นสนใจว่า กินข้าววันละ ๓ มื้อ เป็น “ความสูญเสียที่ต้องอย่างแท้จริง” (สัจธรรม) นั้น “ปฏิโลหิต” ขออภัยนั้นว่า เป็นความล้มเหลวใน “การกิน” ให้แก่ชีวิตอย่างยิ่ง เป็นความหลงผิดที่ได้ล้มเหลวตาม ๆ อย่างกันมาแล้วนานครับด้วย และ คือ “ความไม่สูญเสียที่ต้องอย่างแท้จริง” (สัจธรรม)

และขอบอกได้ก่อนเลยว่า แนวโน้มในการกินของคนทุกวันนี้ ไม่ได้หยุดยั้งแค่ ๓ มื้อแล้ว มันกำลังเดินทางไปสู่ความเป็น ๔ มื้อ และ ๕ มื้อขึ้นเรื่อยๆ

และ “ปฏิโลหต์” ก็ขอแจ้งแก่ท่านทั้งหลายด้วยว่า ที่อาชีพ หมอหางานได้มาก งานมีซุกอยู่ทุกวันนี้นั้น ก็เนื่องมาแต่ คนไป หลงกินกันวันละตั้ง ๓ มื้อนั้นเอง เป็นเหตุให้เกิดโรคจิตใจ มาก ความบกพร่องของสุขภาพของคนจะเกิดขึ้นได้ง่ายๆ และ ที่สุดถ้าผู้อยู่ในสภาวะมีอันจะกิน ได้ประพฤติการกินอันบริบูรณ์ ครอบครันมาดั่งกล่าวนี้ จนอายุมากขึ้นหน่อย ร่างกายก็จะ “อ้วน” อันเป็นความบกพร่องชนิดหนึ่งของมนุษย์แท้ๆ จนสุดท้ายก็จะ ต้องมาถูกหลอกให้กินยาลดความอ้วน จนศาสตราจารย์ทางแพทย์ ต้องออกประกาศห้ามว่า กินยาลดความอ้วนนั้น ระวังเลอะจะ เพ้อคลั่งกันนะ! เพราะมันเป็นยาเสพติด ซึ่งก็เป็นเพียงการแก้ไข ความบกพร่องของชีวิตแบบแก้ปลายเหตุเอาด้วย และที่แท้ไม่ใช่ การแก้ด้วยซ้ำ กลับเป็นการทำลายตนซ้ำไปเสียอีก เห็นไหม ?

จะขอผ่าน “การกินที่ไร้ปัญญา” ซึ่งเป็นเรื่องฟุ่งเฟือ เลอะเทอะ มากไปด้วยกิเลสจนเกินกว่าจะพูดถึงได้ในที่นี้ไปก่อน เช่น การกินเลี้ยงกินโซโว่อ้วด กินสูญกินแพงแข่งขันกันทับถม กัน กินงามกินสวย กินตอบกินแต่งให้สูญแรงงานผลิตข้าวของ และการกินเล่นกินหัว กินจุบกินจิบ กินเพราะถูกหลอกจนเคยตัว จนไม่รู้ตัวจนติดนิสัยให้ทำร้ายตนเองอย่างไม่ฉลาด ฯลฯ เป็นต้น ผู้ยังเป็นอย่างกล่าวนี้ยังทำอย่างนี้อยู่ ก็คือ ผู้ยังห่างไกล “ความ ถูกต้องอย่างแท้จริง” (สัจธรรม) แห่งการกินอยู่ลับนั้นเอง

มาพูดเข้าเป้าแค่คนที่มีปกติกินวันละ ๓ มื้อเท่านี้ ก็ยังเกินกว่า “ความถูกต้องอย่างแท้จริง” อญ্তี้แท้ ๆ จริง ๆ มันทำให้เปลือยหั้งเวลาที่ควรจะเอาไปทำงานทำประโยชน์นั่นได้ หรือได้กวนเวลาพักของมนุษย์อย่างแท้จริง หั้งปริมาณอาหารที่รับเข้าไปนั้น มันก็มากเกินพอด้วยจึงทำให้สะสม ตกตะกอน จนเพิ่มร่างเพิ่มภายในให้แก่ผู้กินมากไป

นอกจากจะ “อ้วน” ซึ่งเกิดเป็นความขัดแย้งขึ้นในสิ่ริจะเกิดการเพิ่มแย่งลัดล่วงของอวัยวะแล้ว ก็ขอบอกได้เลยว่าโรค “มะเร็ง” นั้น มีสมบูรณ์เนื่องมาจากภารกิจกินโดยไม่รู้ “ความถูกต้องอย่างแท้จริง” (ลัจธรรม) นี่แหล่ะเป็นเหตุสำคัญสังเกตดูดี ๆ เคิด คนผู้ “กินดีอยู่ดี” (ที่จริงกินแล้ว เพราะไม่รู้ลัจธรรมแต่งภารกิจ) นั้นแหล่ะล่วงมากที่เป็น “มะเร็ง”

ความหลง (ไฟโมฆะ) ว่า ถ้าเราได้กินมาก ๆ เป็นดี เป็นกำไรความหลง เพราะถูกสร้างอุปทานมาล่อหลอกว่า อร่อย ว่า เป็นสุข (ถ้าได้กิน) ความหลง เพราะถูกยั่วยุ ถูกหลอกด้วยรูปแบบวิธีการนานาชนิด คนจึงต้องกินมาก และเลย์ไม่รู้ “ความถูกต้องอย่างแท้จริง” ของภารกิจ

คนจึงป่วย จึงเป็นผู้บกพร่อง จึงไม่แคล้วคล่องเบาง่าย จึงไม่มีแรงไม่มีกำลัง จึงไม่เป็นอยู่ผ้าสุก

พระลัมมาลัมพุทธเจ้า มีแนวโน้มสอนคนให้ลดภารกิจลงมาด้วย “ศีล” ด้วย “ธรรมะ” หัวข้อต่าง ๆ มากมายเพื่อให้คนได้ลดได้รู้แจ้ง ถึงลัจธรรมในการกินนั้น มันไม่ใช่มาตรฐานเดียว เช่น ๆ อันไว้สาระเลย

ถ้าผู้ใดตั้งใจเรียนธรรมะ และตั้งใจลด ตั้งใจประพฤติ ให้ตนเองกินได้อย่างถูกต้องอย่างแท้จริง (สัจธรรม) แห่งการกินแล้ว นั่นคือ ผู้นั้นจะทั้งไม่ป่วย (อัปปานาธัง) ไม่เป็นผู้บกพร่อง (อัปปารดังกัง) แค่ล่าวคล่องเบาง่าย (ลภภลจนาัง) มีแรงมีกำลัง (พลัง) เป็นอยู่ผู้ลูก (พากวิหารัง) ได้อย่างแท้จริง ทั้งจะเห็นความทันสมัยยิ่งแห่งพระธรรม กำลอนของพระลัมมาลัมพุทธเจ้าย่างน่าจะนทีเดียว

เพราะพระพุทธองค์ทรงสอนทรงยืนยันกับพุทธบริษัทไว้อย่างนี้จริง ๆ ผู้พิสูจน์คำลอน (อนุศาสนี) อันวิเศษของพระองค์นั้น จะประสบผลผาสุกได้จริง ๆ จะเกิด “อธิปัญญา” แท้ ๆ

และจะช่วยเคราะห์สุกิจทั้งของตนเอง ทั้งของลังคมได้ชະดง ที่สุด เพราะเป็นการแก้ “ตันเหตุ” แห่งเคราะห์สุกิจอันเป็นจุดสำคัญเหลือเกินในโลกปัจจุบันนี้

“การกินดีอยู่ดี” จึงไม่ใช่อย่างที่ทุกคนเข้าใจเพียงผิวเผิน หรือเข้าใจอย่างถูกกิเลสครอบงำว่า คือได้กินมากเป็นดี ได้กินตั้งวันละ ๓ มื้อ หรือได้กินพลิกพิเลศต่าง ๆ นั้น “เป็นดีอยู่ดี” ไม่เลยจริง ๆ !

คนทุกวันนี้จึงไม่ใช่ว่า “ไม่มีจะกิน” แต่ “มันหลงผิดกล้ายเป็น “กินกันจนจะไม่มี” ต่างหาก !!

“ปฏิเสธ” ๒๑ พ.ค. ๒๑

เดี่ยรถีร์-อสังบีเน่บาน : ความไร้ปัญญาของสังคมไทย

เดลิไกม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโลหต”

คติวันนี้... “ลัทธิการเมือง”นั้น จะต้องมีพัฒนาพ (Character) และสถานภาพ (Status) ของ “การศึกษา” เป็นธรรมนิชีค่าแห่งสังคมอย่างชัดแจ้ง ไม่เช่นนั้นแล้ว “ลัทธิการเมือง” ก็มีคักดีแค่ “ลิเก” ที่มีกิเลสเป็นโตโผและตัวรับกิน

ไม่ต้องใช้ความลัง geleต หรือไม่ต้องลีบคันละเอียดลองอะไรประชาชนคนไทยทั้งหลาย ก็คงจะได้รับรู้ รับเห็น การเคลื่อนไหวของวงการพุทธศาสนาว่า มี “ชีวิตชีวา” ขึ้นมาก ซึ่งในช่วงระยะหนึ่งก่อนหน้านี้นั้นมันเงียบสูญ ไม่มีข่าวคราวอะไรเลยของพุทธศาสนา เหมือนลมหายใจจากไปจากลังคอมมูนิชาร์ดเลีย และ โดยเฉพาะลังคอมเมืองไทย อันขึ้นชื่อลือชาว่า “เมืองพุทธ” แท้ๆ ปัจจุบันนี้ ได้อื้ออาภี “ชีวิตชีวา” ขึ้นมาอย่างน่าเชื่อใจ แม้จะอื้อขาขึ้นมาว่า มีพวก “อลัชชี” คือ หมายถึงพระที่ประพฤติ

ผิดคีลผิดธรรม นอกริตโนกรอยของพุทธศาสนาอย่างน่าไม่อยาดังตามประภูมิขึ้นกับมากเรื่องมากร้า นำหน้ามาก่อนก็ตาม

ก็นั้นแหละ คือ ความจริง ที่ถูกต้องแล้ว

ประหนึ่ง คนไข่ที่ถูกโรคภัยเข้ารุมรา nokoy.org อย่างแรง จนซื้อคลับไปเลี้ยหลายเพลาการ ครั้นเมื่อมองกระโดดเข้าตรวจค้น จับล่าเหตุ มันก็ต้องพบโรค หรือ “เหตุร้าย” นั้นแหละก่อน ฉันได

การพลิกฟื้น “ชีวิตชีวา” ของพุทธศาสนาขึ้นมาอีก จึงมีการแสดงตัวตนออกมายัง “ตัวเชื้อโรค” ถูกจับได้ นำเรื่องขึ้นมา ก่อน ฉันนั้น ซึ่งต้องตื่นเต้นดีใจกันเป็นเปลาะแรกก่อนที่เดียวจึง จะถูก แต่คนส่วนใหญ่ที่ยังไม่เข้าใจลัจธรรมข้อนี้ เรียgn กลับไปนึกเลี้ยใจกันนั้น ก็ลองไตร่ตรองใหม่ดูดี ๆ เกิด

เพรากการเจอ “เชื้อโรค” หรือ การมีการประภาคตัวผู้ร้าย ออกมานั้น มันหมายถึงว่า หมอดีเริ่มทำงาน รักษาคนไข้ป่วย หนัก ที่ได้คลับไปเลี้ยหลายเพลาการ การช่วยชีวิตพุทธศาสนา ได้เริ่มขึ้นโดยลัจภภาวะแล้วจริง ๆ

จนต่อจากนั้นมา ก็มีการแสดงถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของพุทธศาสนาออกมามากพุตติภาพ (Character) มากสถานภาพ (Status) ขึ้น อันนอกจากจะมีข่าวคราวการพบอลัชชีมากขึ้นแล้ว ก็ยังมี ข่าวคราวการพบพระอริยเจ้ากันขึ้น จริงบ้าง ไม่จริงบ้างอีกด้วย และมีทั้งการเปิดเผยถึงสารลัจธรรมมีทั้งการเปิดเผยถึง օสาระ หรือ อลัจธรรม จนถึงขึ้นโต้แย้ง ตกเถียงก็มี มีทั้งการวิเคราะห์ วิจัยหาสารลัจจัจกันแท้ ๆ ก็ดกดันเผดร้อนขึ้นอย่าง มากมายกว้างขวาง

เช่น บทวิเคราะห์ที่ว่า...

ศาสนานา เป็นเรื่องของ “จิตวิญญาณ” อันมีล้วนลนิทั้มพันธ์กับความเป็นลัตธรรมนุชย์ ประเทศไทยเป็นประเทศที่มี “ศาสนานา” มีความรู้เรื่องจิตวิญญาณ มีความลึกซึ้งของมนุชย์ต่อมนุชย์ ลึกซึ้งในเรื่องแห่งอารมณ์จิตมาก และโดยเฉพาะ พุทธศาสนา มีความเชื่อมั่นว่า ความสุข - ความทุกข์ เป็นเรื่องของจิตวิญญาณ เหตุแห่งสุข - แห่งทุกข์ก็สำคัญอยู่ที่ จิตวิญญาณ นิใช่ ความสุข - ความทุกข์อยู่ที่วัดถุ ไปต่อโดยตีพายເອາຄວາມ สำคัญแต่ที่วัดถุ

จนถูกกล่าวถึงการเมืองที่เรียกวันว่า คอมมิวนิล็ตซ์ซึ่งมีฉายา “ลัทธิ แห่งวัดถุนิยม” ตู้หัวงล่าวยา ใจเย็นๆ ศาสนานาเป็น ลัทธิแห่งจิตนิยม

ซึ่งการกล่าวถือศาสนานา โดยเฉพาะหากรวมเอา “พุทธศาสนา” เข้าด้วยว่า งมงายต่อจิตวิญญาณ เพราะตัวผู้ถือไปยึดหลังอยู่กับวัดถุเป็นสำคัญ จึงเป็นการกล่าวตื้อที่ยังผิดพลาด ที่จริงนั้นพุทธศาสนาเข้าใจลึกซึ้ง ทั้ง “วัดถุ” (รูป) และทั้ง “จิตวิญญาณ” (นาม) ผู้บรรลุแล้วจริงมีอริยพุทธธรรมซึ่นวิมุติแท้ จะไม่เป็นทั้งทากวัดถุ และไม่เป็นทั้งทางสัจจิตวิญญาณ เป็นอันขาด

แต่นั้นแหล่ะ พุทธศาสนา nikachan ที่ยังศึกษาพุทธธรรมยังไม่ถ่องแท้ ยังไม่ได้อบรมประพุติจนมีวิมุติธรรมแท้ จึงบ้างก็ยังตกเป็นทาง “วัดถุ” กันอยู่อย่างหนักก็มี บ้างก็ตกเป็นทาง “จิตวิญญาณ” กันอยู่ก็หลาย

ล้วนคอมมิวนิล็ตซ์ไม่ได้เน้น “จิตวิญญาณ” เลย เน้นแต่ทางด้าน “วัดถุ” จึงได้ถูกขนานนามว่า แมทที่เรียลลิสซึม หรือเป็น

ลักษณะนิยม

เรื่องของ “วัตถุนิยม” นั้น ขอให้ตัวรองกันให้ลึกซึ้ง รู้จัก พฤติภาพมันให้จริงเสิด แม้แต่ใน “พุทธศาสนา” นี้เองแท้ๆ ก็ตี ก็จะเห็นความเป็นแมทที่เรียลลิชิม หรือ เป็นคอมมิวนิสต์ แซมปน อยู่เยอะเยะเลย ทั้งๆ ที่มีบางผู้บางคนซึ่งอยู่ในรูปของพระด้วยซ้ำ พุดต่า่าว่ากราดคอมมิวนิสต์อยู่แท้ๆ ถึงขนาดว่าจะฝ่าคอมมิวนิสต์ จะมาพกวัตถุนิยม ปลุกระดมให้คนฆ่าคอมมิวนิสต์กันเสid - ไม่ บ้า平衡ๆ แต่ที่แท้ๆ นั้นผู้พูดนั้นเองแหละ คือ ตัวการใหญ่แห่ง คอมมิวนิสต์ คือ เป็นพกวัตถุนิยมที่ซ่อนกลอยู่ในพุทธศาสนา อยู่จริงๆ เขาก็ไม่รู้ตัวได้ง่ายๆ ดอก

ฝ่าความเป็นคอมมิวนิสต์ในตัวเองนั้นเสid ให้ได้ จะได้เป็น ผู้มีพุทธลารະเบื้องต้นกับเข้าบ้าง

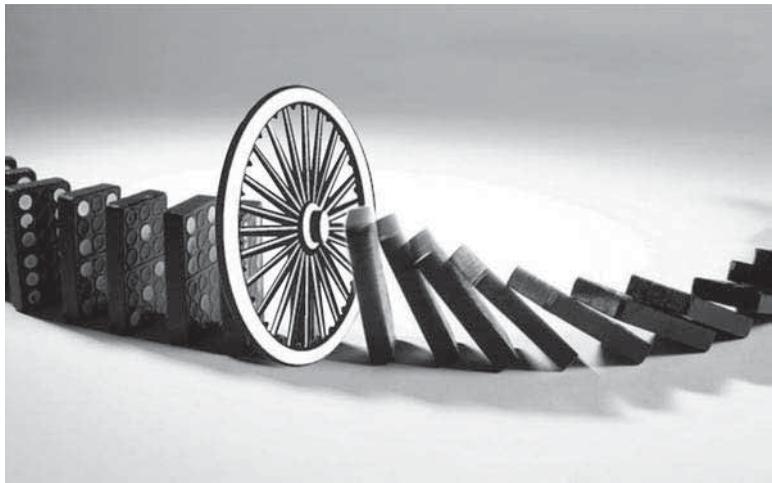
ตัวอย่างการวิเคราะห์วิจัยหารสารสัจจะแห่งพุทธธรรมเล็กๆ น้อยๆ เยี่ยงนี้ ก็จะทำให้เราเห็นพฤติภาพ และสถานภาพที่มีอยู่ จริงในลังคอมมูนิซึมของทุกบ้านทุกๆ เมืองขึ้นมาได้

เห็นไหมล่ะ! ว่า พุทธศาสนา มีชีวิตเชือขึ้นมาจริงๆ

ที่สุด หากวิเคราะห์วิจัยด้วยประพฤติปฏิบัติกันจริงๆ ด้วย จนเกิดพฤติภาพและสถานภาพแห่งพุทธสัจธรรมกันได้จริงๆ ก็ จะรู้ได้ไม่เฉพาะแต่ว่า ใครเอ่ยมีแต่ลักษณะการเมือง - ไม่มีการศาสนา และโครงสร้างมีลักษณะการเมืองที่ดีประเสริฐ แค่ได้บ้าง

แม้กระทั้งว่า ใครเป็น “นักการเมือง” แท้ และใครคือ “นักการเมือง” จริง!

“ปฏิเสธ” ๒๘ พ.ค. ๒๑

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโลต”

คงต้องกล่าวกันอีกครั้งว่า “ความเสียสละอย่างแท้จริง” ยังมีไม่นัก หรือ “ความเห็นแก่ตัวแก่พวง” ยังมากอยู่ในลังคมได้ทราบได้ ศาสนานี้มีประเพณีภพลั่งเข้าไปขัด格เจ้าจิตวิญญาณมนุษย์ได้จริง ก็เป็นความต้องการอย่างแรงกล้าของลังคมนั้น ๆ ทราบนั้น

“ปฏิโลต” เคยยืนยันในคอลัมน์ “ตะลุยไฟ” นี้ และในที่อื่น ๆ อีกหลายแห่ง และจะยังยืนยันอยู่เลmonว่า “ศาสนา” มีความจำเป็นมากที่สุดในลังคมมนุษย์ปัจจุบันนี้

โดยเฉพาะประเทศไทยที่อาจสามารถท้าทายทฤษฎีโดยมิโน่ได้อยู่่ จนกระทั่งถึงขณะนี้นั้น ก็เพราะผลวิบากและคุณวิเคราะห์ของ “พุทธศาสนา” ที่เป็นจริงมีจริงในประเทศไทยแต่อดีตถึง

ปัจจุบันนี้ แท้ๆ

คนที่ไม่เชื่อ หรือ ไม่เห็นด้วย ก็คงจะมีมาก

เพราะถ้าเชื่อ หรือถ้าเห็นด้วยอย่างแท้จริงแล้ว ก็จะต้อง
 ไล่ใจในค่าลนา อุตสาหะวิริยะในค่าลนาหรือโน้มเงอนผลักดันเอา
 ทฤษฎีและลัทธิแห่งค่าลนามาใช้แก่ปัญหาให้แก่ชีวิตลังคอมมุชย์
 โดยเฉพาะกับคนของอย่าง เห็นได้รู้ได้ออกชัดออกเจนแน่นๆ

แต่ที่เห็นได้ชัด รู้ได้เจนโดยไม่ต้องใช้วิชาสำรวจนหรือสถิติ
 อะไรมากเดียวันนั้น ก็คือ ลังคอมมุชย์ทั้งหลาย ซึ่งไม่ต้องไปเอา
 อื่นใกล้ เอาแค่ของประเทศไทยนี่แหละ ก็มุ่นอยู่แต่กับทฤษฎี
 และลัทธิแห่งเทคโนโลยี และการเมืองกันอย่างไม่เฉลียวใจไป
 หา “ค่าลนา” เลย เห็นอยู่ตั้งๆ

ภาวะปัจจุบันนี้ คนทั้งหลายได้มีความเก่งทางด้านเทคโนโลยี
 หรือมีความรู้ทางวิชาการ และมีชั้นเชิงแห่งปัญญาค้นคิดกัน
 เยี่ยมยอดแล้วจริงๆ การแก้ปัญหานิลังคอมมุชย์ทุกวันนี้ จึง
 เหลืออยู่แต่ทางด้าน “จิตวิญญาณ” กันเท่านั้น

อันเป็น สัจธรรม คือ การเอาจริงเอาจังกันให้เกิด “สัจธรรม”
 จนหยังลงไปรับ “รஸธรรม” กันให้เกิด “จริง” (สัจจะ) ลัมพัส “รஸดี”
 จนถึงจิตวิญญาณ ก็จะ lobbyist ต่อความประเสริฐแท้ เอาจริงแท้
 เป็นจริงแท้ อย่างไม่เปลี่ยนแปลง และอย่างไม่เพียงแค่ “คิดได้”
 ไม่เพียงแต่ “รู้” ไม่เพียงแค่ “พูด - เขียน” ไม่เพียงแค่ “พักผ่อนเรีย^{๔๘}
 หน้า” แต่จะถึงเนื้อถึงแก่น และจะเป็นจริงเห็นจริงออกแบบมาให้
 ลัมพัสได้ จนถึงภายนอก ถึงผ้า ถึงเปลือก เห็น “ความจริง” นั้น
 โหนโต้ ได้ทั้ง “นอก” ที่ตรงกับ “ใน” ได้ทั้งจริงตามพูด เป็นจริง

ตามพูดตามรู้นั้นที่เดียว

เช่น ที่พลเอก แปรเม ติณสุลานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย และผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก ได้เผยแพร่ผลการสำรวจการปราบปราม ผกค. ในภาคตะวันออก-เฉียงเหนือ ให้สมาชิกกลุ่มสรุปสืบข่าวต่างประเทศฟังที่ห้องมวยรา โรงเรมเพรสซิเด็นท์ เมื่อไม่นานมานี้ ได้ยืนยันความสำเร็จของ รัฐบาลที่ประสบผลในการปราบปราม ผกค. ก็โดย....

วิธีการต่อสู้ของฝ่ายรัฐบาล นั้นคือ การทำให้ข้าราชการ ของรัฐยึดมั่นใน “ค่าครา” ปราบ ผกค. ๕ ข้อ ได้แก่...

๑. ไม่โงก กินรีดໄก
 ๒. ไม่รังแกประชาชน
 ๓. ไม่คอร์รัปชั่น
 ๔. ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากพ่อค้านายทุน
 ๕. ต้องรับใช้ประชาชนด้วยจิตล้ำนึก
- เห็นไหมว่า “ค่าครา” ทั้ง ๕ ข้อนี้ คือ หลักแห่งคุณธรรม เป็น สุจริตธรรมแท้ ๆ ดีเหลือเกิน ประเสริฐเหลือเกิน

แต่มันเป็นไปได้ มีได้ จริงจังกันถึงขั้น “จิตวิญญาณ” ลายบ ต่อกำเนิด ความประเสริฐแท้ เอาจริงแท้ เป็นจริงแท้ อ่าย่างไม่เปลี่ยน เลยได้แค่ได้ ในสถานภาพแห่งความเป็นจริง

- ผู้ที่จะ “ไม่โงก กินรีดໄก” แน่ ๆ ก็คือ ผู้ไม่มี “โลภะ” แน่ ๆ
 ผู้ที่จะ “ไม่รังแกประชาชน” ก็คือ ไม่มี “โภะ - โมหะ” แน่ ๆ
 ผู้ที่จะ “ไม่คอร์รัปชั่น” ก็คือ ผู้ไม่มี “โลภะ - โมหะ” แน่ ๆ
 ผู้ที่จะ “ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากพ่อค้านายทุน” ก็คือ

ຜູ້ມີ “ໂລກະ - ໂມທະ” ແນ່່າ

ຜູ້ທີ່ຈະ “ຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນດ້ວຍຈິຕົລັນເນື້ກ” ກົດໆ ຜູ້ທີ່ມີ “ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ” ແລະມີ “ຄວາມເລີຍສລະ” ອຍ່າງໄມ່ມີມານະທິກູ້ສູ່ ຄື່ອ ໄມ່ ອີ່ອຕົວຄືອຕົນ ໄມ່ຄືອຄັກດືກືອຄຣີໄດ້ແທ້ໆ ຈົງ ແລະໄມ່ມີ ໂລກະ - ໂທລະ - ໂມທະ ດ້ວຍ “ຢູ່ານ” (ຮູ້ທັກດັກສຶກສູ່ຈົງ) ດ້ວຍ “ວິມຸຕີ” (ຈົດທີ່ສະອາດ ບວິຈຸດທີ່ຈົງ)

ຈຶ່ງຈະເປັນຄວາມສໍາເຮົາທີ່ຈົງ ແລະຄາວັກ ກ້າວໜ້າ

ຄ້າເປັນໄດ້ບ້າງ ພຣີ້ຊ້ວ່າຄຽງໜ້ວຄຣາວ ຍັງໄມ່ມີທ່າວ່າຈະມັນຈະຄອງເລຍ ທ່ານເຮັດວຽກວ່າ “ຂັັດສາມານີ” ຄ້າເປັນໄດ້ຈົງຈັງຂຶ້ນມາເປັນຮູປ ເປັນຮ່ວ່າງ ພຣີ້ຈົນໄກລ້າ ພລສໍາເຮົາແທ້ ທ່ານເຮັດວຽກວ່າ “ອຸປະຈາລສາມານີ” ຄ້າເປັນໄດ້ແນ່ໆ ມັນຄອງຮ້ອຍເປົ່ອຮັ້ນຕໍ່ທ່ານເຮັດວຽກວ່າ “ອັປປາລສາມານີ”

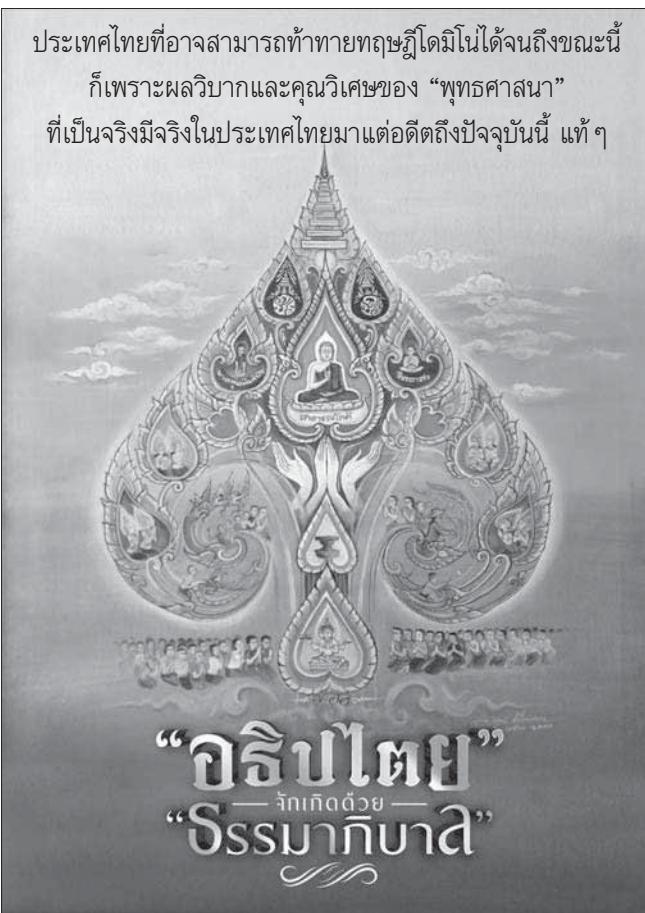
ມັນຕ້ອງໃຫ້ “ຈິຕົລັນຢູ່ານ” ຂອງມຸນໝູຍ໌ ລະ ລດ ໂລກະ - ໂທລະ - ໂມທະ ໄດ້ກັນຈົງ ສູ່ “ຄາຕາ” ນັ້ນຈຶ່ງຈະໄດ້ພລບຣິບູຣົນສຶກຂຶ້ນສູງ - ຂຶ້ນສຸດແທ້ ແລະໄມ່ແປຣໄມ່ເປົ່າຍືນອີກເລຍ ເພຣະຜູ້ເກີດ “ຢູ່ານ” ເກີດ “ວິມຸຕີ” ຈົງນັ້ນ ມີ “ທຣວມຮລ” ທີ່ເລີຄຮກວ່າ ກາຣໂກງໄດ້ - ຮີດໄຄໄດ້ - ຮັງແກປປະຊາຊົນໄດ້..າລາ ອຍ່າງເຫັນກັນໄມ່ຕິດຈົງ ທີ່ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຈະໄມ່ໄປທຳ “ຖຸຈົຣິຕ” ນັ້ນ ແມ້ຍ່າງໜ້ອນແຜງ ພຣີ້ແມ້ເລັກນ້ອຍ

ເຫັນໄດ້ແໜ່ງເອົ່າວ່າ “ຄາລນາ” ສຳຄັນມາກສໍາຮັບສັງຄມ ມຸນໝູຍ໌

ເພຣະ ແມ້ແຕ່ຕາມ “ຄາຕາ” ເພີ່ຍເທົ່ານີ້ແລ້ວ ກົດໆຈະຕ້ອງມີກາຮີກປຣີອ ເພື່ອໃຫ້ເກີດ “ຈິຕົລັນຢູ່ານ” ທີ່ມັນຈະໄມ່ປັງກາຮໄປລະເມີດຖຸຈົຣິຕ ທັນນາທຳແຕ່ລຸຈົຣິຕໄດ້ກັນຈົງ ມັນຈຶ່ງຈະ “ທຮງໄວ້ສຶກຄວາມເປັນຈົງ” (ສັຈທຣວມ)

หากเป็นได้จริง และไม่เพียงแต่ขึ้น “ขันกสมารี” มีจริง เป็นจริงได้ถึงขั้น “อุปจารสมารี” เมืองไทยก็เป็นอยู่ลุขแล้ว และหากเป็นได้จริงถึงขั้น “อับปนาสมารี” ด้วยละก้อ ขอรับรองว่า “โภมโน” ตัวสุดท้ายนี้ จะไม่ล้มอย่างถาวร ก้าวหน้า เต็ดขาด จะเป็นหลักชัยให้แก่นุชนชาติทั้งโลกด้วย

“ปฏิโลหิต” ๔ ม.ย. ๒๑

“อริปไตย”
— จักเกิดด้วย —
“ธรรมากิ耙ต”

หนังสือพิมพ์เรารักด้วยใจ
ปีที่ ๒๓ ฉบับที่ ๑๖๓ มิถุนายน ๒๕๖๐

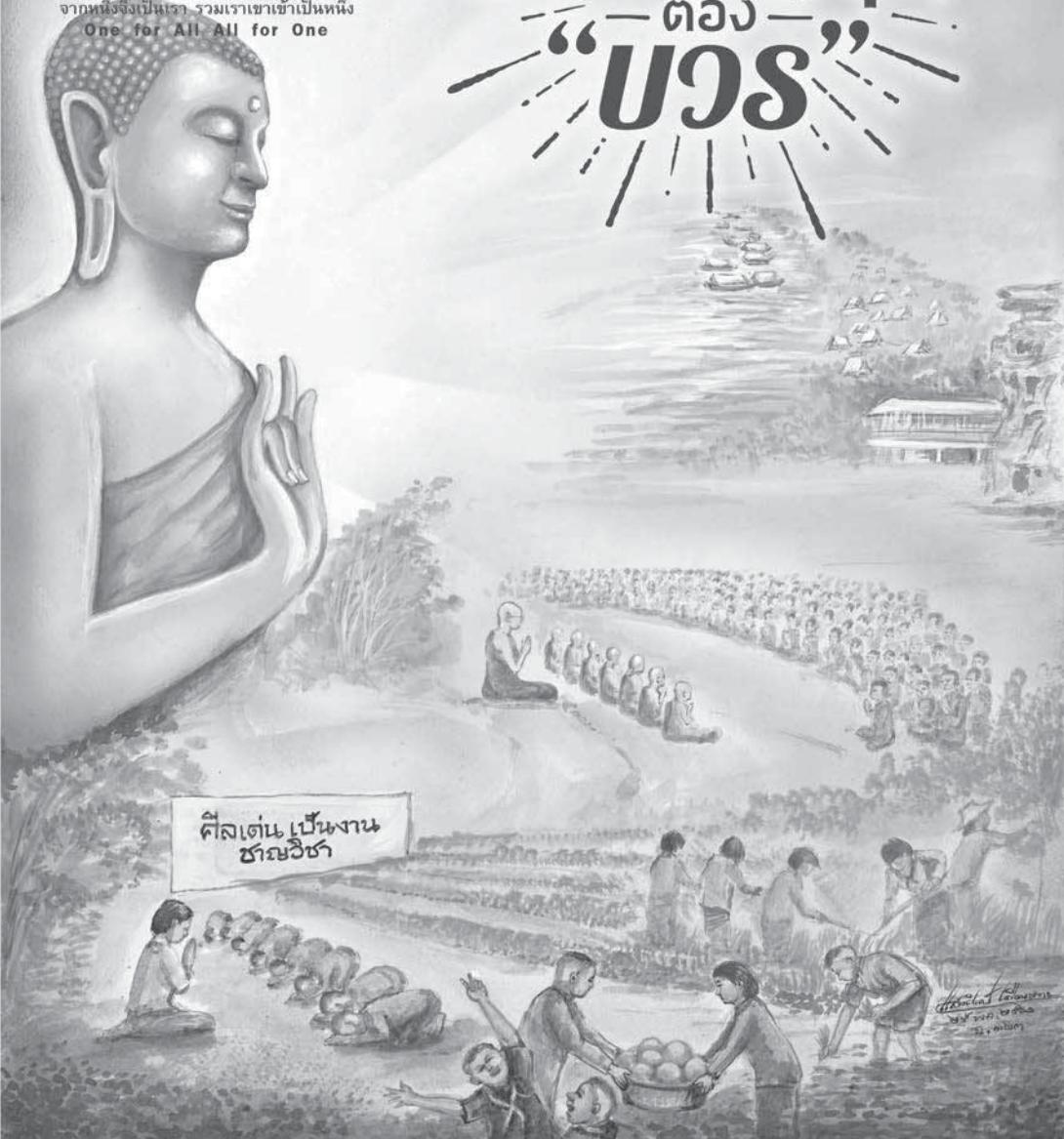

จากหัวใจเป็นเรา รวมเรารเข้าเป็นหนึ่ง
One for All, All for One

ສັງຄມ ປະເສຣີຫຼສຸດ “ຕ້ອງ— “ບວກ”

ຕືລາເຕັ້ນເປັນງານ
ຈຳຍວິຈາ

ຮ່ວມມືດ
ມະນາຄາ
ມະນາຄາ

เดลิไทม์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิสัต”

คงต้องนับว่า...ความสงบสุขที่แท้จริง และความเจริญที่แท้จริง แห่งมนุษยชาตินั้น ต้องมี “ศาสนานิยม” อันมีประเพณีพิธีภาพสูง เป็นรากฐาน

อายุของโลกยังนานเป็นนานวันขึ้น มนุษย์โลกก็ยังพัฒนา ทั้งวัตถุ ทั้งความฉลาดเฉียบแหลม ได้มากขึ้น ๆ ทุกคนก็คงจะเห็นจริง และคงจะเชื่อว่า จริง

ความจริง ก็เป็นจริง แต่ความจริงที่สุด มันก็ยังไม่จริง แม้แต่ “วัตถุ” มนุษย์โลกทุกวันนี้ ต่างพัฒนาภัยคุกคามมีวุฒิเพื่อ ก็ไม่ได้รู้เท่าทันกันเท่าไหร่หรอก สร้างภัยคุกคามทั้งหลายจะเรียก ขานกันว่า “มาก” ว่า “ใหญ่” ละก็ จริง และยังจะบ้าแข็ง “มาก” แข็ง “ใหญ่” กันให้หนักหนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งอีกนัก กว่านัก

ทว่า...นั่น มันไม่ได้หมายถึง “ความเจริญที่แท้จริง” แห่งมนุษยชาติเลย

ยิ่ง “ความฉลาดเฉียบแหลม” ด้วยแล้วจะก่อ เขายิ่งได้ พัฒนา กันให้เฉียบคม ให้แหลมเปี้ยบกันสูงสุด จะสามารถเชือดมนุษย์ แห่งเพื่อนร่วมโลกร่วมลังคอมได้ร้ายกาจยิ่งเหลือ กะทั้งผู้ถูกแหง ไม่รู้สึกตัวว่าถูกแหง ถูกเชือดกันนั้นเที่ยว แต่ต้องตาย ต้องตก เป็นเหยื่อ ต้องทุกข์เจ็บปวดตาย เพราะความคุณความแหลมนั้น (อย่างไม่รู้สึกตัว) กันได้จริง ๆ มันเป็น “ความฉลาดเฉียบแหลม” ที่

ภาษาบาลีเรียกว่า “เนโก” ของมนุษย์

ซึ่งมันไม่ได้หมายถึง “ความฉลาด” ที่นำพาไปสู่ “ความสงบสุขที่แท้จริง” และ “ความเจริญที่แท้จริง” แห่งมนุษยชาติกันดอก

“ความฉลาด” ที่พาไปสู่ “ความสงบสุขที่แท้จริง” และ “ความเจริญที่แท้จริง” นั้น ถ้าได้เรียนจริง ปฏิบัติจริงตามหลักธรรมของศาสนา ก็จะเกิดแท้มีแท้ ภาษาทางพุทธศาสนา เรียกขานว่า ญาณ หรือ อธิปัญญา หรือ กุศล หมายเอา “จิตวิญญาณ” ที่สุจริต ไร้กิเลส

ซึ่งถ้ามนุษย์มีกันจริง มีสมลักษณ์ส่วนกันแท้ ก็นั้นแหล่ คือ รากฐานของความสงบสุข ของการเมือง ของลังคม ๆ ฯ

ได้อ่านพบคำบรรยายของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช อดีตนายกรัฐมนตรีของไทย ในเรื่อง “อนาคตและความอยู่รอดของประเทศไทย” ที่รวมพิมพ์อยู่ในหนังสือ “คึกฤทธิ์พูด” ว่าไว้ว่า

“อนาคตของประเทศไทยในทศวรรษของกระแสเมือง ซึ่งก่อนอื่นก็อยากจะขอเรียนอีกเหมือนกันว่า เป็นอนาคตที่รุ่งเรือง สุกใสมากในลายตาของกระแส ยังมองไม่เห็นที่จะมีทางอับจน แต่อย่างไรทั้งสิ้น สำหรับประเทศไทยจะมีอนาคตเป็นอย่างไร ต่อไปนั้น ก็ขึ้นอยู่กับสภาพในทางเศรษฐกิจ ในทางการเมือง และในทางลังคมของประเทศไทยในปัจจุบันนี้ และที่จะมีต่อไป ในอนาคตอันใกล้ ตลอดจนสภาพต่าง ๆ บางอย่างในอดีต อดีต และปัจจุบันมาหากันเข้ามันก็เป็นอนาคต ก็อยากจะขอพูดเรื่องเหล่านี้ไปทีละเรื่อง ตามลำดับ จะได้พูดถึงเรื่องเศรษฐกิจ ก่อน เพราะเศรษฐกิจเป็นรากฐานของความสงบสุขของ

การเมือง และของสังคม อย่างที่ไม่มีผู้ใดจะເຄີຍໄດ້ ແລະ
ໄມ່ຕ້ອງສັລຍອັນໄດ້ທຶນ....”

ກີ່ໄມ່ຂອງເຄີຍອະໄວກັບທ່ານຜູ້ປະຍາຍໄວ້ນັ້ນຫຽກ ແລະກີ່ຈະໄມ່
ຂອລຸແກ່ສັລຍອື້ນດ້ວຍ ເພຣະເໜີຈິງອູ່ວ່າ

ເຄຣະຊູກິຈດີ ອັນເປັນເຄຣະຊູກິຈທາງວັດຖຸຄ່າຍເດືອຍວ ອຍ່າງ
“ອາຫັນ” ອົມມາເຄຣະຊູນຳມັນນັ້ນ ທີ່ການ “ຄາລານາ” ຂອງເຫຍັງ
ແຊີງຂັ້ນມັນຄອງຢູ່ພອດຸດ້ວຍໜ້າ ແຕ່ລະມີປະລິທິກາພສູງເທົ່າໄດ້
ຜລແທກີແຈ້ງຄວາມຈິງນັ້ນ ອູ່ ກີ່ເໜີອູ່ຮູ້ອູ່ຢືນຍັນວ່າ ມີຄວາມ
ສົງບສູກັນເທົ່າໄໝ...ທັກການເມືອງກີ່ຍັງຍຸ່ງເຫຍິງອູ່ອຍ່ອຍ່າງໄຣ...
ທັກສັງຄົມກົດລວມຂາດໃດ

ຄວາມສົງບສູທີ່ແທ້ຈິງ ຄວາມເຈົ້າຂອງການເມືອງທີ່
ແທ້ຈິງ ຄວາມເຈົ້າຂອງສັງຄົມທີ່ແທ້ຈິງ ນັ້ນມັນຂຶ້ນອູ່
ກັບ “ເຄຣະຊູກິຈ” ກັນເທົ່ານັ້ນຫະຫວີ່ ເປັນຮາກສູານສູງສຸດ ?

“ປະລິໂຕ” ກີ່ເໜີດ້ວຍອູ່ຈິງ ອຍ່າງທີ່ ມ.ຮ.ວ.ຄິກຄົກທີ່ເໜີນນັ້ນ
ເພຣະເປັນລ່ວນແຫ່ງວັດຖຸ ແລະ “ປະລິໂຕ” ກີ່ຂອເໜີຕ່ອໄປອີກ
ສັກໜ່ອຍເດີດວ່າ

ມນູ່ຍົ່ງເຮັດວຽກວັນນີ້ ລືມຄວາມສຳຄັນຂອງ “ຄວາມເປັນຈິງມີ
ຈິງ” (ສັຈດຣມ) ແຫ່ງມນູ່ຍົ່ງລ່ວນໜຶ່ງ ອັນຄົອ “ຈິຕວິຫຼານ” ກັນເກືອບ
ສັນຫຼັກແລ້ວໜອ (ທັງ ຈີ່ເຂົາເປັນທຸກໆກັນ ກີ່ເພຣະຈິຕວິຫຼານ) ແລະໄດ້
ທີ່ “ຄາລານາ” ດູແຄລນ “ຄາລານາ” ປລ່ອຍປະລະເລຍ ໄມ່ເອົາຈິງ
ເອາຈັງໃນ “ຄາລານາ”ກັນຈຸນ... “ຄາລານາ” ໄມມີປະລິທິກາພສູງພອທີ່
ຈະໄປປັບ “ຈິຕວິຫຼານ” ຂອງມນູ່ຍົ່ງໄດ້ກັນແລ້ວ ແຕ່ກີ່ຍັງໄປໜົງ
ເພັ່ງອູ່ທີ່ “ສມຸທັຍ” (ດັນເຫຼຸ) ອັນເປັນເພີຍວັດຖຸ ລ່ວນເດືອຍວູ່ນັ້ນເອງ

มนุษย์จึงไม่ได้ประสบความสูงสุด (ลัตติกาพ) อย่างแท้จริง
จริง ๆ ดังเห็นได้ชัดเจนที่กันอยู่่ายดายกระนี้ ๆ ทั้ง ๆ ที่ปรากฏแก่กัน^๑
จริง ๆ

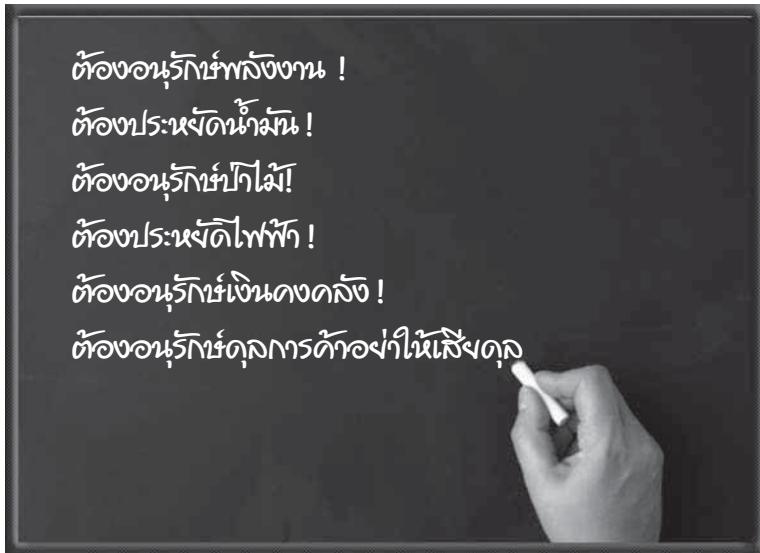
ຈຶ່ງຂອຳຝາກພຸທນກາເມືຕໄວ້ອີກລັກນິດດ້ວຍເຄວະ ເພື່ອຜູ້ຢັ້ງຄວັຫຮາ
ຢັ້ງມັນໃຈໃນພະປໍງຢາຮີຄຸນຂອງພະລັມມາລັມພຸທນເຈົ້າແທ້ ກີຈະ
ໄດ້ເຫັນຈົງ

“มโนปุพพังคมารีัมมา มโนเลภูจ้า มโนมยา” และขอแปล
อย่างนอกครูให้เข้ากับเรื่องนี้โดยเฉพาะตามประสา “ปฏิโลหต”
ด้วยว่า “จิตวิญญาณ” ของมนุษย์นี้แหละ เป็นรากฐานแห่ง
ลึกลับทั้งหลาย ไม่ว่าจะไปเป็น เศรษฐกิจ หรือการเมือง หรือ การ
สังคมอะไรก็ตาม และหรือแม่ที่สุด ความลงบลูของย่างลุมบูรรณ์
(Absolute) โดยเฉพาะของสัตว์สังคม เช่นมนุษย์

และ “จิตวิญญาณ” ในที่นี่ ก็ขอบอกด้วยว่า จะไม่ใช่อย่าง
มิจฉาชีวี หรืออย่างที่ชอบไปหมายเอกสารกันมากกว่า คือ สิ่งล่องลอย
อยู่ทั่วบรรยายกาศในโลก ค่อยฉายโผลจะเข้าทรงอยู่เรื่อย
ก็มี ໄอ์ที่ไม่เข้าทรง ก็มี หรือสิงสู่อยู่ตามศาลเจ้าบ้าง ตามต้นไม้
บ้าง ตามรูปเทเวบ้าง อื่นๆ อีกเยอะแยะต่างๆ นั้นเป็นอันขาด

แต่คือ “จิตวิญญาณ” ที่อยู่ในร่างกายของมนุษย์เป็นๆ ทุกผู้ทุกคนนี้แหละ หากได้ช่วยกันเล่าเรียนแล้ว “พัฒนา” มันจริงๆ จังๆ ด้วยระบบของศាសนาอันมีประลิทธิภาพสูง ก็จะพาไปถึงความสงบสุขลัมบูรณ์จริงๆ ผู้ได้จริง เข้าถึงผลลำาร์เจลจริง จะพบจริงและจะยืนยันความสงบสุขลัมบูรณ์ นี้ก่อนผู้อื่นเสมอ

“ປະເທດ” ១១ មិ.យ. ២០១៩

ເດລີໄທ໌ມ ຕະລູຍໄພ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๗๑

โดย... “ปฏิโลหต์”

คติวันนี้...การอนุรักษ์ นั้นคือ จะต้อง “ทำลาย” ให้ถึงแก่น และการประทัยด้วย นั้นก็คือ จะต้อง “จ่าย” “เสีย” ให้หมดเนื้อหมดตัว

คติที่ให้ไว้ข้างบนนี้ ไม่ใช่ความผิดพลาด และไม่ใช่เรื่องเล่นๆ แต่เป็นลักษณะที่จะต้องพยายามกระทำกันให้ถูกต้อง ให้ได้จริงในความเป็นมุชย์ทุกผู้ทุกคน และ “การอนุรักษ์” ก็จะสัมฤทธิผล “การประทัยด” ก็จะไม่ใช่เรื่องเลว

ก็ได้ยินได้ฟังกันทุกวัน จนหูจะແນະຈຸລະເຟີກ ໄມ່ວ່າຈາກ
ประданນກວິຊາການ ຈາກນານານັກຄິດນັກເຂົ້ານ ຈາກຍອດນັກຮູ້

นักเห็น จากนักบริหาร นักลั่งการ และนักบังคับ นักอุกฤษณาฯ มาบีบบังคับ แม้แต่จาก “นัก ลงมือทำจริงๆ” จาก “นักอนุรักษ์” ผู้ยอมทุ่มแรงโถมชีวิตจนตัวอ้วนตัวใหญ่ จาก “นักประหด” ผู้ไม่ยอมให้เปลี่ยนให้กระซิบแม้ธุลี จนตัวเหลือองตัวพอม

ต่างล้วนประภาคชีชวนแสดงภูมิแสดงฤทธิ์แรง ให้ “อนุรักษ์” ให้ “ประหด” กัน โครม ๆ ตูม ๆ เปรี้ยง ๆ ออยู่สันนหนั่นไหว ใครบ้างที่ไม่ได้ยิน ?

ต้องอนุรักษ์พลังงานนะ ! ต้องประหดนำ้มันนะ ! ต้องอนุรักษ์ป้าไม้มันนะ ! ต้องประหดไฟฟ้านะ ! ต้องอนุรักษ์เงินคงคลังนะ ! ต้องประหดรายจ่ายอันเป็นเงินภาษีของราษฎรเรานะ ! ต้องอนุรักษ์อัตราค่าแรงงานกรรมกร นะ ! ต้องประหดอัตราเงินเดือนข้าราชการนะ ! ต้องอนุรักษ์ดุลการค้าอย่าให้เลียดุลนะ ! ต้องประหดการลั่งของฟุ่มเพื่อยจากต่างประเทศนะ ! ต้องอนุรักษ์อย่าให้ลินค้าขึ้นราคนะ ! ต้องประหดอย่าให้ตั้งธนาคารขึ้นอิกนะ ! ต้องอนุรักษ์ประชาธิปไตยไว้นะ ! ต้องประหดการเป็นเพด็จการหรือการเป็นคอมมูนิลต์ให้ได้นะ ! ต้องอนุรักษ์สันติภาพ - ความสงบสุขไว้นะ ! ต้องประหดลงความความรุนแรง ประหดการข่มขืน ฆ่า การทุจริต คอร์รัปชัน ๆ นานะ ! ต้องอนุรักษ์ความร่วงรอยไว้นะ ! ต้องประหดความยากจนเชี่ยวจะนะ ! ต้องอนุรักษ์ความเลี่ยกละให้ได้นะ ! ต้องประหดความกอบโกยให้ได้นะ ๆ ๆ ๆ

แต่แล้ว “การอนุรักษ์” หรือ การประหด เหล่านี้ ล้มฤทธิ์ผล หรือ ล้มเหลว เป็นประการใดบ้างล่ะ ? ?

ความขาดแคลนในลิ่งที่ไม่ควรจะขาด ก็ขาดยิ่งขึ้น ใช่ไหม? !
ความเพ้อในลิ่งที่ไม่ควรจะมากเพิ่มขึ้น ไม่ควรจะเพ้ออกรามาก
ขึ้น ก็ยิ่งเพิ่มยิ่งขึ้น ใช่ไหม ?!

ทุกคนรู้ว่า ลิ่งนี้ขาดแคลนไป ไม่ดี ลิ่งนี้มากไป ไม่ดี และ
ต่างก็โถมแรงเริ่มสร้าง ทุ่มแรงทำลาย แต่อุปภัตติ-รูปสมบัติ
ลิ่งของ รูปแบบ ระบบ ลักษณะ กรรมวิธีฯลฯ โดยเฉพาะมีแต่ปาก
กับคำลั่งให้ผู้อื่นทำ เพื่อจะให้การอนุรักษ์ จะให้การประหยัดนั้น
ล้มฤทธิผล และไม่лемเหลว

แต่น้อยกว่าน้อยคนนัก ที่จะ “ทำลาย” ไปให้ถึงแก่น คือ มุ่งพุ่ง
ลงไปที่ “จิตใจ” ของคนโดยเฉพาะ “ของตน” หรือแม้จะเป็น
“ของผู้อื่น” ก็จะต้องมีจุดมุ่ง มีกรรมวิธีซึ่ชัด ให้กระทำให้ตรงไป
ถึงเป้าแห่ง “จิตใจ” ของเขาให้ได้ เป็นลำคัญ

มิฉะนั้นแล้ว จะไม่มีการแก้ไข ปรับปรุงอะไรได้เลยในความ
เป็นลังคอมมวนชูร์ ซึ่งมีแต่วันจะมากทวีเพิ่มขึ้น ๆ นี้

แต่ถ้าหากได้ “ทำลาย” ความโลก อันมีจริง จากใจจริง ๆ
“ของเรา” (ของใครก็ตาม ทุก ๆ “เรา” นั้นแหละ) และ “ของเขาทั้งหลาย”
ลงได้ถึงแก่นแท้แล้ว “การอนุรักษ์” ก็จะล้มฤทธิผลอย่างแท้จริง
ถาวรได้

และถ้าหากได้ “จ่าย” ออก ได้ “เลีย” ความเห็นแก่ตัวออก
ไปจากตัวเราให้จริงจัง ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ครอบครัวของตัว
ไม่เห็นแก่ความสุขล้วนตัว ได้จริงได้ตรงแท้แล้ว “การประหยัด”
ก็จะประหยัดได้จริง ๆ แท้ ๆ ถาวรด้วย

และ “การประหยัด” ชนิดนี้ จะไม่ใช่เป็น ความขี้หวง ความ

ขี้เห็นวะเป็นอันขาด แต่กลับจะเป็น “การสร้างสรรค์” เป็น “การเลี่ยงลักษณะ” เพื่อผู้อื่น เพื่อลังความโดยตรง เพราะหมายความเห็นแก่ตัวจริง ผู้นี้จึงไม่จำเป็นจะต้องมีอะไรละเอียดอ่อนไว้ที่ตัวมากเลย นอกจากจะมีชีวิตอยู่ เพื่อเลี่ยงลักษณะแรงกาหย เลี่ยงลักษณะแรงสมอง เลี่ยงลักษณะต้นทุน เลี่ยงลักษณะเวลา ให้แก่โลก ให้แก่มวลมนุษยชาติในลังความนี้คือ “ความประทัยด” และ “ความอนุรักษ์” ของ ผู้ประสบผลสำเร็จแท้

จะเป็นได้ มิได้ ก็ต้องตั้งใจหันมาใช้ระบบ หรือ ทฤษฎี ของมหาบูรุษ ที่เรียกขานว่า “พระสัมมาสัมพุทธเจ้า” กันให้จริงจัง แม้จะไม่ได้มาก ได้น้อยก็ยังดี ดีกว่าไม่ได้เลย อย่างที่เห็น ๆ อยู่ ในลังความโลกส่วนใหญ่กันขนาดนี้

“ปฏิโภต” ๑๘ ม.ย. ๒๑

“ความประทัยด” และ “ความอนุรักษ์” ของ ผู้ประสบผลสำเร็จแท้ จะเป็นได้ มิได้ ก็ต้องตั้งใจหันมาใช้ระบบ หรือ ทฤษฎีของมหาบูรุษ ที่เรียกขานว่า “พระสัมมาสัมพุทธเจ้า” กันให้จริงจัง

ເດລີໄທມໍ ຕະລຸຍໄພ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๑

โดย... “ปฏิเสธ”

คดิวันนี้.... “ผี” นั้นมีจริง ๆ ในโลก และผู้ที่จะเห็น “ผี” ได้จริงถูกเนื้อถูกตัวนี้แท้ แล้วรีบฆ่า “ผี” เลียให้ตายได้นั้น ก็มีแต่ “พระ” แท้ ๆ อันเรียกว่า “อริยบุคคล” เท่านั้น

“ผี” แท้ ๆ นั้นมีจริง คือ จิตวิญญาณของคนเป็น ๆ นี่เอง ที่ “หลอก” ชาวบ้านชาวเมืองเข้าอยู่ทุกวันนี้คือ “สัจธรรม” ที่ไม่พยายามจะ “รู้” กันให้ชัด ๆ ทั้ง ๆ ที่มันเป็นความจริงที่จำเป็นยิ่งที่สุดสำหรับมนุษย์

ส่วน “พี” หลอก ๆ พัน ก็มีจริง เช่น จิตวิญญาณที่เที่ยวได้เอกสารเชิญทรงกันอยู่ในร่ม ๆ บ้าง จิตวิญญาณที่เที่ยวได้บอกกันว่าอยู่ตามป่าช้าบ้าง อยู่ตามต้นไม้ใหญ่บ้าง อยู่ตามศาลเจ้าบ้าง อยู่ในที่มีด ๆ บ้าง อยู่ที่ศพคนตายบ้าง หรือล่องลอยอยู่ทั่วไปเข้าทรงได้ก็มี เข้าทรงไม่ได้ก็มีบ้าง ฯลฯ ดังนี้เป็นต้น นั้นก็เกิด ก็มีอยู่มากมายเกลื่อนกล่น

เพราคนเป็น ๆ นี่แหลก หลอกกันว่า “มี” อยู่ตลอดเวลา
ตั้งนั้น “คนผู้หลอก” ครอ ๆ เขาว่า ผีชนิดนี้มีนั้นเองแหลกที่
คือ ตัว “ผี” เองแท้ ๆ จะจับตัว “ผี” ให้ถูกตัวເຄີດ

ส่วน “พีหลอก” ดั้งที่กล่าวถึงมาก่อนนั้นเป็นต้น จึงคือ “พีหลอก” แท้ๆ ที่เป็นเรื่อง “หลอก” กันจริงๆ ไม่มีตัวตนจริงเลย แต่ก็ถูกหลอกกันจนคนเห็นว่า จริงได้ หลอกกันจนปั้นลมๆ แล้งๆ เป็นตัวเป็นตนขึ้นมาเห็นได้ (มโนมายอัตตา) จนแหนใจกันว่า มีจริงได้

แก๊งคุณเงิน เหยื่อกว่า 100 ราย

พิรเต็มเมือง

เชื่อว่าจริงแท้ นี่เองคือ “มายา” ในโลกที่คือ “อสัจธรรม” จริง ๆ
เห็น “มายา” กันใหม่เอี่ย ?

คราว “อสัจธรรม” ไม่มีเล่าในโลก!

มันกลับจะมีมากเสียยิ่งกว่า “สัจธรรม” เลียวอีก !!

และครั้งที่ไม่รู้ว่า สัจธรรม นั้นหมายความว่า “ความจริง” !

หรือครั้งที่ไม่รู้ว่า อสัจธรรม นั้นหมายความว่า “ความไม่จริง” !
คือ “ความหลอก” !

ตั้งนั้น “ความหลอก” หรือ “ฝี” หรือ “มายา” จึงมืออยู่เต็มโลกที่เดียว

และคือ “คน” เป็น ๆ ผู้มี “จิต” (วิญญาณ) ที่ไม่จริงใจ มี “จิต”
(วิญญาณ) ที่ไม่ตรง - ไม่ซื่อ ที่ยังต้องคิดต้องโถง ต้องเบี้ยวเพื่อ
ตัวเอง ต้องโกงขอเข้าหาตัวเอง อันเรียกว่า ต้อง “โกง” อยู่เพื่อ
ตัวเอง ไม่โกงมาก - ก็โงน้อยโกรนิดอยู่ นี่เองแหล่ะคือ “ฝี”

ชี้ภาษาที่นักศึกษาธรรมะจากท่านอริยพุทธทาส เรียกกันว่า “ตัว
กฎของกฎ” นั่นเอง คือ “ฝี” ตั้งกล่าวว่า “เป็น “อัตตา” แท้ ๆ ที่มันละเมียด
ลึกซึ้งหลายชั้นหลายเชิงเหลือเกิน จะรู้แจ้งจริง ทำให้หมดลื้นไปจาก
ตัวได้จริงนั้น มิใช่ทำได่ง่าย ๆ เพียงแค่ร่าน แค่ฟัง แค่คิด ก็สำเร็จ
เท่านั้นไม่ ต้องมีการพากเพียร ฝ่ากันแล้ว ๆ อีก ๆ อย่างจริง ๆ จัง ๆ

มันเป็น “ฝี” แท้ ๆ ที่มันทำให้มันนุชย์ตกร้าวอยู่ทุกเมื่อเชื่อวันนี้
เป็น “ฝี” แท้ ๆ จริง ๆ ที่มันทำให้ลังคอมนุชย์เดือดร้อนวุ่นวาย
จนหาลับนติภาพกันไม่ได้เท่าที่ควรอยู่ทุกวันนี้

จะจับ”ฝี” ให้ได้เกิด

และจะฆ่าฝีให้ตายให้ได้ด้วย

เมื่อ “ฝี” ได้ได้ตายจากจิตวิญญาณของครร จิตวิญญาณนั้น

ก็จะเกิดเป็น “พระ” (คนประเสริฐ, คนดีวิเศษแท้) ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องหมายเอาว่า คือ ผู้โภนหัวนุ่งจีวร นั่นมันเพียงเนื้องอกไม่ใช่ “จิตวิญญาณ” ที่อยู่ในตัวอีกที แม้เนื้องอกจะนุ่งห่มจีวรโภนหัวแล้ว แต่จิตวิญญาณยังคงเข้าตัว ยังเมี้ยวเพื่อตัว ยังคง ยังคง ฯลฯ และไม่จำกัดความเป็น “ผี” นั้น ๆ ให้ตาย มันก็ยังเป็นเพียง “พระผี” ๆ อยู่เท่านั้นแหละ ลมมุติ (มายา) นั้นก็ว่า เป็น “พระ” แต่สักจะนั้นลิยังเป็น “ผี” อยู่นั้นเอง ถ้าคนผู้ใดทำความเป็น “พระ” แท้ ๆ ได้ทั้งจิตวิญญาณทั้งเนื้องอก ก็เป็น “พระ” จริง ๆ ทั้งใน - ทั้งนอก ส่วนผู้ทำจิตวิญญาณอันเป็นเนื้อในให้เป็น “พระ” ได้จริง แม้เนื้องอก จะยังไม่นุ่งห่มจีวรไม่โภนหัว แต่จิตวิญญาณของผู้ทำได้จริงนั้น ก็เป็น “พระ” จริงแล้ว เรียกว่า พระอริยบุคคลแท้ ๆ

หรืออย่างน้อยเมื่อ “ผี” ได้ตายจากจิตวิญญาณของคนผู้นั้น ลงบ้าง แม้ยังไม่ถึงขั้นจะเรียกว่า “พระอริยบุคคล” เเต้มขั้น เเต้มระดับของบางขั้นบางระดับก็ได้ ก็จะเกิดเป็น “เทวดา” ทุกที ไป (อุบัติเหพ) ซึ่งจะเกิดได้เป็นได้ก็ เพราะในจิตวิญญาณได้ถูกฆ่า ความเป็น “ผี” ลงด้วยอำนาจแห่งการกระทำดี กระทำความ จริง ๆ กระทำความถูกต้องได้แท้ จิตวิญญาณจึงได้ฐานะใหม่ เกิดใหม่แท้ ดีขึ้นจริง สูงขึ้นจริง จึงเรียกว่า “เทวดา” จริง ๆ

จรรูปเห็น “เทวดา” แท้ ๆ กันให้เป็น จรเห็น “ผี” แท้ ๆ กันให้ออก จรรูป “หลอก” - พระ “จริง” ที่เป็นอริยบุคคลให้ถูก ๆ ตรง ๆ ให้ได้เลิดเทอกุพโธศาสนิกชนผู้ต่างก็รู้ภาษาคำว่า เทวดา - ผี - พระ ฯลฯ กันมาแล้วทั้งหลายเช่น !

“ปฏิเสธ” ๒๕ ม.ย. ๒๑

เดลิไทร์ ตะลุยไฟ

ประจำวันอาทิตย์ที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๑

โดย... “ปฏิโลหต”

คงต้องนึก.....ผู้ที่หลงใหลตัวเอง - ประคบประหงมตัวเองอยู่มาก
เท่าใดก็คือผู้เป็น “ทาล” ทรมานตนเองอยู่มากที่สุดเท่านั้น ๆ ตลอด
กับก้าวปี

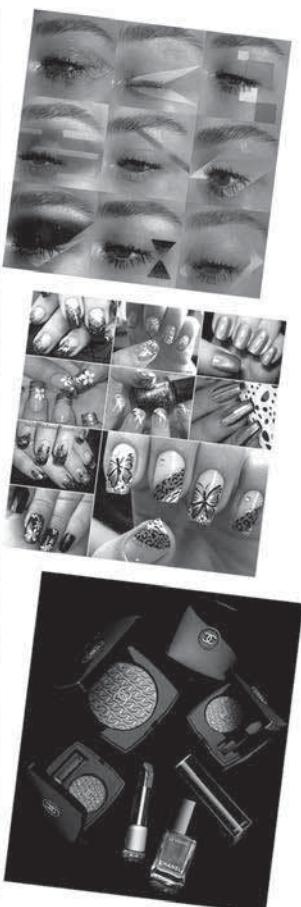
“คน” นี่สุดจะทรมานตนเองอย่างที่สุดจริง ๆ

ถ้ามัน “อยาก” อะไร ? ก็จะต้องพยายามซื้อก ๆ หมายให้มัน
อยู่นั่นแล้ว ค้อยโอ - ค่อยประคบประหงมค้อยเป็น “ทาล”
บริการมันอย่างไม่ยอมเลิกไม่ยอมจบจึงคือการ “ทรมานตนเอง”
อยู่ตระբดายแล้วก็ตายอีกอยู่นิรันดร ชนิดไม่ยอมคลาย (อวิชชา)
ขึ้นมาให้ได้ลักษณะ

เหตุ เพราะไป “โง” แรก (อวิชชา) มาก่อน คือ ไปหลง “ติด”
ลิ้งนั่น ๆ อย่างนั้น ๆ มาซะนี่!

เมื่อ “ติด” แล้วก็เลิกยาก ก็ต้องค่อยบริการตัวเอง จึงชี้อ่วว
ต้องเป็น “ทาล” ตัวเอง เป็น “ความไม่มีอิสรภาพ” อันแท้นจริง
“ความอิสรภาพ” ที่สุดประเสริฐ ดั่งกล่าวนี้แหลกที่คือ “อิสระ
เลรีภาพ” ที่ลัมบูรรณ์ (Absolute) ที่สุด

ที่ถ้าผู้ใด “ได้” ผู้ใด “เป็น” แล้ว ไม่ว่าจะเป็น “อิสรภาพ” ใน
เรื่องใด ในแบบของความ “ติด” ใด ๆ ที่คนติดอยู่จริง ก็จะเป็น¹
“อิสระเลรีภาพ” ที่ลินความเป็นทาลอย่างสูงสุดบริบูรรณ์เหนือลุต
เหนือ ไม่มีอำนาจอะไรจะมา “ข่ม” ได้อีก ไม่มีอำนาจอันใดจะมา²
“เกี่ยว” ไว้ได้อีกเลย

จึงเรียกสภาพนี้ว่า “ความหลุดพัน” (วิมุติ, นิพพาน) อย่างแท้ๆ จริงๆ

ซึ่งเป็นเรื่องที่จะพึงทำ พึงฝึก พึงตัดเอาได้ สำหรับคนผู้ตั้งใจ เรียนรู้ทั่วไปทุกคน เมื่อทำได้แล้วผู้นั้นก็จะ “ว่าง” จะเลรีจะมีเวลา จะไม่ต้องไปมัวลงทุนลงแรงอะไรกับเจ้า “สิ่งที่เคยติด” นั้นอีก

เมื่อว่าง เมื่อเลรี เมื่อมีเวลาแล้ว จะอยู่โดย ฯ ก็ลباຍแล้ว และยิ่งจะเอาเวลา เอาทุน เอาแรงนั้นๆ ของเราไปสร้างสรรค์ ไปบรรโลง อะไรที่น่าทำ ที่เป็นประโยชน์ต่อโลกต่อลังคมต่อผู้อื่น ก็จะทำได้เป็น ประโยชน์จริงเป็นประโยชน์แท้ในโลกในลังคมยิ่งๆ ขึ้นได้เล่มอ

นี้คือ การทำคนให้ “หลุดพัน” (นิพพาน) แท้ๆ และจะ “เกิด” เป็นคนมีประโยชน์แก่โลกแก่ลังคมจริงๆ

ดังนั้น “คน” ที่จะพ้นความเป็น “ทาส” ผู้ทรมานตนเอง เพื่อตนเอง เพราะหลงເວົ້າຕົນເອງ - ประคบประหงມตนເອງໄດ້ ກົດຕ้องลองฝึก ลองหัดทำ “ความหลุดพัน” บางชนิดของตนເອງດູ ให้เห็นจริง รู้จริง แล้วเราจะรู้ว่า “ความเจริญ-ความประเสริฐ” แท้ๆ เมื่อเราได้ “หลุดพัน” จากความเป็น “ทาส” อันทรมานนั้นๆ

ກົດຕ้องลองหັນມາຕຽວຈັດຈຸດจริงๆ ຈັງๆ ว่าเราໄປ “ໂຟ່” ແຮກ (ອວิชา) หรือคือไปหลง “ตິດ” ອະໄກນอยู่บ້າງ? ແມ່ເຮືອງຕິດ ຊາ ເລີກ ຊາ ນ້ອຍ ຊາ ໄດ້

ตรวจตึ้งแต่ความหยาบตໍ່าที่เรา “ตິດ” อยู่ໄປเลย คือ “อบายมุข” ທັ້ງໝາຍ ເປັນຕົ້ນ

อย่าประมาทເປັນອັນຂາດ อย่าคิดແຕ່ວ່າ ມັນເປັນ “ความສຸຂ”

ถ้าได้เลพสมสุขสมกับลิ่ง “ติด” นั้น ๆ เป็นอันขาด

ก็เจ้า “ความสุข” เพราะได้เลพสมสุขสมที่เหละ คือการบริการอย่าง “thal” ใจของเรางานจะไม่มีวัน “หยุดสนิท” หรือ “หลุดพ้น” ความเป็น “thal” หวานได้เลยตลอดกับตลอดกับลีกจริง ๆ

“อย่างมุข” แม้น้อยก็ต้องหยุดต้องเลิก ต้องตั้งใจอาจริง พิจารณาเห็นโทษ เห็นภัย (วิปssonภัย) ของมันให้มาก ให้เห็นให้ได้ทุกแห่งทุกมุมของชอนรู้เข้าไป และพร้อมกันนั้นก็พิจารณาเห็นคุณในเมื่อเลิกได้ หยุดได้ ให้ดี ๆ ชัด ๆ ถึงความอิสระ ความเบา่ว่าง ความลินgarะ ความloyตัวของเราวอกมาจาก “ลิ่งติด” นั้น ๆ ให้ได้

เราต้องทำจริง มีการลงมือ เลิก - หยุด - ขาด - ปราก - ห่าง จนลำเร็วให้ได้จริง ๆ

เราจะจะมี “ความหลุดพ้น” หรือ “ความอิสระ” ที่แท้จริง ในตน มิใช่เพียง “เข้าใจ” ด้วยเหตุผลอยู่เท่านั้น

แล้วก็จะสมความหลุดพ้น หรือ ความอิสระเรียน ให้มาก ๆ ขึ้น เช่น เรายัง “ติด” ยังเป็นthal รูป - รล - กลิน - เลียง - ล้มผัล เลียดลีต่าง ๆ ที่ล้วนไป “โง่” แรก (อวิชชา) มาทั้งนั้นว่า ถ้าได้ เลพรูป - เลพรล - เลพกลิน - เลพเลียง - เลพล้มผัลเลียดลี อย่างนั้น ๆ ว่าเป็นสุขสมใจ ก็ต้องมาลด มาหัดเลิก ให้หลุดพ้น ให้ขาดลิ่งอีกจริง ๆ

ทั้งความ “โง่” แรกที่ไปหลง “ติด” ลาภ.. “ติด” ยศ... “ติด” สรรเสริญ... “ติด” โลภิยสุขได ๆ ทั้งหมด ก็จะต้องฝึกละ ฝิกลด กันออกมากให้พ้นความเป็นthal ที่แสนหวานออกมากให้ได้จริง ๆ

ยิ่งได้มາฝึกหัด ตัดละ ออกจากการความหลง “ติด” ในอะโวต่าง ๆ มา กอย่างมากແง່ເທົ່າໄດ້ ນັ້ນແລະເຮົາຈະຍິ່ງເຫັນແລ້ວ ເຫັນໃຫຍ່ ເຫັນຊັດໃນ “ຄວາມອີສຣະເລົ່າ” ແກ້້າ ພ ອົງຈະຮູ້ແລ້ງໃນ “ຄວາມຫລຸດພື້ນ” (ຝຶພພານ) ທີ່ຈະຈິງໄດ້ອຍ່າງແລ້ນ “ສຸຂ” (ແບບ “ສູປລມສຸຂ” - ສຸຂອຍ່າງວ່າງ, ອຍ່າງຫລຸດ) ອັນ “ຢືນກວ່າສຸຂ” (ຄື່ອງ “ປຣມ ສຸຂ”) ທີ່ເຮົາເຄຍ “ໂງ” ທີ່ລົງຕິດ “ສຸຂ” (ແບບ “ໂລກີຍ, ສຸຂ”) ອຍ່າງໂລກ ພ ທີ່ພາກັນເປັນ ທີ່ພາກັນເຫັນດໍ່ເຫັນວ່າຍ ປະຄົບປະທໍມ ໄທແກ່ຕັວເອງກັນອູ້ໜີນິດທີ່ມີແຕ່ທໍາເພື່ອ “ຕັວ” ເຫັນແຕ່ແກ່ “ຕັວ” ອູ້ນັ້ນເອງ

ຈະເປັນ “ອີສຣາພ-ເລົ່ຽງພາພ” ກັນໄມ້ໄດ້ອຍ່າງລັ້ນບຸຽຮນ໌ (Absolute) ແກ້້າ ສັກທີ

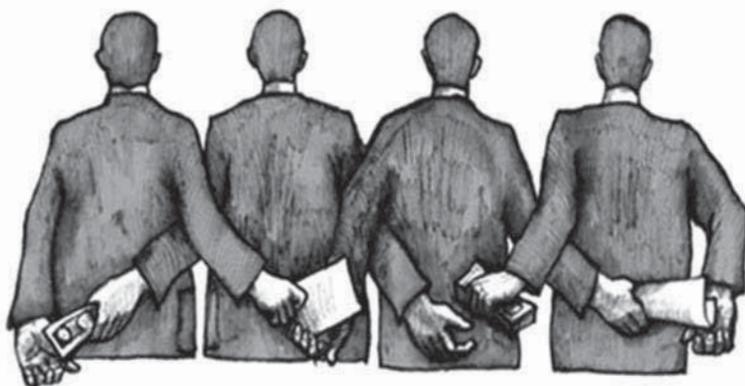
“ປະວິໄສຕ” ແກ.ຄ. ແກ

ໜມາຍເຫຼຸ

0000000

“ຕະລູຍໄຟ” ບທທີ່ຜ່ານໄປນີ້ (ແກ.ຄ. ແກ) ເປັນບທສຸດທ້າຍທີ່ລົງໃນ ນ.ສ.ພ.ເດລີໄທ໌ມໍ
ສ່ວນທີ່ນໍາມາລົງໃນ “ສາຮອໂຄກ” ຕ້ອໄປນີ້ອີກສອງບທນັ້ນ
ເຮົາໄດ້ມາຈາກຕົ້ນອັບບັບທີ່ “ປະວິໄສຕ” ເຊິ່ນທີ່ໄວ້ໄດ້ຕຽງ

rpr.org.ua/en/news/serious-risks-in-parliament-to-rollback-anti-corruption-reform/

ตะลุยไฟ

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

คดิวันนี้...คนดีที่รักดีเท่านั้น ที่จะพอใจฟังเบากล่าวถึงความช่วยเหลือฯ ชากรฯ และทนนาน และคนชัวที่รักดินนั้น ก็จะพอระงับใจฟัง ได้บ้างดอกชั่วครั้งบางตอนซึ่งก็ไม่ทนเลย ส่วนคนชัวที่ไม่รักดินนั้น แม้ต้นเองจะพยายามระงับใจฟัง ถ้าหันได้ตลอด แม้ลักษณะครั้งก็เป็นบุญลั่นล้าเหลืออย่างขึ้นไปอีก

คนเราโดยธรรมดามักจะแล้ว แม้จะโง่หรือฉลาด ก็ยอมรู้จัก “ความชัว - ความดี” ที่รู้ๆ กันทั่วไปอยู่กันทั้งนั้น

คนชัวแท้ หรือชัวหนักก็คือ คนที่จะต้องทำชัวนั้นฯ ให้ได้ทั้งๆ ที่รู้ว่าชัว และจะทนไม่ได้จะ “ทุกข์” ใจไม่ได้ทำชัวนั้นฯ เขายะ “ทุกข์” จริงๆ เขายะทนอยู่ได้ยาก เขายะต้องพยายามทำชัวนั้นฯ แม้จะต้อง “เลีย” ต้อง “จ่าย” ออกເօาดวยช้า มีเช่ “ได้” มาเลย เช่น เลียเงิน เลียเวลา เลียแรง เลียอะไรฯ ก็แลกได้ ขอให้ได้ทำแม้จะเลีย “เลียหน้า-เลียชือ” ก็ยอม

ความจริงดังกล่าวมีอยู่ทั่วไปในลังคอมมูนิตี้ ทั้งที่เรียกว่า

ชั้นสูง-ชั้นกลางหรือชั้นต่ำ

เป็นต้นว่าคนลูบเยโรอิน ลูบผื่น สูบกัญชา ดีมเหล้า ดีมน้ำเมากะ เสพลิ่งเสพติดต่าง ๆ ฯลฯ ดังนี้ ต่างก็รู้กันว่า “ชั่ว” และแม้จะเลียหน้า-เลียซือกกล้าเลี่ยง และเลียเวลา เลียแรง เลียเงินนั้น เลียแง่ ๆ แท้ ๆ ตรง ๆ แต่ก็ต้องพยายามทำ ถ้าไม่ได้ทำแล้ว “ทุกข์” (เป็นอริยสัจ)

หรือ คนเล่นม้า เล่นไฟ เล่นมวย เล่นการพนันต่าง ๆ ฯลฯ แม้จะเลียหน้า-เลียซือ เลียเวลา เลียแรง แฉมเลียลงเลียเงิน ก็ต้องทำและพยายามทำ ถ้าไม่ได้ทำแล้ว “ทุกข์” (เป็นอริยสัจ)

หรือ คนที่ราคตัณหามาก ก็ต้องรักษาแบบพิลึก พิเรน (ลักษณะ เป็นตัน หรือชาติสม์ หรืออื่นๆ) ก็ต้องมี “ราคตัณหามาก” นั้นแท้จริงแล้ว แม้มีน้อยก็ยังเป็น “ความชั่ว” มันชุบชีวะ จึงต้องระวังกันไม่พลาด หรือต้องปกปิดซ่อนเร้นให้มากที่สุดกัน เป็นธรรมชาติ

คนทั่วไปยอม “รู้” ดีเช่นนี้ และทำถูกตาม “ทิคทาง” ดังกล่าว นี้กันอยู่ทั่วไป ในสังคมทุกแห่งในโลก

นอกจากบางคนบางกลุ่ม จะพยายาม “ดันทุรัง” เพื่อจะเอาชนะความจริงนี้ ด้วยการกระทำลึกลับที่น่าปกปิดนั้น อกกมาให้เจ่งครีมเอาดื้อ ๆ หรือไม่ก็แฟงเร้นด้วยปัญญา โดยเรียกว่า “คลປະ” บางเรียกว่า “ธรรมชาติ” ไปบ้าง เรียกว่า “ลิ่งสุนทร” เอาบ้าง ฯลฯ แล้วแต่จะพยายามสร้างสมมุติขึ้นมากกลบเกลื่อน เพื่อจะให้ได้ตามแรงกิเลสตนเท่านั้น ๆ

ซึ่งก็จะไม่ชนะล่ววนใหญ่หรือล่วนสามัญไปได้หรอก แต่คนชั่ว

ก็จะพยายามดัน “ความชั่ว” ออกมานี้ให้มันเป็นบอย ๆ ให้ได้เล่มอฯ เพื่อความหวัง (อันหลงฯ) ว่ามันจะได้เป็น “สามัญ” หรือ เป็นของธรรมชาติ ที่คนทั่วไปจะได้ยอมรับเลียที่ว่ามันไม่เป็น “ความชั่ว” และผู้มีocraticนั้นจะได้ทำได้ตามลับายเต็มที่

คนที่มีราศีตัณหาดังกล่าว จึงคงพยายามทำ เพราะถ้าไม่ได้ทำมันแล้ว “ทุกข์” ทั้ง ๆ ที่เลียงเลียหน้า-เลียซื้อ เลียเวลา เลียแรง เลียเงิน ก็ยังต้องพยายาม

การพยายามทำ หรือพยายามดันทุรังເອາເວື່ອງ ພຍາຍາມລືອ ທີ່ຈະຍັງຮາສະຕັບຫາ ເລີມຮາສະຕັບຫາອອກມາ ຈຶ່ງຄືອ “ความชั่ว” ທີ່ຄນ້າທີ່ພາຍາມທຳອູ່ທຸກວິທາກ ໄມ່ເຫັນນັ້ນເຂົ້າ “ທຸກຂໍ” ຈົງໆ

หรือ คนເລີ່ນ “ກາຣລະເລີ່ນ” คนເອາຈິງເອາຈັງກີຕາມກັບ “ມහຮສພ” ທັ້ງ ປົງ ທີ່ເລີຍເວລາ ເລີຍແຮງ ແລະ ເລີຍເຈີນມາກ ພ້ອມ ເອາດ້ວຍ ໃນທຸກວັນນີ້ ແລະ ທີ່ຈົງອີກຄືອ “ເລີຍຊື່ອ-ເລີຍหน້າ” ໄປຈນໝາດແລ້ວ ແຕ່ເຂົ້າໄດ້ “ຫລົງຜິດ” (ໄຟເມໂທ) ກລັບເຫັນວ່າເປັນ “ຖຸກ” ກັນອ່າງເກືອບ ສົນທະພາແລ້ວດ້ວຍ ຈົນກລາຍເປັນວ່າ “ມີໜ້າມີຕາ-ມີຊື່ອເລີຍ” ໄປເລີຍ ເກືອບ ພ້ອມ ຈະລົນທະພາແລ້ວຈິງ ອີກດ້ວຍ

ຈະມີ “ຜູ້ຮູ້” ທີ່ຢ່ອມຮູ້ຈິງອູ່ເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຍັງຝຶກ ກົງວ່າການເລີ່ນ (ກາຣລະເລີ່ນ, ແກ່ລ໌ຕາງໆ) ຄືວິໄມໃຊ້ກາຈິງ ໄມໃຊ້ແກ່ນລາຮ ຄວະລະມີເຫັນ ນ້ອຍ ທີ່ມີແຕ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ ທີ່ຢ່ອມເຮືອງ “ການເລີ່ນ” ໄດ້ກົງຍິ່ງຄືອ ດັນຈິງ (ສັຈບຸຽ່ງ) ດັນມີຄວາມເປັນແກ່ນລາຮ (ດັນມີສັຈຮຽມ)

“ມහຮສພ” ແທ່ງຈິງແປລເຄາຄວາມໝາຍໝັດ ພ້ອມໝາຍຄວາມ ວ່າ ມັນໄປກັນໃໝ່ແລ້ວ, ມັນກິນລຶກເຂົ້າໃນຈົນກລາຍກລັບອອກມາເປັນ ນອກແລ້ວ ມັນເຫັນຫ້ວ່າເປັນດີເຫັນດີເປັນຫ້ວ່າກັນກີໄດ້ແລ້ວ (ມහຮ - ໄປໃໝ່,

ไปลับลับ ซึ่ง หมายถึง “ความไม่รู้” หรือ “กิเลส” นั้นเอง ไปให้ถูก, สพ - ตัวมันเอง)

ทุกวันนี้ การละเล่น (เกมส์, กีฬา) ก็ดี มหารสพก็ดี กำลัง เป็น “ไฟโมะ” กองใหญ่ที่สุด ที่คนจะรู้ได้ยากเหลือเกินว่า มันไม่ใช่ สาระ มันเป็นของเล่น ๆ มันไม่ได้คุ้มค่าควร ที่จะต้องเอาชีวิตมา จริงจัง ลงทุนลงแรงกันอย่างที่ทุกวันนี้เป็นกันอยู่ เลย

แต่คนก็ก้าวลงทุนกันเหลือเกิน กล้าโน้มชีวิตให้มัน แล้ว คน ก็ “หลง” (โมะ) รับเจ้า “ความเล่น” เหล่านี้เป็น “ความจริง” (ลัจละ) เป็น “แก่นสาร” กันหนักขึ้น ๆ ด้วยทุทธิ “ความหลงผิด” (ไฟโมะ) กันจริง ๆ

มันกำลังมีทุทธิ์แรงเหลือเกิน มีอำนาจเหลือเกิน ที่ทำให้คน หลงให้ตกเป็นทาส และมัวเม้าสูญเสีย “เวลา” สูญเสีย “แรงงาน” (ทั้งแรงกายและแรงสมอง) สูญเสีย “ทุนรอน” ไปเปล่า ๆ ปล๊ ๆ

หากลังคมมนุษย์แปร “ทุนรอน” แปร “แรงงาน” แปร “เวลา” เหล่านี้ ของคนที่นำมันไปปัจมกับ “การละเล่น” กับ “มหารสพ” นี้ ให้มาเป็น “การจริง” (ความจริง เรื่องจริง, สาระ) ให้มาเป็นเรื่องดีขึ้น “กูกลับ ไม่ให้ไปกันใหญ่” ได้แล้วละก้อ เศรษฐกิจของมนุษย์จะ กลับคืนมา “แก่นสาร” ของมนุษย์จะกลับคืนมา “ค่าของความ เป็นมนุษย์แท้” จะกลับคืนมา “ภารดรภาพ” จะกลับคืนมา” และ “สันติภาพ” จะเป็นที่หวังได้แน่นอน

แต่จะมีผู้รู้ผู้เห็นได้กี่คนเอ่ย ? เพราะความหลง (โมะ) มันก็ เป็นความจริงในคน ผู้มีต้องมี “ความชอบ” (โลภ) ก็ดี “ความไม่ ชอบ” (โภส) ก็ดี มันก็เป็นความจริงที่มีในจิตของคนจริง ๆ คนดี “เห็นได้-รู้ได้” ตามที่ผู้รู้นั้น ๆ รู้ ผู้นั้น ๆ เห็นจริง ๆ

เพราะเป็นความจริงตามที่กล่าวนี้ จึงจะมีครอเชือกันไม่ได้ ง่าย ๆ ว่าการละเล่น (เกมส์กีฬา) กับมหรสพธุริกิจบันเทิง นั้นคือ “ความชัว” ของคนชัว

และคนที่ชัวแท้ หรือ ชัวหนักก็คือ คนที่จะต้องทำชัวนั้น ๆ ให้ได้ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าชัว และจะทนไม่ได้จะ “ทุกข์” ใจถ้าไม่ได้ทำชัว นั้น ๆ เขายัง “ทุกข์” จริง ๆ เขายังทนอยู่ได้ยาก เขายังต้องพยายาม ทำชัวนั้น ๆ แม้จะต้อง “เสีย” ต้อง “จ่าย” ออกเอกสารด้วยซ้ำ มีใช่ “ได้” มาเลย เช่นเสียเงิน เสียเวลา เสียแรง เสียอะไร ๆ ก็แลกได้ ขอให้ได้ทำ แม้จะเสีย “เสีย หน้า-เสียชื่อ” ก็ยอม

ดังนั้นโลกแห่งยุค “มหรสพ” จึงเห็นกันว่า “การละเล่น” และ “ธุรกิจบันเทิง” นั้นคือ ความ “มีหน้ามีตา-มีชื่อมีเสียง” คือ ความได้ “ไม่ใช่ความ “เสีย” ได้ “แรงงาน” ได้ “เวลา” (ไม่ใช่ “เวลา” เวลาเลย) ได้ “เงิน” (มาเป็น “ทุนรอน” เพื่อเพิ่มผลผลิตแห่งการละเล่น และธุรกิจ บันเทิงให้ยั่งใหญ่-ใหญ่ยิ่งเป็นปฏิภาคทวีคุณ)

“ปฏิโลต” เขียนบทความอญทุกวันนี้ ด้วยความจริงใจที่สุด ที่จะทำเพื่อช่วยเคราะห์สุกิจ-ความเป็นอยู่ลุข และสร้างค่าให้แก่ ความเป็นมนุษย์ ให้แก่เพื่อนร่วมลังคมร่วมประเทศ และร่วม โลกจริง ๆ เพราะเรื่องที่นำมากล่าวในวันนี้ล้วนแล้วแต่คือ “อย่างมุข” แท้ ๆ ที่สมเด็จบรมปราชญ์ ที่เรียกันว่า พระลัมมา- สัมพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ว่า “เป็นเครื่องทำให้บุพพาย” ของมนุษย์ ทุกเรื่อง ที่ “ปฏิโลต” กล่าวชี้ว่าเป็น “ความชัว” ของคนชัวได้ ไม่เม “เห็นจริง” เอ้าเอօคนเดียวเลย

“ปฏิโลต”

11/04/2012 07:39

ศาลรัฐธรรมบุญกาหลีได้ชี้ ก.ม.ให้กำแหงเป็น ความผิดอาญาขัดรัฐธรรมบุญ

ตะลุยไฟ

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

คดีวันนี้....ลังคอมได้ที่ยินยอมให้ “ทำแท้งเสรี” นั่นคือครรชนีชีค่าแห่งลังคอมนั้นว่า ได้ต่ำสุดต่ำถึงขีดสุดแล้วในความเป็นมนุษย์ หรือแม้แค่ความเป็นลัตตาโลก

ลัตตาโลกประดาที่เมจิวิญญาณด้วยกันทั้งหมดในมหาลากลโลก ต่างก็ต้องยอมรับกันเป็นลัจธรรมว่า มนุษย์เป็นลัตต์วะประเสริฐสูงสุดจริง ๆ กว่าประดาลัตว์ได ๆ

และในประดาลัตว์ที่ “ต่ำแلنต่ำ-โง่แلنโง่” ได ๆ นับเป็นจำนวนล้าน ๆ ชนิด ก็ยังเมจิวิญญาณที่ “สูงสุด” อยู่ประการหนึ่งคือ.....

ตะลุยไฟ ตะไลเพลิง

มันม่าลูกมันไม่ได้ !

มันมีแต่จะรักลูก “ยิ่งชีวิต”

และยอมตามด้วยแทนลูก เมื่อมีใครจะมาพากลูกน้อยที่มันรู้ว่า
ยังไม่โตและยังไม่แข็งแรงพอที่จะช่วย ”ชีวิต” ของตนได้

เพราะมันไม่ไว้ใจใครว่า จะรัก “ชีวิต” ลูกของมันเท่าที่มันรัก
“ความเป็นชีวิต” ไว้ให้แก่ลูก

แทนลูกที่ย่อเมรักษะห่วงเห็น “ชีวิต” ของตน

ด้วยมันยังไม่ “โง่ลุด gorge” เป็นไปที่ลุดเลียเลย ว่า ลิงที่มีจิต
วิญญาณปกติแล้วย่อเม็ดินรนเพื่อ “ความมีชีวิตครอบ” นั่นแหล่ะ
เป็นความดีนลุดท้ายแห่งความสุกด้วย จริง ๆ

แม้ในลังคมของมนุษย์จะจำยอมหรือจำกัดต้องอภัย ให้มีการ
ฆ่ามนุษย์ด้วยกันได้ ก็มีความจำยอมอยู่๓ ประเด็น สุดท้ายใหญ่ๆ
คือ

๑. เพราะผู้ที่จะถูกฆ่านั้น มีความผิด “สูงสุด” ถึงขั้นถึงขนาด
(อย่างนั้นก็ยังไม่เคยมีคนเห็นด้วยทั้งหมดลักษ์)

๒. เพราะความโง่ “สูงสุด” ของคนผู้ม่า
๓. เพราะความโกรธสติล้มปชัญญา “สูงสุด” (คนบ้าແน) ของคน
ผู้มานั้น จริง ๆ

คนผู้เห็นดีเห็นชอบให้ “ทำแท้งเลรี” จนออกเป็น “กฎ” มา
“กด” ความยินยอมของผู้ไม่ยอมด้วยอำนาจดแห่ง “กฎ” (ความกด)
นั้น ก็ได้ใช้สติล้มปชัญญา “ปัญญา” อย่างสูงสุดของแต่ละคนที่เดียว

เพราะฉะนั้น เมื่อมีสติล้มปชัญญาปัญญาแล้ว ก็ยัง “ผ่า” ทั้ง ๆ
ที่รู้ว่าเป็นชีวิตวิญญาณคนได้ลงคอนั้น จะให้จัดคนเช่นนี้อยู่ใน

คนจำพวกใด เอี่ย.... ถ้าไม่จัดเสียว่า ให้อยู่ในพวก “ทีสุด” อีกพวกหนึ่ง คือ สติเพื่องสุด จนต้องเรียกว่า “คนบ้า”

ไม่ เช่นนั้น ก็ต้องจัดไว้อยู่ในประเด็นข้อ ๒ คือ เมื่อโง “สูงสุด” แล้ว มันก็ต้องยอมเป็นที่สุดเช่นเดียวagain

ส่วนข้อ ๑. นั้น ผู้ฆ่าและผู้ร่วมมือร่วมใจกันฆ่า ต้องรับความผิดชอบไปทั้งหมดเลย (ถ้าผู้นั้นยังมีศีลธรรมหรือมีความ廉なおยู่บ้าง ก็ต้อง “รับบาปรับเรื่อ” ไปด้วยอีกจริง ๆ แต่ถ้าไม่มี จะพุดยังไง เพราะ เวรอย่อมไม่รับด้วยการทำเรื่อ) เมื่อการฆ่านั้น ผู้ถูกฆ่าไม่ได้มี “ความผิด” ได ๆ เลยแม้แต่เศษธุลี

เด็กอยู่ในท้อง มีความผิดถึงขั้นถึงขนาดใดหรือ... ที่จะต้องถูกลงทัณฑ์กันถึงขั้น “ฆ่า” อย่างไม่มีโอกาส ไม่มีช่องทางให้ดิ้นรน และเลือกต่อสู้เลย

ดังนั้น การฆ่าในกรณี “ทำแท้งแล้ว” นี้ จึงสรุปวิเคราะห์ได้ว่า ถ้าไม่บ้าแน่ ก็โงสุด หรือไม่ เช่นนั้น ก็คำมหิตเหตุเหี้ยมอย่างเย็นชากระด้างสุดแล้ว

การที่เรารอยู่ในลังคอม ยังมีการปฏิบัติต่อกันระหว่างมนุษย์ กับมนุษย์ ที่เห็นว่า ยังพอ มี “รอยยิ้ม” ประสานความเป็นลังคอม ไว้ได้ในทุกวันนี้นั้น ก็ เพราะต่างก็ยังมีเศษสำนึกที่ยังเหลือเห็นว่า “ชีวิต” เป็นสิ่งสำคัญนัก

หากไม่มีครมีเศษสำนึกอยู่เลยว่า “ชีวิต” มันสำคัญ แล้ว จะฆ่าเมื่อได้ก็ได้ แม้ไม่มีความผิดอะไรเลย ลังคอมจะเป็นอย่างไร โปรดคำนวนเอาเองเอิด

การที่ต้องยับยั้งระบบ “ทำแท้งแล้ว” นั้น ก็ เพราะ “หากให้

มีได้แล้ว จะเป็น “เหตุ” ร้ายสำคัญใหญ่ ที่จะโน้มน้าวจิตใจมนุษย์ให้เห็นไปว่า คำว่า “ชีวิต” หรือ “ความเป็นชีวิต” นั้น ไม่มีค่าอะไรเลยจริง ๆ จนการ “ฆ่า” ก็จะไม่มีค่าอะไรเลยจริง ๆ ที่คนจะต้องมาฆ่ายบั้งใจ มันก็จะ “ฆ่าเลรี” เมื่อ он กับ “ทำแท้งเลรี” นั้น แหละ แม้จะออก “กฎ” มาไว้ “กด” ไว้ข่มเทาได้ ก็เชิญลงกันเถิด

ศาสตร์ทุกศาสตร์ ระบบทุกระบบเกิดขึ้นมา ก็เพื่อรับใช้ “ชีวิต” ทั้งล้วน เพราะยังเห็นว่า “ชีวิต” เป็นสิ่งสำคัญหาก “ชีวิต” ไม่สำคัญ ก็ไม่จำเป็นต้องมีอะไรเลย

เมื่อมีจุด “เริ่มต้น” ที่เห็นว่า “ชีวิต” ในท้องก็ไม่สำคัญขึ้น มาเสียแล้ว ลิ่งที่ทำกว่า “ชีวิต” นั้นอะไรเล่าจะสำคัญ

ความยุ่งยากทั้งหลายในเรื่องนี้ มันมาจากมูลเหตุสำคัญจุดเดียว คือ ยังมี “เฝรากะ” หากหยุดไฟรากะ หรือลดไฟรากะในคนได้ ปัญหาเรื่องนี้ก็จบลิ่นได้สนิท

และก็เป็นความ “จบลิ่น” ที่จบได้สนิทที่สุดจริง ๆ เป็นสุขเบาสบายพั้นภาระ และ “เลรี” ที่สุด โดยจะไม่ต้องเกิดการ “ทำแท้ง” (เลรี) ไม่ต้องเกิดการ “ฆ่า” (เลรี) และจะไม่ต้องอย่าง “แสดงรากะ” (เลรี) เลย หากผู้นั้นปลด ล้าง ตัด “รากะ” นั้นได้ลิ่นเกลี้ยงจริง จะเห็นได้จริง แม้ไม่ต้องถึงขั้นหมดสนิท เพียงแค่ลดได้มากพอสมควร ก็จะเห็นได้ว่ามัน “ว่างสบายไร้กังวล” สำหรับคนผู้ใดลอง “ลดอารมณ์เพค” กัน ซึ่งวิธีลดก็มีกันมากมายหากตั้งใจจะลดจริง โดยเฉพาะ “พุทธศาสนา” มีความตั้งใจจริง และมีวิธีทำได้กันจนถึงขั้นเกลี้ยงสุด

มนุษย์เท่านั้น ที่มีปัญญาสูงสุด จนยอมรับว่า เรื่อง “อารมณ์

เพค” เป็นของน่าละอาย ที่จะต้องปกปิดช่อนบังไว้อย่างแท้จริง เมื่อเรายังมีอยู่ ผู้เม่ายใจยังไม่ใช่ตัวภูมิภานแห่งความเป็นมนุษย์

มนุษย์จะปล่อยให้มนุษย์ “ทำแท้งเรวี” ไม่ได้เป็นอันขาด เพราะ...หากจะระงับการเกิดด้วยการ “ฆ่า” ชีวิตมนุษย์กันแล้ว มันก็จะ ต้องเกิดการ “ฆ่า” กันทั้งโลกจริง ๆ แต่หากจะระงับการเกิดด้วยการ “ฆ่า” กิเลสราคะแล้ว มันจะมีแต่สันติสุข อิสรภาพ เรือเพื่อเกือกุล อย่างแท้จริง ผู้ลิ้น “ราคะ” สูงสุดจะยืนยันความรู้สึกดังกล่าวนี้

เพียงหยดน้ำ ก็ยังสามารถทำลาย
ให้พินกร่อนสลายไปจนหมดได้ ฉันได้
ถ้าลี่水流漫 ทุกประเภท ทุกแบบ
ไม่ช่วยกันลด รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสประโลง
อันนำมาซึ่งโนyeงไปสู่การราคะ ลงไปให้ได้
ด้วยมาตรการอาจริงอาจจังแล้ว
คดีขมขืน-ฆ่า ก็จะนับวันเพิ่มขึ้น หายนะยิ่งขึ้น
ได้อีกเล่มอย่างแน่นอน ฉันนั้น ๆ

“ปฏิเสธ”

หมั่นตรวจสอบผลการปฏิบัติ

พ่อค้าผู้ทำการค้า เมื่อขายสินค้าได้แล้ว ก็ย่อมตรวจรายได้ หักกลบลบหนี้กับทุนรอน ค่าใช้จ่าย และตรวจส่วนเหลือส่วนเกิน ที่เรียกว่ากำไรอยู่ทุกเมื่อ แล้ว

มีผลกำไรหรือชาดทัน จันได

นักปฏิบัติธรรมก็ต้องตรวจตราในการปฏิบัติธรรมของตน
เพื่อจะได้รู้ทุน รู้กำไรของตนฯ เช่นเดียวกัน
การค้า เมื่อตรวจดูผลที่ตนทำอยู่เสมอ..

รัฐบุกร่องผิดพลาด แล้วแก้ไข กิจการค้าขายกีเจริญ

การปฏิบัติธรรมก็ต้องตรวจตรา ดูการปฏิบัติ ดูผลปฏิบัติ ว่า
เราปฏิบัติกุศลต้อง ปฏิบัติได้ผล เจริญดีหรือไม่เจริญเลย
หากตรวจเสมอๆ เราก็ยิ่งจะช้ำซอง ยิ่งจะไม่ผิดพลาด
และมีการให้วันต่อการผิดพลาด
ที่จะเกิดขึ้นนั่นได้ง่ายและเร็ว

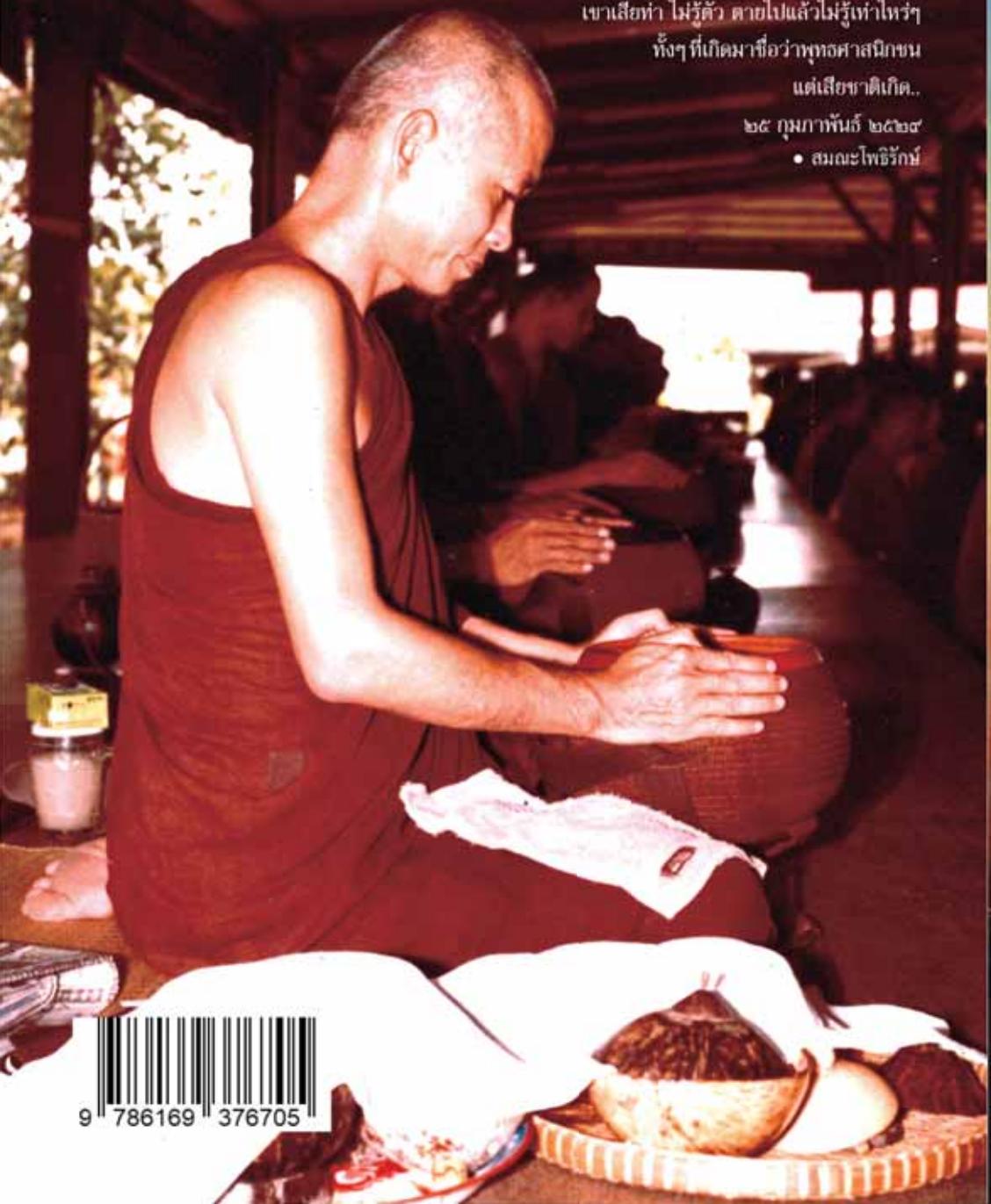
ความเจริญงึงจะไม่ชะงักกั้น

และเมื่อรู้ว่าปฏิบัติดีแล้ว ดินทางถูกแล้ว มีมารคนมีผลแล้ว ผลได้เหล่านั้น จะทำให้เรามั่นใจ มีกำลังใจ ปิติ ยินดี และเชื่อมั่นในการปฏิบัตินั้นยิ่งขึ้น

● พระโพธิรักษ์

ຄາດໜຽນ ១២ ກຣມ ២៥៤៧

มนุษย์ที่ไม่ได้ศึกษาธรรมะที่เป็นโลภุตระ
เป็นมนุษย์ที่ขาดทุนมาหาก้า
หากฝ่า דעתไปว่าคัว แสวงหา กอบโกย สะสมสะสม
นึกว่าได้กำไรที่ได้เลือกอย่างมาเลือก
เห็นเลือกทำ ไม่รู้ด้วย ความไปแสวงให้รู้เท่าไหร่ๆ
ทั้งๆที่เกิดมาที่อ่าวกาหุทองนิกาย
แต่เสียชาติเกิด..
๖๖ ทุนภาษาพื้นดิน ๖๖๙
• สุมนะโพธิรักษ์

9 786169 376705